GIÁO ĐOÀN CÔNG GIÁO VIỆT NAM TẠI NHẬT

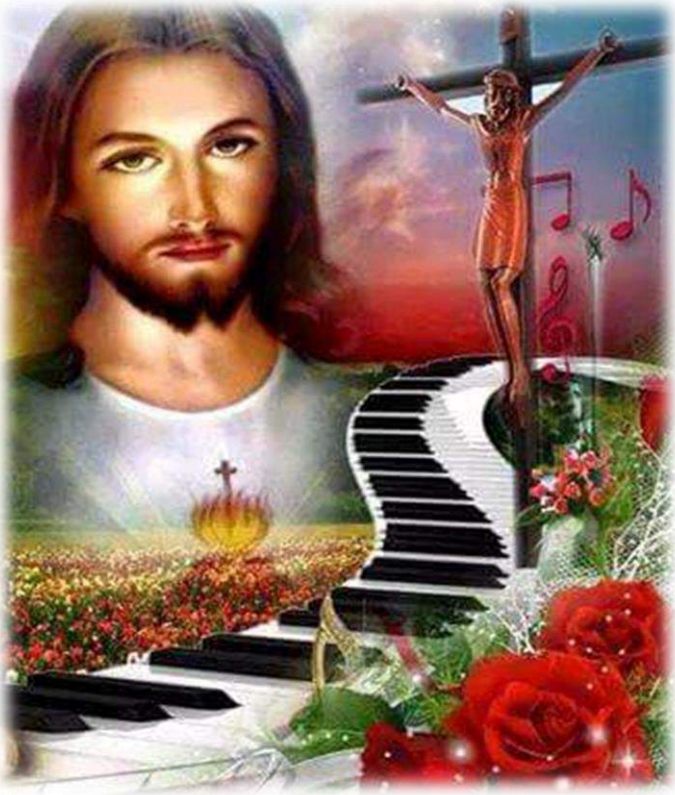
在日ヴィエトナム人・カトリック共同体

みことば
PHỤNG VỤ LỜI CHÚA

Số 509

Tháng 11 Năm 2026

509 号 11 月 2026 年

CẦU NGUYỆN CHO CÁC LINH HỒN NƠI LUYỆN TỘI

Lịch Phụng Vụ Tháng 11 năm 2026

CHÚA NHẬT	THỨ HAI	THỨ BA	THỨ TƯ	THỨ NĂM	THỨ SÁU	THỨ BẢY
1 LỄ CÁC THÁNH Kh 7:2-4, 9-14 1 Ga 3:1-3 Mt 5:1-12a	**2** CÁC ĐẲNG LINH HỒN Kn 3:1-9/Rm 5:5-11 hay Rm 6:3-9 Ga 6:37-40	**3** Martinô Porres Phl 2:5-11 Lc 14:15-24	**4** Charles Borômêô Phl 2:12-18 Lc 14:25-33	**5** Sôlanô Casey, Lm Phl 3:3-8a Lc 15:1-10	**6** Nicôla Tavelic Phl 3:17-4:1 Lc 16:1-8	**7** Điđacô, Ts Phl 4:10-19 Lc 16:9-15
8 32 THƯỜNG NIÊN Cp Gioan Scotus Kn 6:12-16 1 Tx 4:13-18 hay 4:13-14 Mt 25:1-13	**9** Cung Hiến Đền Thánh Latêranô Ed 47:1-2, 8-9, 12 1 Cor 3:9c-11, 16-17 Ga 2:13-22	**10** Lêô Cả Tt 2:1-8, 11-14 Lc 17:7-10	**11** Martinô Tours, Gm Tt 3:1-7 Lc 17:11-19	**12** Giôsaphát, Gm Plm 7-20 Lc 17:20-25	**13** Phanxicô Xaviê Cabrini 2 Ga 4-9 Lc 17:26-37	**14** Gertrude, Tn 3 Ga 5-8 Lc 18:1-8
15 33 THƯỜNG NIÊN Albertô Cả Cn 31:10-13, 19-20, 30-31 1 Tx 5:1-6 Mt 25:14-30 hay 25:14-15, 19-21	**16** Margaret Tô Cách Lan Kh 1:1-4; 2:1-5 Lc 18:35-43	**17** Elizabeth Hungari Kh 3:1-6, 14-22 Lc 19:1-10	**18** Cung hiến Đền thờ T Phêrô và Phaolô Kh 4:1-11 Lc 19:11-28 hay Cv 28:11-16, 30-31/ Mt 14:22-33	**19** Agnes Assisi, Tn Kh 5:1-10 Lc 19:41-44	**20** Rose Philippine Duchesne Kh 10:8-11 Lc 19:45-48	**21** Đức Mẹ Dâng Mình Kh 11:4-12 Lc 20:27-40
22 CHÚA KITÔ VUA Cecilia, Tr Ed 34:11-12, 15-17 1 Cor 15:20-26, 28 Mt 25:31-46	**23** Clêmentê I, Gh Kh 14:1-3, 4b-5 Lc 21:1-4	**24** Các Thánh Tử Đạo VN (Phía dưới) Kh 14:14-19 Lc 21:5-11	**25** Catherine Alexandria Kh 15:1-4 Lc 21:12-19	**26** Francesco Fasani Lễ Tạ Ơn Hoa Kỳ Xem phía dưới Kh 18:1-2, 21-23; 19:1-3, 9a Lc 21:20-28	**27** Francesco Fasani Kh 20:1-4, 11-21:2 Lc 21:29-33	**28** James Marche Kh 22:1-7 Lc 21:34-36
29 1 MÙA VỌNG Gioan Monte Corvinô Is 63:16b-17, 19b; 64:2-7 1 Cor 1:3-9, Mc 13:33-37	**30** Th Anrê, TĐ Rm 10:9-18 Mt 4:18-22					

*Lễ Các Thánh Tử Đạo VN ngày 24 tháng 11: Kn 3,1-9; 1 Cr 1, 17-25; Mt 10, 17-22

*Lễ Tạ Ơn Hoa Kỳ ngày 26 tháng 11: Hc 50,22-24 /1 Cor 1:3-9/ Lc 17:11-19

Thánh Phanxicô Xa-vi-ê NGUYỄN CẦN

(1803-1837) Thầy Giảng

Tử đạo ngày 20 tháng 11 (x. Tr 56); Xử Giảo

"Trung thần vô tư nhị tâm:
người tôi trung không có hai lòng"

Thánh Phan-xi-cô Cần sinh năm 1803, tại làng Sơn Miêng, huyện Phú Xuyên, phủ Thường Tín, tỉnh Hà Đông. Cha mẹ ngài là thường dân, có lòng đạo đức. Ông bà sinh được 5 người con, Ngài là con thứ hai.

Từ nhỏ Cậu muốn dâng mình cho Chúa, nhưng mẹ ngài không cho. Ngài nói: "Nếu mẹ chẳng cho ở với cha xứ đây, con sẽ trốn mà đi ở với cha xứ nơi khác". Nghe vậy, mẹ ngài đành để cho ngài vào ở với Cha Nghi, chánh xứ Sơn Miêng.

Cậu được vào chủng viện và trở thành Thầy Giảng. Ngài được cử đi giúp các Giám Mục và Linh Mục Tây Đàng Ngoài.

Ngày 5/3/1836, ngài bị bắt và bị giải lên huyện Thanh Oai. Ở đây Thầy bị tra tấn ba lần, cứ ba ngày một lần.

Ngày 20.11/1837, các quan thấy chẳng khuyên bảo được nên đem ngài đi hành quyết. Quan giám sát ra lệnh, lính hai bên kéo dây thắt cổ Ngài. Khi ngài chết, lính đốt chân thử xem ngài đã chết thật chưa.

Phụng Vụ Lời Chúa xin thành thật cảm ơn Quý Cộng Đoàn, Quý Bạn đã đóng góp ý kiến, bài vở, công sức cũng như tài chánh cho PVLC tháng này. Sau đây là chủ đề cho các tháng tới :

Tháng 12: Mùa Vọng, Giáng Sinh,
Cầu nguyện cho nền văn minh sự sống

Tháng 01: Cầu nguyện cho Hòa Bình Thế Giới.

Mã QR được in ở cuối thư ngỏ của PVLC mỗi tháng sẽ cho phép mọi người đọc được nội dung PVLC của tháng đó.

Mã QR được in bên tay phải của trang bìa sau của cuốn PVLC sẽ cho phép đọc PVLC trên trang Facebook của Giáo Đoàn.

Mã QR được in bên tay trái của trang bìa sau của PVLC sẽ cho phép đọc PVLC trên trang web của Giáo Đoàn.

Phụng Vụ Lời Chúa luôn ước mong nhận được mọi sự đóng góp tích cực của Quý Cộng Đoàn, Quý Bạn đọc, để PVLC thực sự là chiếc cầu liên lạc hữu hiệu của Giáo Đoàn. Mọi liên lạc về PVLC xin gởi bài vở, thư từ trước ngày 20 mỗi tháng qua;

Lm P.M. *Nguyễn Hữu Hiến* ; Pocket Tel: 090-1656-2693
Email: pmnguyenhuuhienjp@gmail.com

Home: http://vietcatholicjp.net ⁎ Facebook: Công Giáo Việt Nam Tại Nhật

Thơ Ngỏ

***T**ừ ngày 06 đến 17 tháng 11 này, Đức Thánh Cha Leo XIV sẽ lên đường thăm mục vụ các quốc gia Uruway, Argentina và Peru. Chúng ta phó thác Đức Thánh Cha và chuyến tông du mục vụ của Ngài cho Chúa, xin Chúa ban cho ngài sức khỏe, sự thánh thiện và khôn ngoan, để khi đến thăm các cộng đoàn dân Chúa, ngài cũng mang đến cho mọi người ơn lành, niềm vui, sự nâng đỡ trong đức tin và hòa - quà tặng của Thiên Chúa - mà mọi người đều ao ước.*

Tháng 11, tháng mà Giáo Hội đặc biệt cầu nguyện cho các linh hồn trong niềm tin và mầu nhiệm sống lại. Chúng ta hãy đặc biệt cầu nguyện cho linh hồn tiên nhân, ông bà, cha mẹ, những người thân yêu, bạn bè, người quen của chúng ta đã qua đời. Xin Chúa thương ban cho các linh hồn phần thưởng trên thiên đàng. Cầu nguyện cho người đã qua đời cũng là cách thể hiện tình thương đối với những người đã chết và là xác tín Thiên Chúa là sự sống và là sự sống lại.

Vào cuối tháng này, chúng ta cũng sẽ bước vào Mùa Vọng. Xin cho chúng ta biết noi gương Mẹ Maria, chuẩn bị tâm hồn thánh thiện, quảng đại đón Chúa Giêsu vào lòng, và qua những tương quan trong cuộc sống hằng ngày, chúng ta đem Ngài đến thăm viếng mọi người chung quanh chúng ta, để Chúa cũng được mọi người nhận biết, yêu mến và tôn kính.

Kính chúc quý cha, quý tu sĩ nam nữ và tất cả mọi người một tháng 11 bình an, và Mùa Vọng sốt sắng.

PVLC

LỄ KÍNH CÁC THÁNH NAM NỮ NGÀY 01 THÁNG 11

BÀI ĐỌC I : Kh 7, 2-4. 9-14

Tôi thấy: kìa một đoàn người thật đông không tài nào đếm nổi, thuộc mọi dân, mọi chi tộc, mọi nước và mọi ngôn ngữ.

Lời Chúa trong sách Khải Huyền của Thánh Gioan Tông Đồ.

Tôi là Gioan, tôi thấy một thiên thần mang ấn của Thiên Chúa hằng sống, từ phía mặt trời mọc đi lên. Thiên thần ấy lớn tiếng gọi bốn thiên thần khác, là những vị được quyền phá hại đất liền và biển cả. Thiên thần ấy nói: “Xin đừng phá hại đất liền, biển cả và cây cối, trước khi chúng tôi đóng ấn trên trán các tôi tớ của Thiên Chúa chúng ta”. Rồi tôi nghe nói đến con số những người được đóng ấn: một trăm bốn mươi bốn ngàn người thuộc mọi chi tộc con cái Israel.

Sau đó, tôi thấy một đoàn người thật đông đảo không tài nào đếm nổi, thuộc mọi dân, mọi chi tộc, mọi nước và mọi ngôn ngữ. Họ đứng trước ngai và trước con Chiên, mình mặc áo trắng, tay cầm nhành lá thiên tuế. Họ lớn tiến gtung hô: “Chính Thiên Chúa chúng ta, Đấng ngự trên ngai, và chính Con Chiên đã cứu độ chúng ta”. Tất cả các thiên thần đều đứng chung quanh ngai, chung quanh các Kỳ Mục và bốn Con Vật. Họ đều sấp mặt xuống, phủ phục trước ngai và thờ lạy Thiên Chúa mà tung hô rằng:

“Amen! Xin kính dâng Thiên Chúa chúng ta lời chúc tụng và vinh quang, sự khôn ngoan và lời tạ ơn, danh dự, uy quyền và sức mạnh, đến muôn thuở muôn đời! Amen!”

Một trong các Kỳ Mục lên tiếng hỏi tôi: “Những người mặc áo trắng kia là ai vậy? Họ từ đâu đến?” Tôi trả lời: “Thưa Ngài, Ngài biết đó”. Vị ấy bảo tôi: “Họ là những người đã đến, sau khi trải qua cơn thử thách lớn lao. Họ đã giặt sạch và tẩy trắng áo mình trong máu Con Chiên”.

Đó là Lời Chúa

ĐÁP CA: Tv 23

Đáp: *Lạy Chúa, đây chính là dòng dôi những kẻ tìm kiếm Thánh nhan Ngài.*

Xướng: Chúa làm chủ trái đất cùng muôn vật muôn loài, làm chủ hoàn cầu với toàn thể dân cư. Nền trái đất, Người dựng trên biển cả, đặt vững vàng trên làn nước mênh mông.

Xướng: Ai được lên núi Chúa? Ai được ở trong đền thánh của Người? Đó là kẻ tay sạch lòng thanh, chẳng mê theo ngẫu tượng.

Xướng: Người ấy sẽ được Chúa ban phúc lành, được Thiên Chúa Cứu Độ thưởng công xứn gđáng. Đây chính là dòng dõi những kẻ kiếm tìm Người, tìm thánh nhan Thiên Chúa nhà Giacóp

BÀI ĐỌC II : 1 Ga 3, 1-3

Thiên Chúa thế nào, chúng ta sẽ thấy Người như vậy.

Lời Chúa trong thư thứ nhất của Thánh Gioan Tông Đồ.

Anh em thân mến, anh em hãy xem Chúa Cha yêu chúng ta dường nào: Người yêu đến nỗi cho chúng ta được gọi là con Thiên Chúa, mà thực sự chúng ta là con Thiên Chúa. Sở dĩ thế gian không nhận biết chúng ta, là vì thế gian đã không biết Người. Anh em thân mến, hiện giờ chúng ta là con Thiên Chúa; nhưng chúng ta sẽ như thế nào, điều ấy chưa được bày tỏ. Chúng ta biết rằng: khi Đức Kitô xuất hiện, chúng ta sẽ nên giống như Người, vì Người thế nào, chúng ta sẽ thấy Người như vậy.

Phàm ai đặt hy vọng như thế nào vào Đức Kitô, thì làm cho mình nên thanh sạch như Người là Đấng thanh sạch.

Đó là Lời Chúa

TUNG HÔ TIN MỪNG

Halleluia, Halleluia. Chúa nói: “Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng tôi, tôi sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng”. Halleluia.

TIN MỪNG: Mt 5, 1-12a

Anh em hãy vui mừng hớn hở, vì phần thưởng dành cho anh em ở trên trời thật lớn lao.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Matthêô.

Một hôm, thấy đám đông, Đức Giêsu lên núi, Người ngồi xuống, các môn đệ đến gần bên, Người lên tiếng dạy họ rằng: “Phúc thay ai có tâm hồn nghèo khó, vì Nước Trời là của họ. Phúc thay ai hiền lành, vì họ sẽ được Đất Hứa làm gia nghiệp. Phúc thay ai sầu khổ, vì họ sẽ được Thiên Chúa ủi an. Phúc thay ai khát khao nên người công chính, vì họ sẽ được Thiên Chúa cho thỏa lòng. Phúc thay ai xót thương người, vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương. Phúc thay ai có tâm hồn trong sạch, vì họ sẽ được nhìn thấy Thiên Chúa. Phúc thay ai xây dựng hòa bình, vì họ sẽ được gọi là con Thiên Chúa. Phúc thay ai bị bách hại vì sống công chính, vì Nước Trời là của họ. Phúc thay anh em khi vì Thầy mà bị người ta sỉ vả, bách hại và vu không đủ điều xấu xa. Anh em hãy vui mừng hớn hở, vì phần thưởng dành cho anh em ở trên trời thật lớn lao.

Đó là Lời Chúa

SUY NIỆM LỜI CHÚA
LỄ KÍNH CÁC THÁNH NAM NỮ
NGÀY 01 - 11

CÁC THÁNH NAM NỮ LÀ AI VẬY?

Hẳn ai cũng đã từng nghe: mỗi người chúng ta được mời gọi nên thánh! Nên thánh trong bậc sống của mình, nên thánh giữa đời!

Chắc cũng với ý nghĩa này mà hôm nay chúng ta cùng với Mẹ Giáo hội mừng kính trọng thể lễ các Thánh Nam nữ, và sống mầu nhiệm các Thánh thông công! Nhưng câu hỏi đặt ra là: Các ngài là ai?

Đọc sách Khải Huyền, chúng ta sẽ thấy lời giải đáp: "*…đoàn người đông đảo không thể đếm được, họ thuộc đủ mọi nước, mọi chi họ, mọi dân tộc và mọi thứ tiếng. Họ đứng trước ngai vàng và trước mặt Con Chiên, mình mặc áo trắng tinh, tay cầm nhành lá thiên tuế*" (x. Kh 7, 9). Hơn nữa, các ngài đã được Thiên Chúa yêu thương, ân ban như Thánh Gio-an Tông đồ đã xác tín trong thư thứ nhất "*tình yêu Thiên Chúa Cha đối với chúng ta thế nào, khiến chúng ta được gọi là con Thiên Chúa và thực sự là thế…và bất cứ ai đặt hy vọng nơi Người, thì tự thánh hoá mình cũng như Người là Đấng Thánh*" (x. 1Ga 3, 1. 3). Vì thế, ngoài các Thánh được Giáo hội công khai tuyên phong, thì chư Thánh có thể là ông bà, cha mẹ, những người sống đẹp lòng Chúa, tuyên xưng đức tin nơi dương thế, nhưng đã ra đi trước chúng ta. Các thánh là ai nữa? Họ là người biết sống hòa hợp với mọi người, là người không e ngại nhìn lại bản thân, là người biết xoay vần cùng vũ trụ, là người sống đơn giản, là người có tâm hồn trẻ thơ, là người biết rằng mình rất mỏng dòn, là người biết khi nào cần nhún nhường một chút, là người biết mình được yêu, là người suy nghĩ chín chắn, là người không ngừng lên đường, là người biết ca hát trong nội tâm, là người triển nở như những bông hoa nở đúng mùa, là người chấp nhận bị lu mờ, là người tôn trọng ý kiến người khác, là người kiên nhẫn chờ đợi, là người biết nghỉ ngơi đúng lúc, là người biết rằng mình đáng được yêu, là người luôn biết nói lời "cám ơn" và "xin lỗi", là người biết trỗi dậy khi vấp ngã, là người biết lắng nghe, là người sống hòa hợp với bản thân, là người chu toàn những công việc nhỏ nhặt, là người có trái tim rộng mở, là người biết cộng tác, là người biết quan sát, là người sống trong tình yêu, là người không nói quá nhiều, là người không 'gặm nhấm' những thất bại trong quá khứ, là người xua tan những tăm tối, là người tìm thấy Chúa trong tim mình, là người

đôi khi bị cho là ngốc nghếch, là người không tự tôn, là người suy nghĩ trong sáng, là người biết cùng nhau chia sẻ những đau khổ, là những người đến từ mọi hoàn cảnh, là người không la lối vô cớ, là người biết hiểu người khác, là người biết chấp nhận, là người sống triệt để tinh thần Bát phúc, v.v…

Nói sao cho hết những thuộc tính hoặc lối sống của các Thánh! Chúng ta cũng biết rằng: ơn nên thánh không gói ghém hay hạn chế cho một số người, hoặc một số thành phần ưu tuyển, mà Chúa mời gọi và ban ơn cho tất cả mọi người biết chọn sống nên thánh như Ngài là Đấng Thánh. Dĩ nhiên, con đường nên thánh không dễ dàng chút nào; trái lại, nó đầy gian nan vất vả, chông gai, không ngoại lệ hay miễn trừ, "*những người mặc áo trắng này là ai vậy? Và họ từ đâu mà đến?" ... "Thưa ngài, hẳn ngài đã rõ"... "Họ là những người từ đau khổ lớn lao mà đến, họ giặt áo và tẩy áo trắng trong máu Con Chiên*" (x. Kh 7, 13-14). Nhìn lại quảng đời của chư Thánh, chúng ta thấy rõ một điều: mặc dù các ngài sống trong thế gian, nhưng không thuộc về thế gian (x. Ga 15, 19), thay vì làm hài lòng thế gian, các ngài "lội ngược dòng" trở nên đồng hình đồng dạng với Đức Ki-tô, và không rập khuôn theo thói đời trần thế (x. Rm 12, 2; 13, 14). Tám mối Phúc thật là Hiến chương Nước Trời đã được khắc sâu trong tâm khảm, lối sống của chư Thánh. Và Bát phúc cũng chính là kim chỉ nam của mỗi chúng ta đang trên hành trình nên thánh. Thánh Giu-se Ca-fas-sô (St. Joseph Cafasso) đã từng nói: "Thiên đàng chứa đầy những tội nhân đủ loại sám hối và vẫn còn chỗ cho nhiều người khác nữa".

Cầu nguyện:

Lạy chư vị các Thánh nam nữ
Xin cầu cùng Chúa cho chúng con
Là con cháu các Ngài
Đang trên đường lữ khách
Tiến về nơi Thiên đàng
Thoát bao cảnh thăng trầm
Thế gian muôn bão bùng
Sống đức tin tinh tuyền
Xứng danh Thánh Ki-tô. Amen!

Lm. Xuân Hy Vọng

LỜI NGUYỆN TÍN HỮU

***Chủ tế*:** Các thánh nam nữ là những người đã tin vào Chúa Giêsu Kitô và sống các mối phúc Tin Mừng cách triệt để. Noi gương các ngài và nhờ lời chuyển cầu của các ngài đang chiêm ngưỡng nhan thánh Chúa trên Trời, chúng ta cùng dâng lên Chúa những lời nguyện xin:

1. "*Vì Người thế nào, chúng ta sẽ thấy Người như vậy*". Xin cho các mục tử trong Hội Thánh luôn nhờ ơn Chúa mà sống thánh thiện, để gương mẫu đời sống và lòng nhiệt tâm của các ngài sẽ đưa nhiều chiên lạc về chung một đoàn chiên như Chúa muốn. ***Chúng con cầu xin Chúa.***
ĐÁP: XIN CHÚA NHẬM LỜI CHÚNG CON.

2. "*Phúc thay ai khao khát nên người công chính, họ sẽ được Thiên Chúa cho thỏa lòng.*" Xin cho các nhà lập pháp và các bậc lãnh đạo đất nước biết hướng thiện, để cuộc đời họ ngày càng tiến tới lương thiện, hầu mang lại nhiều phúc lợi cho nhân loại. ***Chúng con cầu xin Chúa.***

3. "*Phúc thay ai bị bách hại vì sống công chính*". Xin cho các Linh mục, tu sĩ, các nhà truyền giáo và Kitô hữu đang chịu bách hại vì đức tin cảm nhận được Chúa luôn ở với họ, giúp họ vượt thắng thử thách, trung thành với đức tin và dũng cảm làm chứng cho Chúa. ***Chúng con cầu xin Chúa.***

4. "*Phúc thay ai xót thương người thì sẽ được Thiên Chúa xót thương*". Xin cho mỗi người chúng ta, nhờ gương các Thánh thôi thúc, cũng biết noi theo các ngài sống đời trong sạch, thánh thiện và xót thương, để được hưởng phần thưởng muôn đời dành cho người được Chúa yêu thương. ***Chúng con cầu xin Chúa.***

Chủ tế: Lạy Chúa, chúng con cảm tạ Chúa đã ban cho chúng con những mẫu gương về đời sống đức tin là các thánh nam nữ. Xin Chúa nhận lời chúng con cầu nguyện và ban ơn giúp sức, để chúng con luôn vững bước trên đường nên thánh. Chúng con cầu xin nhờ Đức Kitô, Chúa chúng con. **Amen.**

CHÚA NHẬT XXXI THƯỜNG NIÊN
NGÀY 01 THÁNG 11

BÀI ĐỌC I: Ml 1, 14b-2, 2b. 8-10

Các ngươi đã đi trệch đường và làm cho nhiều người lảo đảo.

Lời Chúa trong sách ngôn sứ Malakhia.

Đức Chúa các đạo binh phán: "Chính Ta là Đức Vua cao cả, và Danh Ta được kính sợ giữa chư dân. Và giờ đây, hỡi các tư tế, đây là lệnh truyền dành cho các ngươi: nếu các ngươi không nghe và không lưu tâm tôn vinh Danh Ta, Đức Chúa các đạo binh phán, Ta sẽ khiến các ngươi mắc tai họa, Ta sẽ biến phúc lành của các ngươi thành tai họa. Nhưng các ngươi đã đi trệch đường và làm cho nhiều người lảo đảo trên đường Luật dạy, các ngươi đã hủy hoại giao ước với Lêvi, Đức Chúa các đạo binh phán. Còn Ta, Ta sẽ làm cho các ngươi đáng khinh và ra hèn mạt trước mặt toàn dân, vì các ngươi không tuân giữ đường lối Ta, và hay nể vì khi áp dụng Luật.

Tất cả chúng ta chẳng có cùng một Cha sao? Chẳng phải cùng một Thiên Chúa đã dựng nên chúng ta sao? Thế mà sao chúng ta lại phản bội nhau mà vi phạm giao ước của cha ông chúng ta?

Đó là Lời Chúa

ĐÁP CA: Tv 24

Đáp: *Hồn con xin Chúa giữ gìn, nép mình bên Chúa an bình thảnh thơi.*

Xướng: Lòng con chẳng dám tự cao, mắt con chẳng dám tự hào Chúa ơi. Đường cao vọng chẳng đời nào bước, việc diệu kỳ vượt sức chẳng cầu.

Xướng: Hồn con, con vẫn trước sau, giữ cho thinh lặng, giữ sao thanh bình. Như trẻ thơ nép mình lòng mẹ, trong con, hồn lặng lẽ an vui.

Xướng: Cậy vào Chúa, Israel ơi, từ đây đến mãi muôn đời muôn năm.

BÀI ĐỌC II: 1Tx 2, 7b-9.13

Chúng tôi sẵn sàng hiến cho anh em, không những Tin Mừng của Thiên Chúa, mà cả mạng sống của chúng tôi nữa.

Lời Chúa trong thư thứ nhất của thánh Phaolô tông đồ gửi tín hữu Thessalonica.

Thưa anh em, khi ở giữa anh em, chúng tôi đã cư xử thật dịu dàng, chẳng khác nào mẹ hiền ấp ủ con thơ. Chúng tôi đã qúy mến anh em, đến nỗi sẵn sàng hiến cho anh em, không những Tin Mừng của Thiên Chúa, mà cả mạng sống của chúng tôi nữa, vì anh em đã trở nên những người thân yêu của chúng tôi. Thưa anh em, hẳn anh em còn nhớ nỗi khó nhọc vất vả của chúng tôi: đêm ngày chúng tôi đã làm việc, để khỏi thành gánh nặng cho một người nào trong anh em, suốt thời gian chúng tôi loan báo Tin Mừng của Thiên Chúa cho anh em.

Bởi thế, về phần chúng tôi, chúng tôi không ngừng tạ ơn Thiên Chúa, vì khi chúng tôi nói cho anh em nghe Lời Thiên Chúa, anh em đã đón nhận, không phải như lời người phàm, nhưng như Lời Thiên Chúa, đúng theo bản tính của Lời ấy. Lời đó tác động nơi anh em là những tín hữu.

Đó là Lời Chúa

TUNG HÔ TIN MỪNG

Halleluia, Halleluia. Anh em chỉ có một Cha là Cha trên trời; anh em chỉ có một vị lãnh đạo là Đức Kitô. Halleluia.

TIN MỪNG: Mt 23, 1-12

Họ nói mà không làm.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Matthêu.

Bấy giờ, Đức Giêsu nói với dân chúng và các môn đệ Người rằng: “Các kinh sư và các người Pharisiêu ngồi trên tòa ông Môisen mà giảng dạy. Vậy tất cả những gì họ nói, anh em hãy làm, hãy giữ; còn những việc họ làm, thì đừng có làm theo, vì họ nói mà không làm. Họ bỏ những gánh nặng mà chất lên vai người ta, nhưng chính họ thì lại không buồn động ngón tay vào. Họ làm mọi việc cốt để cho thiên hạ thấy. Quả vậy, họ đeo những hộp kinh thật lớn, mang những tua áo thật dài. Họ ưa ngồi chỗ danh dự trong đám tiệc, chiếm hàng ghế đầu trong hội đường, thích được người ta chào hỏi ở những nơi công cộng và được người ta gọi là thầy.

“Phần anh em, thì đừng để ai gọi mình là thầy, vì anh em chỉ có một Thầy; còn tất cả anh em đều là anh em với nhau. Anh em cũng đừng gọi ai dưới đất là cha của anh em, vì anh em chỉ có một Cha là Cha trên trời. Anh em cũng đừng để ai gọi mình là người chỉ đạo, vì anh em chỉ có một vị chỉ đạo là Đấng Kitô. Trong anh em, người làm lớn hơn cả, phải làm người phục vụ anh em. Ai tôn mình lên, sẽ bị hạ xuống, còn ai hạ mình xuống, sẽ được tôn lên”.

Đó là Lời Chúa

CHÚA NHẬT XXXII THƯỜNG NIÊN
08-11-2026

BÀI ĐỌC I: Kn 6, 12-16

Ai tìm kiếm Đức Khôn Ngoan, thì Đức Khôn Ngoan cho gặp.

Lời Chúa trong sách Khôn Ngoan.

Đức Khôn Ngoan sáng chói, và không hề tàn tạ. Ai mến chuộng Đức Khôn Ngoan, thì Đức Khôn Ngoan dễ dàng cho chiêm ngưỡng. Ai tìm kiếm Đức Khôn Ngoan, thì Đức Khôn Ngoan cho gặp. Ai khát khao Đức Khôn Ngoan, thì Đức Khôn Ngoan đi bước trước mà tỏ mình cho biết. Ai từ sáng sớm đã tìm Đức Khôn Ngoan, thì không phải nhọc nhằn vất vả. Họ sẽ thấy Đức Khôn Ngoan ngồi ngay trước cửa nhà. Để tâm suy niệm về Đức Khôn Ngoan là đạt được sự minh mẫn toàn hảo. Ai vì Đức Khôn Ngoan mà thức khuya dậy sớm, sẽ mau trút được mọi lo âu. Vì những ai xứng đáng với Đức Khôn Ngoan, thì Đức Khôn Ngoan rảo quanh tìm kiếm. Trên các nẻo đường họ đi, Đức Khôn Ngoan niềm nở xuất hiện. Mỗi khi họ suy tưởng điều gì, Đức Khôn Ngoan đều đến với họ.

Đó là Lời Chúa

ĐÁP CA: TV 62

Đáp: *Lạy Thiên Chúa, Ngài là Chúa con thờ, linh hồn con đã khao khát Chúa.*

Xướng: Lạy Thiên Chúa, Ngài là Chúa con thờ, ngay từ rạng đông con tìm kiếm Chúa. Linh hồn con đã khát khao Ngài, tấm thân này mòn mỏi đợi trông, như mảnh đất hoang khô cằn, không giọt nước.

Xướng: Nên con đến ngắm nhìn Ngài trong nơi thánh điện, để thấy uy lực và vinh quang của Ngài. Bởi ân tình Ngài qúy hơn mạng sống, miệng lưỡi này xin ca ngợi tán dương.

Xướng: Suốt cả đời con, nguyện dâng lời chúc tụng, và giơ tay cầu khẩn Danh Ngài. Lòng thỏa thuê như khách vừa dự tiệc, môi miệng con rộn rã khúc hoan ca.

Xướng: Con tưởng nhớ Chúa trên giường ngủ, suốt năm canh thầm thĩ với Ngài. Quả thật Ngài đã thương trợ giúp, nương bóng Ngài, con hớn hở reo vui.

BÀI ĐỌC II: 1 Tx 4, 13-18

Những người đã an giấc trong Đức Giêsu, sẽ được Thiên Chúa đưa về cùng Đức Giêsu.

Lời Chúa trong thư thứ nhất của thánh Phaolô tông đồ gửi tín hữu Thessalonica.

Thưa anh em, về những ai đã an giấc ngàn thu, chúng tôi không muốn để anh em chẳng hay biết gì, hầu anh em khỏi buồn phiền như những người khác, là những người không có niềm hy vọng. Vì nếu chúng ta tìn rằng: Đức Giêsu đã chết và đã sống lại, thì chúng ta cũng tin rằng: những người đã an giấc trong Chúa Giêsu, sẽ được Thiên Chúa đưa về cùng Đức Giêsu.

Dựa vào Lời của Chúa, chúng tôi nói với anh em điều này là, chúng ta, những người đang sống, những người còn lại vào ngày Chúa Quang Lâm, chúng ta sẽ chẳng đi trước những người đã an giấc ngàn thu đâu. Vì khi hiệu lệnh ban ra, khi tiếng tổng lãnh thiên thần và tiếng kèn của Thiên Chúa vang lên, thì chính Chúa sẽ từ trời ngự xuống, và những người đã chết trong Đức Kitô sẽ sống lại trước tiên; rồi đến chúng ta, là những người đang sống , những người còn lại, chúng ta sẽ được đem đi trên đám mây cùng với họ, để nghênh đón Chúa trong không trung.

Như thế, chúng ta sẽ được ở cùng Chúa mãi mãi. Vậy anh em hãy dùng những lời ấy mà an ủi nhau.

Đó là Lời Chúa

TUNG HÔ TIN MỪNG

Halleluia, Halleluia. Anh em hãy canh thức và hãy sẵn sàng, vì chính giờ phút anh em không ngờ, thì con Người sẽ đến. Halleluia.

TIN MỪNG: Mt 25, 1-13

Chú rể kia rồi, ra đón đi!.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Matthêu.

Hôm ấy, Đức Giêsu kể cho các môn đệ nghe dụ ngôn này: "Nước Trời sẽ giống như chuyện mười cô trinh nữ cầm đèn ra đón chú rể. Trong mười cô đó, có năm cô khờ dại và năm cô khôn ngoan. Quả vậy, các cô dại mang đèn mà không mang dầu theo. Còn những cô khôn thì vừa mang đèn vừa mang chai dầu theo. Vì chú rể đến chậm, nên các cô thiếp đi, rồi ngủ cả. Nửa đêm, có tiếng la lên: "Chú rể kia rồi, ra đón đi!" Bấy giờ tất cả các trinh nữ ấy đều thức dậy và sửa soạn đèn. Các cô dại nói với các cô khôn rằng: "Xin các chị cho chúng em chút dầu, vì đèn của chúng em sắp tắt rồi!" Các cô khôn đáp: "Sợ không đủ cho chúng em và cho các chị đâu, các chị ra hàng mà mua lấy thì hơn". Đang lúc các cô đi mua thì chú rể tới, và những cô đã sẵn sàng được đi theo chú rể vào dự tiệc cưới. Rồi người ta đóng cửa lại. Sau cùng, mấy trinh nữ kia cũng đến gọi: "Thưa Ngài, thưa Ngài! Mở cửa cho chúng tôi với!" Nhưng Người đáp: "Tôi bảo thật các cô, tôi không biết các cô là ai cả!" Vậy anh em hãy canh thức, vì anh em không biết ngày nào, giờ nào".

Đó là Lời Chúa

SUY NIỆM LỜI CHÚA
CHÚA NHẬT XXXII THƯỜNG NIÊN
08-11-2026

ĐÈN SÁNG, DẦU ĐẦY

Anh chị em thân mến,

Tất cả đều là trinh nữ, đều có đèn, đều được chọn đi đón chàng rể. Thế rồi, chàng rể đến chậm, và cả mười cô đều "*thiếp đi, rồi ngủ cả*". Không có chi tiết nào cho thấy Chúa trách họ vì đã ngủ. Điều này chứng tỏ "*tỉnh thức*" là sự sẵn sàng chứ không phải thức thâu đêm. Và, khi có tiếng hô: "Chàng rể kia rồi, ra đón đi!" Cả mười cô đều thức giấc, năm cô khôn sửa soạn đèn với dầu dự trữ được mang theo. Còn năm cô dại thì đèn sắp tắt vì đã cạn dầu.

Anh chị em thân mến, chiếc đèn trong dụ ngôn này có lẽ cũng gợi lại một hình ảnh rất thiêng liêng đối với mỗi người chúng ta. Đó là ngọn nến sáng được trao trong ngày chịu phép Rửa tội. Khi nhận nến sáng, chúng ta được nhắc rằng hãy luôn sống như con cái sự sáng và bền vững trong đức tin, để khi Chúa đến, chúng ta có thể ra nghinh đón Người cùng toàn thể các thánh trên trời.

Vậy chúng ta đều đã được nhận lấy đèn. Chúng ta cũng đều được chọn để ra nghinh đón chúa khi Ngài đến. Câu hỏi của dụ ngôn dành cho mỗi chúng ta là: còn dầu thì sao?

Nếu đèn là đức tin, thì dầu là đức mến, bởi đức tin được đức mến làm cho sống động, như thánh Phaolô nói: "**chỉ có đức tin hoạt động nhờ đức mến**" (Gl 5,6). Đức tin không chỉ là có đạo, thuộc kinh… Đức tin còn là sống, mỗi ngày, trong những việc rất nhỏ, trong những lần tha thứ cho nhau, quảng đại khi mệt mỏi, dằn lại miệng lưỡi những lúc muốn phân bua thiệc hơn...Ngọn đèn đức tin cần lắm thứ dầu của đức mến!

"**Chàng rể đến muộn**". Ngọn đèn đức tin không chỉ cần phải sáng trong những cơn thử thách, khủng hoảng, mịt mùng, mà đúng hơn là từng ngày bình

thường, lặp đi lặp lại, dường như chẳng có gì xảy ra. Hãy luôn đong đầy bình dầu của mình từ nguồn Lời Chúa, Thánh Thể, bí tích Hòa giải, kinh nguyện sớm tối, và những việc bác ái cụ thể. Đó là tư thế sẵn sàng mà Chúa muốn nói đến. Ai kín múc nơi những nguồn ấy thì không phải hoảng hốt bấn loạn, không bị loại ra bên ngoài khi Chúa đến.

Có người thắc mắc, sao năm cô khôn lại không chia dầu cho các bạn? Đừng hiểu đó là sự lạnh lùng! Các cô khôn nói lên một sự thật rằng, việc sống đức tin là trách nhiệm của mỗi cá nhân trước mặt Thiên Chúa. Hội Thánh dạy dỗ, hướng dẫn, cầu nguyện cho những ai còn sống cũng như đã qua đời, trong mầu nhiệm các thánh thông công, nhưng không ai có thể sống thay cho tôi, yêu thương thay cho tôi...

"**Rồi người ta đóng cửa lại**". Chẳng phải các cô dại đã chạy đi mua dầu, rồi quay lại sao? Họ thành tâm biết bao! Nhưng lời đáng sợ đã vang lên: "Tôi không biết các cô là ai cả." Cửa vẫn đóng, họ vẫn bị ở ngoài cuộc vui. Chúa Giêsu muốn dạy rằng thời gian chúng ta có để đón nhận ơn Chúa, hoán cải, yêu thương và tha thứ là *hôm nay*. Sẽ đến lúc mà mọi sự sẽ là quá muộn cho những ai không biết sẵn sàng. Đây không phải lời hù dọa, nhưng là tiếng gọi tha thiết của Đấng không muốn ai bị loại khỏi tiệc cưới.

Thế nên, Chúa đúc kết: "*Vậy, anh em hãy canh thức, vì anh em không biết ngày nào, giờ nào.*" Tỉnh thức không phải sống trong lo sợ, hay suy già đoán non ngày giờ Chúa đến. Nhưng là, sống mỗi ngày như thánh Đaminh Saviô, khi được cha thánh Gioan Bosco hỏi: "Nếu ngày mai con chết thì bây giờ con làm gì?" và cậu hồn nhiên đáp: "Thưa cha, con vẫn tiếp tục giờ chơi của mình". Xin cho chúng ta, trong từng ngày sống bình thường, biết đong đầy dầu đức mến, để chúng ta được vui mừng vào dự tiệc cưới của Đức Kitô. Ai sẵn sàng thì niềm vui tiệc cưới đã bắt đầu ngay từ bây giờ. Amen.

Lm Vĩnh Toàn MSC

LỜI NGUYỆN TÍN HỮU

***Chủ tế*:** Vào cuối năm phụng vụ, Lời Chúa không ngừng nhắc nhở chúng ta tỉnh thức vì không biết ngày giờ Đức Kitô vinh quang trở lại. Vậy chúng ta hãy chân thành dâng lời cầu nguyện để nhờ ơn Chúa chúng ta biết sống thời gian hiện tại theo ý Chúa muốn:

1. Hội Thánh có sứ mệnh làm chứng cho Chúa ở trần gian này. Chúng ta cùng cầu xin Chúa cho các vị lãnh đạo trong Hội Thánh có lòng dũng cảm để sống cho Chúa và làm chứng cho Chúa, trong việc giữ gìn, bảo vệ và cùng phát huy chân lý Đức Tin. **Chúng con cầu xin Chúa.**
ĐÁP: XIN CHÚA NHẬM LỜI CHÚNG CON.

2. "*Vậy hãy tỉnh thức, vì các ngươi không biết ngày nào, giờ nào*". Chúng ta hiệp lời cầu xin cho từng người trong cộng đoàn chúng ta, biết thống hối mỗi khi lầm lạc tội lỗi biết ăn năn thống hối, tin tưởng và phó thác cuộc đời cho Chúa Giêsu nhân ái, để được hưởng nhờ ơn cứu rỗi. ***Chúng con cầu xin Chúa.***

3. Thử thách gian truân dễ làm cho con người mất niềm tin. Chúng ta hiệp lời cầu xin cho những ai đang gặp khó khăn, thứ thách, buồn phiền trong cuộc sống, biết tìm đến Chúa là Đấng luôn an ủi mọi kẻ ưu phiền. ***Chúng con cầu xin Chúa.***

4. Xin cho các bạn trẻ luôn biết noi gương sáng các bậc hiền nhân, mạnh mẽ khước từ những cám dỗ, can đảm tuyên xưng niềm tin vào Đức Kitô bằng một lối sống trung thành với Lời Chúa dạy, và hăng say rao truyền Tin Mừng Nước Chúa cho những người chưa nhận biết Người. ***Chúng con cầu xin Chúa.***

Chủ tế: Lạy Chúa, như những cô trinh nữ khôn ngoan, xin cho ngọn đèn đức tin trong tâm hồn chúng con được mãi mãi thắp sáng, để dẫu giữa những gian khổ, thử thách, chúng con vẫn luôn biết dự phòng dầu đức ái để được cùng Đức Kitô vào tiệc cưới vĩnh hằng. Chúng con cầu xin nhờ Đức Kitô Chúa chúng con. **Amen.**

CHÚA NHẬT XXXIII THƯỜNG NIÊN
15-11-2026

BÀI ĐỌC I: Cn 31, 10-13. 19-20. 30-31

Nàng hưởng những thành quả tay nàng làm ra.

Lời Chúa trong sách Châm Ngôn.

Tìm đâu ra một người vợ đảm đang? Nàng qúy giá vượt xa châu ngọc. Chồng nàng hết dạ tin tưởng nàng, chàng sẽ chẳng thiếu chi lợi lộc. Suốt đời, nàng đem lại hạnh phúc, chứ không gây tai họa cho chồng. Nàng tìm kiếm len và vải gai, rồi vui vẻ ra tay làm việc, nàng tra tay vào guồng kéo sợi, và cầm chắc suốt chỉ trong tay. Nàng rộng tay giúp người nghèo khổ, và đưa tay cứu kẻ khốn cùng. Duyên dáng là giả trá, sắc đẹp là phù vân, người phụ nữ kính sợ Đức Chúa mới đáng cho người đời ca tụng. Hãy để cho nàng hưởng những thành quả tay nàng làm ra. Ước chi nơi cổng thành nàng luôn được tán dương ca tụng, do những việc nàng làm.

Đó là Lời Chúa

ĐÁP CA: Tv 127

Đáp: *Hạnh phúc thay những người kính sợ Chúa.*

Xướng: Hạnh phuc thay bạn nào kính sợ Chúa, ăn ở theo đường lối của Người. Công khó tay bạn làm, bạn được an hưởng, bạn quả là lắm phúc nhiều may.

Xướng: Hiền thê bạn trong cửa trong nhà, khác nào cây nho đầy hoa trái; và bầy con tựa những cây ô liu mơn mởn, xúm xít tại bàn ăn.

Xướng: Đó chính là phúc lộc Chúa dành cho kẻ kính sợ Người. Xin Chúa từ Sion xuống cho bạn muôn vàn ơn phúc. Ước chi trong suốt cả cuộc đời, bạn được thấy Giêrusalem phồn thịnh.

BÀI ĐỌC II: 1 Tx 5, 1-6

Với Đấng ban sức mạnh cho tôi, tôi chịu được hết.

Lời Chúa trong thư thứ nhất của thánh Phaolô tông đồ gửi tín hữu Thessalonica.

Thưa anh em, về ngày giờ và thời kỳ Chúa đến, anh em không cần ai viết cho anh em. Vì chính anh em đã biết rõ: ngày của Chúa sẽ đến như kẻ trộm ban đêm. Khi người ta nói: “bình an biết bao, yên ổn biết bao!”, thì lúc ấy tai họa sẽ thình lình ập xuống, tựa cơn đau chuyển bụng đến với người đàn bà có thai, và sẽ chẳng có ai trốn thoát được.

Thưa anh em, anh em không ở trong bóng tối, để ngày ấy như kẻ trộm bắt chợt anh em. Vi tất cả anh em là con cái ánh sáng, con cái của ban ngày. Chúng ta không thuộc về đêm, cũng không thuộc về bóng tối. Vậy chúng ta đừng ngủ mê như những người khác, nhưng hãy tỉnh thức và sống tiết độ.

Đó là Lời Chúa

TUNG HÔ TIN MỪNG

Halleluia, Halleluia. Chúa nói: hãy ở lại trong Thầy như Thầy ở lại trong anh em. Ai ở lại trong Thầy, thì sinh nhiều hoa trái. Halleluia.

TIN MỪNG: Mt 25, 14-30

Được giao ít mà anh đã trung thành, hãy vào mà hưởng niềm vui của chủ anh.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Matthêu.

Bấy giờ, Đức Giêsu kể cho các môn đệ nghe dụ ngôn này: "Người kia sắp đi xa, gọi đầy tớ đến mà giao phó của cải mình cho họ. Ông đưa cho người này năm yến, người kia hai yến, người khác nữa một yến, tùy khả năng riêng mỗi người. Rồi ông ra đi. Lập tức, người đã lãnh năm yến lấy số tiền ấy đi làm ăn, và gây lời được năm yến khác. Cũng vậy, người đã lãnh hai yến gây lời được hai yến khác. Còn người đã lãnh một yến thì đi đào lỗ chôn giấu số bạc của chủ. Sau một thời gian lâu dài, ông chủ các đầy tớ ấy đến và yêu cầu họ thanh toán sổ sách. Người đã lãnh năm yến tiến lại gần, đưa năm yến khác và nói: "Thưa ông chủ, ông đã giao cho tôi năm yến, tôi đã gây lời được năm yến khác đây". Ông chủ nói với người ấy: "Khá lắm, anh đúng là tôi tớ tài giỏi và trung thành! Được giao ít mà anh đã trung thành, thì tôi sẽ giao nhiều cho anh. Hãy vào mà hưởng niềm vui của chủ anh!" Người đã lãnh hai yến cũng tiến lại gần và nói: "Thưa ông chủ, ông đã giao cho tôi hai yến, tôi đã gây lời được hai yến khác đây". Ông chủ nói với người ấy: "Khá lắm, anh đúng là tôi tớ tài giỏi và trung thành! Được giao ít mà anh đã trung thành, thì tôi sẽ giao nhiều cho anh. Hãy vào mà hưởng niềm vui của chủ anh!" Rồi người đã lãnh một yến cũng tiến lại gần và nói: "Thưa ông chủ, tôi biết ông là người hà khắc, gặt chỗ không gieo, thu nơi không vãi, vì thế tôi đâm sợ, mới đem chôn giấu yến bạc của ông dưới đất. Của ông vẫn còn nguyên đây này!" Ông chủ đáp: "Anh thật là tôi tớ xấu xa và biếng nhác! Anh đã biết tôi gặt chỗ không gieo, thu nơi không vãi, thì đáng lý anh phải gửi số bạc của tôi vào ngân hàng, để khi tôi đến, tôi thu được cả vốn lẫn lời chứ! Vậy các ngươi hãy lấy yến bạc khỏi tay nó mà đưa cho người đã có mười yến. Vì phàm ai đã có, thì được cho thêm và sẽ có dư thừa; còn ai không có, thì ngay cái đang có, cũng sẽ bị lấy đi. Còn tên đầy tớ vô dụng kia, hãy quăng nó ra chỗ tối tăm bên ngoài, ở đó, người ta sẽ phải khóc lóc, nghiến răng".

Đó là Lời Chúa

SUY NIỆM LỜI CHÚA
CHÚA NHẬT XXXIII THƯỜNG NIÊN
15-11-2026

Nén Bạc Tình Thương

Anh chị em thân mến.

Chúng ta đang sống những ngày cuối cùng của năm Phụng vụ. Một năm sắp qua đi với biết bao sự kiện vui buồn xảy đến trong cuộc sống của mỗi người và mỗi gia đình. Có những niềm vui khiến chúng ta mỉm cười hạnh phúc. Nhưng cũng có những khó khăn, thử thách làm chúng ta mệt mỏi và lo âu. Dẫu vậy, có một điều chúng ta luôn có thể tin tưởng: trong suốt hành trình ấy, Chúa vẫn luôn đồng hành, ban ơn và nâng đỡ mỗi người chúng ta.

Trong tâm tình tạ ơn Thiên Chúa, đây cũng là dịp để mỗi người nhìn lại hành trình đã qua và tự hỏi lòng mình:

- Tôi đã sống hết lòng với Chúa và yêu thương anh chị em mình chưa?

- Tôi đã biết sử dụng thời gian, khả năng và những cơ hội Chúa ban để làm cho cuộc sống trở nên tốt đẹp hơn không?

- Với những "nén bạc tình thương" Chúa trao, tôi đã làm sinh lợi được bao nhiêu để dâng lại cho Ngài?

Dụ ngôn trong bài Tin Mừng hôm nay mời gọi chúng ta suy nghĩ về những nén bạc Chúa đã trao cho mỗi người. Đó không chỉ là tiền bạc hay tài sản, mà còn là sức khỏe, thời gian, tài năng, những mối tương quan, những cơ hội phục vụ, và trên hết là tình yêu thương mà chúng ta đã nhận được từ Thiên Chúa và từ những người chung quanh.

Chúa không đòi hỏi tất cả mọi người phải có cùng một khả năng, hay đạt được những thành quả giống nhau. Người trao cho mỗi người những món quà khác nhau và mời gọi chúng ta sử dụng chúng với lòng quảng đại. Điều quan trọng không phải là chúng ta có bao nhiêu, nhưng là chúng ta đã làm gì với những gì mình đang có. Một lời hỏi thăm chân thành, một sự cảm thông đúng

lúc, một cử chỉ tha thứ, hay một bàn tay sẵn sàng giúp đỡ người đang gặp khó khăn cũng có thể trở thành những nén bạc tình thương sinh lợi trong cuộc sống hằng ngày.

Bên cạnh đó, dụ ngôn cũng nhắc chúng ta cẩn thận với những định kiến và suy nghĩ tiêu cực. Đôi khi, vì ganh tị, vì bị tổn thương hay thiếu cảm thông, chúng ta dễ nghĩ xấu về người khác, rồi gán cho họ những ý nghĩ hoặc ý định mà thực ra họ không hề có. Khi ấy, chúng ta không còn nhìn người khác bằng sự thật và lòng yêu thương, nhưng bằng những nghi ngờ và thành kiến trong lòng mình.

Người đầy tớ nhận một nén bạc đã nhìn chủ bằng ánh mắt sợ hãi và thiếu tin tưởng. Chính cách nhìn ấy khiến anh không dám làm gì với điều mình được trao. Còn chúng ta, liệu có khi nào những thành kiến và nỗi sợ của mình cũng đang ngăn cản chúng ta yêu thương và tha thứ cho người khác không?

Cuộc sống vốn đã có nhiều vất vả và lo toan. Vì thế, chúng ta đừng chất thêm lên vai nhau những gánh nặng của sự nghi kỵ. Chúng ta đừng đem đến cho nhau những tổn thương do lời nói thiếu suy nghĩ, hay những buồn phiền bắt nguồn từ các định kiến. Thay vì vội vàng kết án, chúng ta hãy học cách lắng nghe. Thay vì suy diễn, hãy chân thành tìm hiểu. Thay vì khép lòng vì những khác biệt, hãy mở lòng để cảm thông và tha thứ.

Ước gì mỗi người chúng ta biết làm cho những nén bạc Chúa trao trở thành những nén bạc tình thương. Chúng ta hãy cố gắng bắt đầu từ những điều nhỏ bé và cụ thể từ chính gia đình hay cộng đoàn – nơi chúng ta có thể gặp gỡ nhau mỗi ngày. Bởi vì, đến cuối cuộc đời, điều đáng quý là tình yêu chúng ta đã trao đi; và những nâng đỡ, sẻ chia chúng ta dành cho nhau để cùng nhau bước đi trong bình an của Thiên Chúa. Đây chính là "nén bạc tình thương" mà Chúa muốn trao tặng cho mỗi người.

Xin Chúa chúc lành và gìn giữ tất cả chúng ta trong ngôi nhà tình thương của Ngài! Amen.

Linh Mục Gioakim Phan Đình Hoài

LỜI NGUYỆN TÍN HỮU

***Chủ tế*:** Các thánh tử đạo Việt Nam đã trung thành tin theo Chúa đến chết để làm chứng cho Chúa. Chúng ta quyết tâm noi gương các ngài và tha thiết cầu xin:

1. "*Người lãnh được hai nén cũng đi làm lợi được hai nén khác*". Nhờ lời chuyển cầu của các thánh tử đạo Việt Nam, xin cho các mục tử trong Hội Thánh được ơn can đảm vượt thắng cám dỗ trần gian, hiến trọn đời mình phụng sự Chúa và chăn dắt đoàn chiên Chúa giao phó, để xứng đáng với thiên chức đời đời Chúa đã chọn gọi. ***Chúng con cầu xin Chúa.***

ĐÁP: XIN CHÚA NHẬM LỜI CHÚNG CON.

2. "*Người lãnh một nén đi đào lỗ chôn giấu tiền của chủ*". Nhờ lời chuyển cầu của các thánh tử đạo Việt Nam, xin cho các y bác sĩ được giàu nhân đức, tận tâm với các bệnh nhận; xin cho các nhà giáo dục biết dùng kiến thức và lương tâm để giáo dục người trẻ nên những công dân lương thiện, giàu lòng nhân ái, biết tôn trọng sự thật và hết lòng vì lợi ích chung. ***Chúng con cầu xin Chúa.***

3. Nhờ lời chuyển cầu của các thánh tử đạo Việt Nam, xin cho những anh chị em khuyết tật, thiểu năng, được xã hội và những nhà có trách nhiệm quan tâm giúp đỡ, để họ có thể tận dụng khả năng giới hạn của mình, mà làm giàu đời mình bằng niềm tin và hy vọng. ***Chúng con cầu xin Chúa.***

4. Hôm nay là ngày Thế Giới Người Nghèo. Nhờ lời chuyển cầu của các thánh tử đạo Việt Nam, xin cho mỗi người chúng ta luôn tỉnh thức và sẵn sàng chờ đợi Chúa đến, bằng đời sống đức tin nhiệt thành, cầu nguyện sâu xa và yêu thương phục vụ tha nhân, nhất là những người nghèo khổ. ***Chúng con cầu xin Chúa.***

Chủ tế: Lạy Chúa, chúng con là con cháu các Thánh Tử Đạo Việt Nam, xin cho chúng con biết noi theo mẫu gương các ngài đã để lại, ngõ hầu làm chứng cho Chúa ở đời này, và mai sau được hưởng hạnh phúc vô biên trong nhà Chúa. Chúng con cầu xin nhờ Đức Kitô Chúa chúng con. **Amen.**

CHÚA NHẬT XXXIV THƯỜNG NIÊN
22-11-2026

LỄ CHÚA GIÊSU VUA VŨ TRỤ

BÀI ĐỌC I: Ed 34, 11-12.15-17

Phần các ngươi, hỡi chiên của Ta, nầy Ta sẽ xét xử giữa chiên với chiên.

Lời Chúa trong sách ngôn sứ Edêkien.

Đức Chúa là Chúa Thượng phán thế này: "Đây chính Ta sẽ chăm sóc chiên của Ta và thân hành kiểm điểm. Như mục tử kiểm điểm đàn vật của mình vào ngày người ấy ở giữa đàn chiên bị tản mác thế nào, thì Ta cũng sẻ kiểm điểm chiên của Ta như vậy. Ta sẽ kéo chúng ra khỏi mọi nơi chúng đã bị tản mác, vào ngày mây đen mù mịt. Chính Ta sẽ chăn dắt chiên của Ta, chính Ta sẽ cho chúng nằm nghỉ - sấm ngôn của Đức Chúa Thượng - Con nào bị mất, Ta sẽ đi tìm; con nào đi lạc, Ta sẽ đưa về; con nào bị thương, ta sẽ băng bó; con nào bệnh tật, Ta sẽ làm cho mạnh; con nào béo mập, con nào khỏe mạnh, Ta sẽ canh chừng. Ta sẽ theo lẽ chính trực mà chăn dắt chúng.

Phần các người, hỡi chiên của Ta, Đức Chúa là Chúa Thượng phán, này ta sẽ xét xử giữa chiên với chiên, giữa cừu với dê".

Đó là Lời Chúa

ĐÁP CA: Tv 22

Đáp: *Chúa là mục tử chăn dắt tôi, tôi chẳng thiếu thốn gì.*

Xướng: Chúa là mục tử chăn dắt tôi, tôi chẳng thiếu thốn gì. Trong đồng cỏ xanh tươi, Người cho tôi nằm nghỉ.

Xướng: Người đưa tôi tới dòng nước trong lành và bổ sức cho tôi. Người dẫn tôi trên đường ngay nẻo chính vì danh dự của Người.

Xướng: Chúa dọn sẵn cho con bữa tiệc ngay trước mặt quân thù. Đầu con, Chúa xức dầu thơm, ly rượu con đầy tràn chan chứa.

Xướng: Lòng nhân hậu và tình thương Chúa ấp ủ tôi suốt cả cuộc đời, và tôi được ở đền Người những ngày tháng, những năm dài triền miên.

BÀI ĐỌC II: 1 Cr 15, 20-26. 28

Đức Kitô trao vương quyền lại cho Thiên Chúa là Cha, và như vậy, Thiên Chúa có toàn quyền trên muôn loài.

Lời Chúa trong thư thứ nhất của thánh Phaolô tông đồ gửi tín hữu Côrintô.

Thưa anh em, Đức Kitô đã trỗi dậy từ cõi chết, mở đường cho những ai đã an giấc ngàn thu. Vì nếu tại một người mà nhân loại phải chết, thì cũng nhờ một người mà kẻ chết được sống lại. Quả thế, như mọi người vì liên đới với Ađam mà phải chết, thì mọi người, nhờ liên đới với Đức Kitô, cũng được Thiên Chúa cho sống. Nhưng mỗi người theo thứ tự của mình: mở đường là Đức Kitô, rồi khi Đức Kitô quang lâm, thì đến lượt những kẻ thuộc về Người. Sau đó mọi sự đều hoàn tất, khi Người đã tiêu diệt hết mọi quản thần, mọi quyền thần và mọi dũng thần, rồi trao vương quyền lại cho Thiên Chúa là Cha.

Thật vậy, Đức Kitô phải nắm vương quyền cho đến khi Thiên Chúa đặt mọi thù địch dưới chân Người. Thù địch cuối cùng bị tiêu diệt là sự chết. Lúc muôn loài đã quy phục Đức Kitô, thì chính Người, vì là Con, cũng sẽ quy phục Đấng bắt muôn loài phải quy phục Người; và như vậy, Thiên Chúa có toàn quyền trên muôn loài.

Đó là Lời Chúa

TUNG HÔ TIN MỪNG

Halleluia, Halleluia. Chúc tụng Đấng ngự đến nhân danh Đức Chúa! Chúc tụng triều đại đang tới, triều đại vua Đavít, tổ phụ chúng ta. Halleluia.

TIN MỪNG: Mt 25, 31- 46

Con Người sẽ ngự lên ngai vinh hiển của Người, và Người sẽ tách biệt họ với nhau.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Matthêu.

Một hôm, Đức Giêsu nói với các môn đệ rằng: “Khi Con Người đến trong vinh quang của Người, có tất cả các thiên sứ theo hầu, bấy giờ Người sẽ ngự lên ngai vinh hiển của Người. Các dân thiên hạ sẽ được tập hợp trước mặt Người, và Người sẽ tách biệt chiên với dê. Người sẽ cho chiên đứng bên phải Người, còn dê ở bên trái. Bấy giờ Đức Vua sẽ phán cùng những người ở bên phải rằng: “Nào những kẻ Cha Ta chúc phúc, hãy đến thừa hưởng Vương Quốc dọn sẵn cho các ngươi ngay từ thuở tạo thiên lập địa. Vì xưa ta đói, các ngươi đã cho ăn; Ta khát, các ngươi đã cho uống; Ta là khách lạ, các ngươi đã tiếp rước; Ta trần truồng, các ngươi đã cho mặc; Ta đau yếu, các ngươi đã thăm viếng; Ta ngồi tù, các ngươi đến hỏi han”. Bấy giờ những người công chính sẽ thưa rằng: “Lạy Chúa, có bao giờ chúng con đã thấy Chúa đói mà cho ăn, khát mà cho uống; có bao giờ đã thấy Chúa là khách lạ mà tiếp rước; hoặc trần truồng mà cho mặc? Có bao giờ chúng con đã thấy Chúa đau yếu hoặc ngồi tù, mà đến hỏi han đâu?” Đức Vua sẽ đáp lại rằng: “Ta bảo thật các ngươi: mỗi lần các ngươi làm như thế cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây, là các ngươi đã làm cho chính Ta vậy”. Rồi Đức Vua sẽ phán cùng những người ở bên trái rằng: “Quân bị nguyền rủa kia, đi đi cho khuất mắt Ta mà vào lửa đời đời, nơi dành sẵn cho tên Ác Qủy và các sứ thần của nó. Vì xưa ta đói, các ngươi đã không cho ăn; Ta khát, các ngươi đã không cho uống; Ta là khách lạ, các ngươi đã không tiếp rước; Ta trần truồng, các ngươi đã không cho mặc; Ta đau yếu và ngồi tù, các ngươi đã chẳng thăm viếng”. Bấy giờ những người ấy cũng sẽ thưa rằng: “Lạy Chúa, có bao giờ chúng con đã thấy Chúa đói, khát hoặc là khách lạ; hoặc trần truồng, đau yếu hay ngồi tù, mà không phục vụ Chúa đâu?” Bấy giờ Người sẽ đáp lại họ rằng: “Ta bảo thật các ngươi, mỗi lần các ngươi không làm như thế cho một trong những người bé mọn nhất đây, là các ngươi đã không làm cho chính Ta vậy”. Thế là họ ra đi để chịu cực hình muôn kiếp, còn những người công chính ra đi để hưởng sự sống muôn đời”.

Đó là Lời Chúa

SUY NIỆM LỜI CHÚA
CHÚA NHẬT XXXIV THƯỜNG NIÊN
22-11-2026

"Anh em làm như thế cho một trong những người bé nhỏ nhất của Tôi đây, là anh em đã làm cho chính Tôi" Mt 25,40

1-Năm phụng vụ khép lại

Hôm nay, Chúa Nhật lễ Chúa Kitô Vua, năm phụng vụ khép lại. Đây cũng là dịp để chúng ta nhìn lại đời sống đức tin: tương quan của mình với Chúa, với Giáo hội và với anh chị em mình.

Trong Tin Mừng hôm nay, Chúa không hỏi chúng ta có bao nhiêu bằng cấp hay được bao nhiêu người khen ngợi. Người nhìn vào tình yêu đã trở thành hành động: Chúng ta đã làm gì cho những người cần được giúp đỡ?

2-Với những người bên trái

Chúa nói: "Tôi đói, anh em đã không cho ăn; Tôi là khách lạ, anh em đã không tiếp rước…"

Họ ngạc nhiên: "Lạy Chúa, có bao giờ chúng con thấy Chúa mà không phục vụ đâu?"

Có lẽ chúng ta cũng muốn nói: "Nếu biết đó là Chúa, chắc con đã giúp ngay!" Nhưng Chúa đã đến nơi người bé nhỏ mà chúng ta bỏ qua. Lời Chúa mời gọi chúng ta nhìn lại những lần thấy người cần giúp đỡ nhưng đã làm ngơ, có thể hỏi thăm nhưng cứ hẹn "để dịp khác".

3-Với những người bên phải

Chúa nói: "Tôi đói, anh em đã cho ăn; Tôi đau yếu, anh em đã thăm viếng…"

Họ cũng ngạc nhiên: "Lạy Chúa, có bao giờ chúng con đã thấy Chúa đói đâu?"

Họ giúp đỡ vì thấy một người đang cần mình, không chờ được ghi nhận hay trả ơn. Và Chúa cho họ biết: "Mỗi lần anh em làm như thế cho một trong những người bé nhỏ nhất của Tôi, là anh em đã làm cho chính Tôi."

Chỉ một bữa ăn, một lần thăm hỏi, một chỗ ngồi dành cho người mới đến, những việc nhỏ ấy đã trở thành cuộc gặp gỡ với Chúa.

4-Điều con khẩn nguyện hôm nay

Lạy Chúa, xin cho con nhận ra Chúa nơi những người bé nhỏ con gặp hằng ngày. Xin mở mắt con để thấy, mở lòng con để cảm thông và mở đôi tay con để giúp đỡ.

Micaer

LỜI NGUYỆN TÍN HỮU

***Chủ tế*:** Chúa Giêsu là Vua vũ trụ và là vị vua nhân ái hòa bình. Với tâm tình kính mến Đức Vua khả ái, chúng ta hãy tha thiết cầu nguyện:

1. "*Chính Ta sẽ chăn dắt các chiên Ta*". Chúng ta cùng cầu xin Chúa cho các vị chủ chăn trong Hội Thánh, biết noi gương Chúa Kitô Vua tình thương, luôn tận tâm, tận lực và tận tình chăm sóc đoàn chiên Chúa trao phó. ***Chúng con cầu xin Chúa.***

ĐÁP: XIN CHÚA NHẬM LỜI CHÚNG CON.

2. Chúa Giêsu Kitô là vị Vua đem lại hoà bình thật sự cho nhân loại. Nhờ sự trợ giúp của ơn Chúa, xin cho mọi người biết cộng tác với nhau, tiêu diệt mầm mống chiến tranh, hận thù, bạo lực, và cùng nhau xây dựng một thế giới văn minh tình thương. ***Chúng con cầu xin Chúa.***

3. "*Những gì các ngươi đã làm cho một trong các anh em bé mọn nhất của Ta đây là các ngươi đã làm cho chính Ta*". Chúng ta hiệp lời cầu xin cho mỗi người trong trong cộng đoàn, luôn ý thức sống Lời Chúa, để xứng đáng là dân thánh của Vua nhân lành, bằng những hy sinh và phục vụ Chúa qua những anh chị em bé nhỏ nghèo hèn. ***Chúng con cầu xin Chúa.***

4. Trong những ngày cuối cùng của Năm Phụng Vụ này, chúng ta ý thức hơn về cùng đích của cuộc đời mình. Đó là con người được dựng nên để ngợi khen, tôn kính và phụng sự Thiên Chúa; nhờ đó cứu rỗi linh hồn mình. Bước theo Chúa Kitô trên con đường thập giá, thì cũng sẽ bước với Người trong vinh quang Phục Sinh. Xin Chúa Giêsu Kitô mãi mãi là Vua của mỗi người chúng ta. ***Chúng con cầu xin Chúa.***

Chủ tế: Lạy Chúa Giêsu vua vũ trụ, xin hãy làm vua ngự trị trong tâm hồn chúng con, xin ban cho chúng con Chúa Thánh Thần, để chúng con phụng sự Chúa trong sự tự do của con cái Chúa, bây giờ và mãi mãi. Người hằng sống và hiển trị muôn đời. **Amen.**

CHÚA NHẬT THỨ I MÙA VỌNG
29-11-2026

BÀI ĐỌC I: Is 63, 16b-17.19b; 64, 2b-7

Phải chi Chúa xé trời mà ngự xuống.

Lời Chúa trong sách ngôn sứ Isaia.

Lạy Đức Chúa, Ngài mới là Cha, là Đấng cứu chuộc chúng con: đó là danh Ngài từ muôn thuở. Lạy Đức Chúa, tại sao Ngài lại để chúng con lạc xa đường lối Ngài? Tại sao Ngài làm cho lòng chúng con ra chai đá, chẳng còn biết kính sợ Ngài? Vì tình thương đối với tôi tớ là các chi tộc gia nghiệp của Ngài, xin Ngài mau trở lại. Phải chi Ngài xé trời mà ngự xuống, cho núi non rung chuyển trước Thánh Nhan. Ngài ngự xuống: và núi non rung chuyển trước Thánh Nhan! Người ta chưa nghe nói đến bao giờ, tai chưa hề nghe, mắt chưa hề thấy có vị thần nào, ngoài Chúa ra, đã hành động như thế đối với ai tin cậy nơi mình. Ngài đón gặp kẻ sống đời công chính mà lấy làm vui và nhớ đến Ngài khi theo đường lối ngài chỉ dạy. Kìa Ngài phẫn nộ vì tội lỗi chúng con; nhưng khi mải đi theo các đường lối của Ngài, chúng con sẽ được cứu thoát. Tất cả chúng con đã trở nên như người nhiễm uế, mọi việc lành của chúng con khác nào chiếc áo dơ. Tất cả chúng con héo tàn như lá úa, và tội ác chúng con đã phạm, tựa cơn gió, cuốn chúng con đi. Không có ai cầu khẩn danh Chúa, cũng chẳng ai tỉnh dậy mà níu lấy Ngài, vì Ngài đã ngoảnh mặt không nhìn đến, và để cho tội ác chúng con phạm mặc sức hành hạ chúng con. Thế nhưng, lạy Đức Chúa, Ngài là Cha chúng con; chúng con là đất sét, còn thợ gốm là Ngài, chính tay Ngài đã làm ra tất cả chúng con.

Đó là Lời Chúa

ĐÁP CA: Tv 79

Đáp: *Lạy Thiên Chúa, xin phục hồi chúng con, xin tỏa ánh tôn nhan rạng ngời, để chúng con được ơn cứu độ.*

Xướng: Lạy Mục Tử nhà Israel, Ngài là Đấng ngự trên các thần hộ giá, xin khơi dậy uy dũng của Ngài, đến cùng chúng con và thương cứu độ.

Xướng: Lạy Chúa Tể càn khôn, xin trở lại, tự cõi trời xin ngó xuống mà xem, xin Ngài thăm nom vườn nho cũ, bảo vệ cây tay hữu Chúa đã trồng, và chồi non được Ngài ban sức mạnh.

Xướng: Xin giơ tay bênh vực Đấng đang ngồi bên hữu, là con người được Chúa ban sức mạnh. Chúng con nguyền chẳng xa Chúa nữa đâu, cúi xin Ngài ban cho được sống, để chúng con xưng tụng danh ngài.

BÀI ĐỌC II: 1 Cr 1, 3-9

Chúng ta mong đợi ngày Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, mặc khải vinh quang của Người.

Lời Chúa trong thư thứ nhất của thánh Phaolô tông đồ gửi tín hữu Côrintô.

Thưa anh em, xin Thiên Chúa là Cha chúng ta, và xin Chúa Giêsu Kitô, ban cho anh em ân sủng và bình an.

Tôi hằng cảm tạ Thên Chúa của tôi vì anh em, về ân huệ Người đã ban cho anh em nơi Đức Kitô Giêsu. Quả vậy, trong Đức Kitô Giêsu, anh em đã trở nên phong phú về mọi phương diện, phong phú vì được nghe Lời Chúa và hiểu biết mầu nhiệm của Người. Thật thế, lời chứng về Đức Kitô đã ăn sâu vững chắc vào lòng trí anh em, khiến anh em không thiếu một ân huệ nào, trong lúc mong đợi ngày Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, mạc khải vinh quang của Người. Chính Người sẽ làm cho anh em nên vững chắc đến cùng, nhờ thế, không ai có thể trách cứ được anh em trong ngày của Chúa chúng ta là Đức Giêsu Kitô. Thiên Chúa là Đấng trung thành, Người đã kêu gọi anh em đến hiệp thông với Con của Người là Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta.

Đó là Lời Chúa

TUNG HÔ TIN MỪNG

Halleluia, Halleluia. Lạy Chúa, xin tỏ cho chúng con thấy tình thương của Chúa và ban ơn cứu độ cho chúng con. Halleluia.

TIN MỪNG: Mc 13, 33-37

Anh em phải canh thức: anh em không biết khi nào chủ nhà đến.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Marcô.

Hôm ấy, Đức Giêsu nói với các môn đệ rằng: "Anh em phải coi chừng, phải tỉnh thức, vì anh em không biết khi nào thời ấy đến. Cũng như người kia trẩy phương xa, để nhà lại, trao quyền cho các đầy tớ của mình, chỉ định cho mỗi người một việc, và ra lệnh cho người giữ cửa phải canh thức. Vậy anh em phải canh thức, vì anh em không biết khi nào chủ nhà đến: lúc chập tối hay nửa đêm, lúc gà gáy hay tảng sáng. Anh em phải canh thức, kẻo lỡ ra ông chủ đến bất thần, bắt gặp anh em đang ngủ. Điều Thầy nói với anh em đây, Thầy cũng nói với hết thảy mọi người là: phải canh thức!"

Đó là Lời Chúa

SUY NIỆM LỜI CHÚA
CHÚA NHẬT THỨ I MÙA VỌNG
03-12-2023

"Thiên nhiên như thể có bốn mùa.
Từng mùa thay đổi chẳng phải mua.
Xuân qua hạ tới thu tàn.
Đông rồi lạnh quá em về giùm anh"

Quy luật tạo hóa là như vậy. Và giáo hội cũng có một niên lịch, gọi là lịch phụng vụ. Mùa Vọng, mùa Giáng Sinh và các chúa nhật Thường Niên sau Giáng Sinh, mùa Chay, mùa Phục Sinh và các chúa nhật Thường Niên sau Phục Sinh. Lịch của giáo hội được bắt đầu với mùa Vọng và kết thúc với lễ Chúa Kito Vua Vũ Trụ. Chúa nhật tuần trước chúng ta vừa kết thúc phụng vụ năm A, và hôm nay bắt đầu với phụng vụ năm B. Phẩm phục của linh mục đã

chuyển qua màu tím, nhưng không phải của sự ăn năn thống hối, mà là màu của sự ngóng trông và đợi chờ. Mùa Vọng là mùa xuân của năm phụng vụ giáo hội, nên màu tím còn là của mùa xuân hy vọng.

Anh chị em rất thân mến,

Trong ngôn từ "Vọng" là "*nhìn, hướng lòng về, tin tưởng, trông chờ*". Dĩ nhiên, không khát khao, không ước ao không thể trông ngóng, đợi chờ được. Vậy khi nói đến mùa Vọng, thường được hiểu con người mong đợi và chờ đón Chúa đến, nhưng thật ra Chúa đã đến cách đây hơn 2000 năm rồi, trong thân phận Hài Nhi Giesu.

Vả lại, không ít người đã nghĩ rằng, mùa Vọng là thời gian để trang trí hang đá thật hoành tráng, chuẩn bị những ánh sáng đèn sao lung linh lộng lẫy, tập dợt những bài thánh ca dịu dàng, hay dồn công sức cho hoạt cảnh giáng sinh và trình diễn cuộc trẩy hội rước Chúa Hài Đồng thật ấn tượng,vv... Những sự chuẩn bị và trang trí bên ngoài cũng cần, nhưng chỉ là hình thức tượng trưng, nhắc chúng ta Thiên Chúa đã đến, nhưng Ngài còn hiện diện trong cuộc đời chúng ta hay không mới là quan trọng. Bởi chưng 1 năm 12 tháng vì bận lo cơm áo gạo tiền mà chúng ta nhiều khi lơ là, thậm chí quên mất Chúa. Nói khác đi, khởi đầu niên lịch phụng vụ, giáo hội mời gọi chúng ta biết tự vấn lương tâm. Thiên Chúa vẫn có đó, nhưng Ngài có được hiện diện trong cuộc đời của chúng ta hay không? Do đó, 4 tuần của mùa Vọng phải là thời gian trở về với đời sống nội tâm, cảm nhận sự hiện diện cần thiết có Chúa, để dám mở rộng lòng đón tiếp và khát khao đưa Chúa vào lại cuộc đời của mình.

Cho nên ý nghĩa thứ 1 của mùa Vọng, giúp ***chúng ta hướng lòng về quá khứ***, sống nỗi niềm mong chờ khát khao Đấng Cứu Thế, như Lời Chúa trong sách ngôn sứ Isaia cho biết "*Vì tình thương đối với tôi tớ là các chi tộc gia nghiệp của Ngài, xin Ngài mau trở lại. Phải chi Chúa xé trời mà ngự xuống"*của dân Do thái xưa. Vậy mùa Vọng là thời gian chúng ta chuẩn bị tâm hồn để mừng kỷ niệm mầu nhiệm Nhập Thể, sống lại biến cố ngày Con Thiên Chúa xuống thế làm người qua ngày lễ Giáng Sinh.

Ý nghĩa thứ 2 của mùa Vọng, giúp ***chúng ta hướng về tương lai***. Ngày mà thánh Phaolo quả quyết trong bài đọc 2, "*Chúng ta mong đợi ngày Đức*

Giesu Kito, Chúa chúng ta, mặc khải vinh quang của Người". Đây là thời gian chuẩn bị đón Chúa đến trong ngày quang lâm, ngày cánh chung. Nói dễ hiểu hơn, vì Chúa đã đến lần thứ 1 trong hình hài của trẻ thơ nằm trong máng có, nhưng thời gian và cuộc sống làm chúng ta mau quên, dễ sao lãng. Và Chúa còn sẽ đến lần thứ 2 trong ngày tận thế, nghe quá xa vời, nên nhiều khi chúng ta thiếu sự quan tâm, không màng tới.

Do đó, ý nghĩa đích thực giáo hội muốn chúng ta sống trong mùa Vọng, không chỉ đón Chúa qua biến cố Giáng Sinh hay ngày Tận Thế cho bằng việc chuẩn bị đón Chúa đến trong từng giây phút của cuộc đời, nơi từng ngày sống. Sống mùa Vọng là sống tâm tình đón Chúa không phải chiều kích quá khứ hay tương lai, mà sống chiều kích hiện sinh, giây phút hiện tại. Đó cũng chính là sống tinh thần "*Anh em phải coi chừng, phải tỉnh thức, vì anh em không biết khi nào thời ấy đến* " của lời mời gọi trong bài tin mừng hôm nay.

Tỉnh thức, dĩ nhiên không phải là mở trừng con mắt, nơm nớp lo sợ ngày tận thế- ngày Chúa đến trừng phạt. Tỉnh thức cũng không phải là mất ăn mất ngủ đếm ngược thời gian, nhưng sống tỉnh thức sẵn sàng nghênh đón và chu toàn bổn phận của người canh cửa. Vì Chúa có thể đến bất cứ lúc nào trong cuộc đời của chúng ta, nhất là mỗi lần tham dự thánh lễ, qua Lời Chúa và chính Mình Máu Thánh, Chúa đến với chúng ta cách rõ ràng nhất, chúng ta có nhận ra, vui mừng và hoan hỉ đón Chúa hay không?

Đặc biệt bạn trẻ thân mến,

Sống trên đất nước Nhật, vì áp lực công việc, làm từ sáng sớm tới tối mịt, những ca trực đêm, những giờ tăng ca...khiến chúng ta thèm ngủ lắm. Cơn buồn ngủ thể xác đã mệt, nhưng hôm nay Chúa lại bảo chúng ta"*Anh em phải canh thức, vì anh em không biết khi nào chủ nhà đến: lúc chập tối hay nửa đêm, lúc gà gáy hay tảng sáng* " lời nói có vẻ ngược đời, xem như Chúa chẳng hiểu lòng chúng ta chút nào phải không? Thưa không, câu nói không phải là tăng ca thêm giờ thiêng liêng, mà là một lời nhắc nhở yêu thương, để chúng ta không bị cuốn trôi vào dòng xoáy của cuộc đời. Hơn nữa, chúng ta phải thức tỉnh trước 3 cơn buồn ngủ nguy hiểm của thời đại.

Chập tối – tức là sau một ngày làm việc, tan ca bước lên tàu điện ngột ngạt, hay phải đạp xe đi về với cái đầu toan tính thiệt hơn: hôm nay làm được

nhiều ít? phải gửi về để trả nợ bao nhiêu hay chi tiêu tiền điện nước,vv...Thân xác rã rời, lòng trĩu nặng, chẳng phải chúng ta dễ bị ngủ quên trong guồng quay của cơm áo gạo tiền, không còn không gian để Chúa hiện diện, không có giờ mở cửa lòng để đón nhận Chúa vào tâm hồn qua giờ kinh nguyện hay tham dự thánh lễ. Sống hoàn toàn trần tục, bị bao vây bởi chủ nghĩa vật chất. Như thế mặc dù đang thức, nhưng thật ra chúng ta ***đang buồn ngủ về đời sống thiêng liêng.***

Nửa đêm - là thời gian của giấc ngủ cho những tâm hồn thanh thản và bình an, nhưng nơi căn phòng trọ bé nhỏ vào lúc nữa đêm cũng dễ làm chúng ta cảm thấy cô đơn và trống vắng. Để lấp đầy nó, không ít người đã chọn cách lướt mạng, chơi game, đọc những thông tin vô bổ, thậm chí tìm đến những thú vui chóng vánh, những thói xấu ẩn danh để giải khuây. Nhất là xã hội ngày hôm nay, con người chủ trương đề cao tự do, thích lối sống buông mình vào trong vũng lầy êm ái...người kito hữu cũng bị cảm giác cô đơn đánh bại, thay vì có giấc ngủ ngon, lại ***đang ngủ vùi mình trong thói quen tội lỗi***.

Lúc gà gáy hay ***tảng sáng*** – là thời khắc đón bình minh ngày mới sau một đêm an giấc, nhưng vì làm việc mệt mỏi cả tuần, chúng ta thường cho phép mình chỉ có một ngày nghỉ ngơi, để rồi ăn nhậu thâu đêm suốt sáng, cũng như mãi nhìn vào màn hình iphone điện thoại, để rồi thay vì thức dậy, chúng ta lại ***đang ngủ quên vì sự lười biếng***, không đến nhà thờ và dần dà lòng thêm xa cách với Chúa cũng như các sinh hoạt của cộng đoàn. Hơn nữa con người hôm nay chỉ lo toan tính cho bản thân mình, sống ích kỷ, thậm chí thờ ơ trước nỗi đau của người khác một cách vô tâm. Và như thế dù chúng ta đang thức, nhưng lại ***đang buồn ngủ về lòng thương xót***.

Xin cho chúng ta luôn ý thức sự hiện diện của Chúa trong cuộc đời, để dọn lòng xứng đáng không chỉ đón mừng lễ Giáng Sinh trọn vẹn, mà còn hân hoan nhận ra và vui mừng sẵn sàng đón Chúa ngự đến trong lúc này, với cả tấm lòng cậy trông, yêu mến thiết tha.

Bảo Lộc, MF

LỜI NGUYỆN TÍN HỮU

***Chủ tế*:** Đức Kitô mời gọi chúng ta tỉnh thức và cầu nguyện để đón chờ ngày Người đến. Trong niềm hân hoan chờ đón Chúa, chúng ta hiệp lời nguyện xin:

1. "*Tôi hằng cảm tạ Chúa thay cho anh em, vì ơn đã ban cho anh em trong Chúa Giêsu Kitô* ". Xin cho các mục tử, đặc biệt các nhà truyền giáo trong Hội Thánh luôn kiên trì rao giảng tình yêu cứu độ của Chúa và kêu gọi mọi người sám hối, để nhiều người mở rộng tâm hồn đón nhận Chúa, và được hưởng ơn cứu độ của Người. ***Chúng con cầu xin Chúa.***
ĐÁP: XIN CHÚA NHẬM LỜI CHÚNG CON.

2. *"Chúa là người thợ gốm, tất cả chúng tôi đều do tay Chúa làm nên"*. Xin cho các tín hữu ý thức rằng Chúa đến bất ngờ và thân phận mình yếu đuối, để đừng lãng quên Chúa là cứu cánh đời mình, mà hết lòng phụng sự, yêu mến, hầu khi Chúa đến họ xứng đáng đón rước Chúa. ***Chúng con cầu xin Chúa.***

3. "*Anh em phải tỉnh thức vì không biết khi nào Chủ Nhà đến*". Xin cho những người trẻ đang sống buông thả, những anh chị em đang đi lạc đường lối của Chúa, đồng thời xin cho những người chưa nhận biết Chúa, được nhận ra sự trung thành, kiên nhẫn đợi chờ và lòng thương xót của Người, hầu hiệp thông với Đức Kitô mà được cứu rỗi. ***Chúng con cầu xin Chúa.***

4. "*Chính Người sẽ làm cho anh em nên vững chắc đến cùng*". Trong Chúa Nhật đầu tiên của Năm Phụng Vụ mới, xin cho mỗi thành viên đang hiện diện trong cộng đoàn phụng vụ hôm nay, được thêm lòng tin, cậy, mến, hầu can đảm dấn thân phụng sự Chúa và mạnh mẽ loan báo Tin Mừng của Chúa trong môi trường đang sống. ***Chúng con cầu xin Chúa.***

Chủ tế: Lạy Chúa, Chúng con thật yếu đuối trước những cám dỗ, xin Chúa Thánh Thần giúp chúng con biết khôn ngoan mưu tìm hạnh phúc bất diệt, để Lời Chúa sinh ơn cứu độ cho chúng con. Chúng con cầu xin nhờ Đức Kitô Chúa chúng con. **Amen.**

Lá Thư Mục Vụ

Anh chị em rất thân mến

Trong những ngày qua, qua báo chí và các cơ quan truyền thông quốc tế, chúng ta đã được biết Đức Thánh Cha Leo đã bị ung thư phổi, đã được giải phẫu để cắt bỏ một nốt nhỏ ung thư và đang được theo dõi bệnh tình để điều trị. Cho tới giờ phút này, chúng ta cũng chưa biết được tình trạng bệnh ung thư của ngài như thế nào và cách phải điều trị làm sao, chúng ta chỉ biết phó thác ngài cho Chúa. Chúng ta hiệp cùng toàn thể Giáo Hội Công Giáo toàn cầu, cầu nguyện cho ngài, xin Chúa ban cho ngài sớm bình phục để tiếp tục công việc cai quản Giáo Hội mà Chúa đã trao phó.

Giáo Đoàn chúng ta vui mừng tạ ơn Chúa, vì Ngài luôn tỏ lòng từ bi, nhân hậu với chúng ta qua các ơn lành, nhất là luôn chọn gọi giữa giáo đoàn, những tu sĩ để phục vụ Giáo Hội. Ngày 24 tháng 10 vừa qua, sơ Maria Pia Lê thị Thu Hường, Dòng Thừa Sai Thánh Gioan Thánh Sử, Tokyo, đã được khấn trọn đời và ngày 03 tháng 11, sơ Têrêsia Phạm thị Kiều, Dòng Đức Mẹ Dâng Mình, đã được khấn trọng đời tại Nibuno, Himeji, Hyogo-Ken. Chúc mừng hai sơ và xin Chúa luôn đồng hành với hai sơ trên con đường truyền giáo, phục vụ.

Từ ngày 06 tháng 11 cho đến ngày 17 tháng 11, Đức Thánh Cha Leo sẽ viếng thăm mục vụ 3 quốc gia là Uruway, Argentina và Peru. Chúng ta hãy hiệp ý cầu nguyện cho ĐTC được sức khỏe - vì ngài mới được giải phẫn để chữa trị bệnh ung thư phổi - để thực hiện tốt đẹp chuyến tông du dài 11 ngày qua 3 quốc gia thuộc Nam Mỹ, và xin cho sự hiện diện của ngài trong các quốc gia đó, mang lại sự nâng đỡ đức tin cho các Kitô hữu cũng như góp phần mang lại hòa bình, hiệp nhất cho mọi người trong châu lục và trên thế giới.

Vào ngày Chúa Nhật 22 tháng 11, chúng ta sẽ kết thúc năm phụng vụ 2026 với lễ kính Chúa Giêsu Vua và sẽ bắt đầu năm phụng vụ mới 2027 vào Chúa Nhật thứ nhất Mùa Vọng (29-11). Chúng ta xin Chúa thương ban cho chúng ta biết sống 4 tuần Mùa Vọng trong tâm tình tạ ơn, trông đợi, theo gương Mẹ Maria, luôn biết mở lòng xin vâng với mọi dự tính của Thiên Chúa trong cuộc đời chúng ta và biết luôn ca ngợi tình thương vô biên của Thiên Chúa. Một khi chúng ta ý

thức được rằng chúng ta luôn được Thiên Chúa yêu thương, cứu chuộc, chúng ta cũng dễ dàng mở rộng tâm hồn đón nhận anh chị em, sẵn sàng tha thứ và yêu thương mọi người, dù luôn có những khác biệt tâm lý, xã hội và giáo dục. Đó là ý nghĩa của Mùa Vọng và Mùa Giáng Sinh: mở lòng đón tiếp Chúa Hài Đồng, Đấng Emmanuel - Thiên Chúa ở cùng chúng ta - từng ngày đang tiếp tục đồng hành với chúng ta trong cuộc sống qua những người chung quanh và tiếp tục cần sự nâng đỡ của chúng ta như đã từng cần hơi ấm của bò lừa, cần một chỗ trong quán trọ. Chúng ta sẽ sống Mùa Vọng năm nay trong tâm tình cầu nguyện cho các anh chị em đang sống trong các quốc gia chiến tranh, đặc biệt là Ucraina.

Mỗi năm, vào ngày 24 tháng 11 hàng năm, Giáo Hội Việt Nam long trọng mừng kính 117 thánh tử đạo tại Việt Nam. Giáo Hội Việt Nam, từ khởi đầu và mãi cho đến hôm nay vẫn luôn là một Giáo Hội bị bách hại, ngoài 117 thánh tử đạo tại Việt Nam, đã có hàng trăm ngàn người Kitô hữu đã can đảm tuyên xưng đức tin, dù phải chết. Và hôm nay, cũng đang có hàng triệu người công giáo tại Việt nam đang can đảm sống và rao truyền đức tin, dù bị nhiều thiệt thòi, giam cầm và hãm hại. Mừng kính các tổ tiên anh hùng tử đạo, chúng ta không quên cầu nguyện cho Giáo Hội tại Việt Nam, cho những anh chị em thuộc mọi tôn giáo đang bị bắt bớ, giam cầm tại Việt Nam. Xin cho tình thương sẽ chiến thắng hận thù, cho mọi người Việt Nam đang sống ở Việt Nam, được sống trong hạnh phúc, bình an và được hoàn toàn tự do sống đức tin của mình. Đặc biệt chúng ta, những người công giáo Việt Nam đang sống tại Nhật Bản, tuy chúng ta không bị cấm cách bách hại, nhưng chúng ta cũng đang bị lôi kéo bởi một lối sống ích kỷ, vô thần của xã hội hôm nay. Xin cho chúng ta biết xác tín rằng: "lời lãi cả thế gian mà mất linh hồn nào được ích gì", để chúng ta luôn biết sống công chính, thánh thiện như Chúa truyền dạy. Xin cho chúng ta, đừng vì đang được sống trong tự do, trong đầy đủ tiện nghi vật chất, mà quên đi sự đau khổ thiếu thốn của hàng chục triệu người Việt trong nước, đặc biệt các nạn nhân của bất công, để luôn cố gắng sống xứng đáng với danh nghĩa Việt Nam, để đừng chất thêm sự đau đớn, tủi nhục cho hơn 90 triệu anh chị em đồng bào đã và đang trả giá cho sự thờ ơ, ích kỷ, hững hờ của chúng ta dưới nanh vuốt cộng sản.

Xác tín vào mầu nhiệm sống lại, Giáo Hội Công Giáo dành trọn tháng 11 để cầu nguyện cho các linh hồn đang đền tội trong luyện tội, trong tháng này, chúng ta đặc biệt nhớ đến và cầu nguyện cho linh hồn tiên nhân, ông bà, cha mẹ, anh chị

em và tất cả mọi người đã qua đời. Xin Thiên Chúa, Đấng giàu lòng thương xót, tha thứ mọi tội lỗi cho các linh hồn và ban cho họ phần thưởng thiên đàng.

Trong khi chờ đợi được gặp anh chị em trong các cộng đoàn trong các thánh lễ bằng tiếng Việt, tôi xin phó thác anh chị em cho Mẹ La Vang, và cho các thánh tử đạo Việt Nam, tổ tiên của chúng ta trong đức tin, xin Đức Mẹ và các thánh cầu bầu cùng Chúa ban cho mỗi gia đình, mỗi người niềm vui và sự can đảm sống đức tin trong hoàn cảnh xã hội bây giờ và trong năm phụng vụ mới nầy.

Kính chúc qúy cha, qúy tu sỹ nam nữ và tất cả anh chị em một Mùa Vọng sốt sắng. Tôi luôn nhớ và cầu nguyện cho anh chị em trong các thánh lễ và giờ kinh nguyện.

Linh Mục của anh chị em
P.M. Nguyễn Hữu Hiến

TIN CỘNG ĐOÀN

TIN NHÓM CHIA SẺ LỜI CHÚA

Trong tháng 10/2026, Nhóm đã nhận được học bổng giúp cho các trẻ em nghèo hiếu học tại Việt Nam niên khóa 2026-2027 của qúy vị ân nhân sau đây:

- AC Kỳ-Trang (Yokohama) giúp một em trong: 10.000 yen
- Mai Thi (Yokohama) giúp một em trong: 10.000 yen

Thay mặt cho các trẻ em bất hạnh tại quê nhà, Nhóm CSLC xin chân thành biết ơn các cộng đoàn, các ban đại diện, các Nhóm và tất cả qúy vị ân nhân đã quảng đại chia sẻ, hầu xoa dịu những đau khổ và thiếu thốn của các em. Đây cũng là một hình thức giúp đỡ và xây dựng Giáo Hội cũng như tổ quốc Việt Nam.

Ước mong quý vị sẽ tiếp tục quảng đại tiếp tay với Nhóm trong công tác bác ái này. Xin Ba Ngôi Thiên Chúa chúc lành cho qúy vị.

Nhóm Chia Sẻ Lời Chúa

THAY ĐỔI ĐỊA CHỈ

Xin thông báo địa chỉ mới của Linh Mục Phêrô Nguyễn Sinh Sắc, Tổng Giáo Phận Osaka-Takamatsu và linh mục Antôn Trần Hùng, Dòng Ngôi Lời:

Linh Mục Phêrô Nguyễn Sinh Sắc

Osaka-Takamatsu Catholic Cathedral

2-24-22 Tamatsukuri, Chuo-Ku, Osaka 540-0004

Tel. 06-6941-2332; Email: sinhsac2003@yahoo.com

Linh Mục Antôn Trần Hùng SVD

Divine Word Seminary

70-9 Yagumo-Cho, Showa-Ku, Nagoya-Shi 466-0823

Tel. 052-832.2082; email: Anthonytranhung@gmail.com

Lm Phêrô Maria Nguyễn Hữu Hiến

THÔNG BÁO TƯ VẤN Y TẾ, LUẬT PHÁP MIỄN PHÍ

Chúng tôi sẽ tổ chức buổi tư vấn cho mọi người không phân biệt tôn giáo đang gặp khó khăn theo chi tiết bên dưới

- Thời gian từ 3 giờ đến 5 giờ chiều chủ nhật ngày 22 tháng 11
- Địa điểm : nhà thờ công giáo Chofu
- Địa chỉ : Tokyo to, Chofu-Shi , Fujimi-Cho, 3 chome 21-12

Bác sĩ Yamamura sẽ phụ trách tư vấn y tế

Luật sư Morishita phụ trách tư vấn luật pháp .

Nếu bạn đang gặp khó khăn về y tế hoặc luật pháp hãy đến với chúng tôi để được tư vấn , các vấn đề các bạn trình bày sẽ được giữ kín . Có thông dịch hỗ trợ .

Chúng tôi cũng tư vấn online cho các bạn ở xa. Cần liên hệ đăng ký trước để được sắp xếp hướng dẫn.

Liên hệ người phụ trách

Cha Micae Nguyễn Minh Lập : Tel 070- 2021-5159

Hoặc Sáng Thảo : Tel 090-8517-1414 (Zalo)

SỨ ĐIỆP CỦA ĐỨC THÁNH CHA LÊÔ XIV NGÀY THẾ GIỚI NGƯỜI NGHÈO LẦN THỨ X

Chúa Nhật thứ 23 Mùa Thường Niên

15 tháng 11 2026

Chúa là nơi ẩn náu của người nghèo (x. Tv 14,6)

1. *Chúa là nơi ẩn náu của người nghèo* (x. Tv 14,6). Những lời của Thánh vịnh gia gợi lên hành trình mà chúng ta được mời gọi thực hiện hướng tới *Ngày Thế giới Người nghèo* lần thứ X. Một lần nữa, cần trở về với Lời Chúa để nhận ra tầm quan trọng của người nghèo trong đời sống của Giáo hội. Câu Thánh vịnh này trở thành tiêu chuẩn để đánh giá đời sống Kitô hữu, bởi vì câu này mặc khải dung mạo Thiên Chúa và nhận diện thân phận nghèo khó của con người. Thật vậy, trong một thời điểm lịch sử bi thảm như biến cố Đền thờ Giêrusalem bị phá hủy, dân Chúa cảm thấy mình bị tước mất sự hiện diện của Thiên Chúa và phải trải qua cảnh khốn cùng về vật chất cũng như luân lý chưa từng có.

Qua mọi thế hệ, Lời này vẫn luôn mang tính thời sự sâu sắc. Ngay từ đầu, Thánh vịnh đã cho thấy nghịch lý mà con người thường rơi vào, kể cả trong thời đại chúng ta hôm nay. Trước hết là nhận định này: *"Kẻ ngu si tự nhủ: 'Làm chi có Chúa Trời'. Chúng đã ra hư đốn, làm những điều ghê tởm, chẳng có một ai làm điều thiện"* (Tv 14,1). Lời ấy nêu bật sự tương phản giữa những người sống khôn ngoan và những người sống như thể không có gì cao cả hơn họ. Đáng tiếc thay, ngay trong thời đại chúng ta, bất công xã hội vẫn lan rộng, phát sinh từ sự tham nhũng ngạo mạn, vừa đáng lên án vừa mang tính phân biệt đối xử. Việc đánh mất ý thức về chiều kích siêu việt trong đời sống hằng ngày không còn đơn thuần là sự phủ nhận về mặt lý thuyết sự hiện hữu của Thiên Chúa; đúng hơn, nó được biểu lộ qua việc không còn quan tâm đến lòng nhân lành và lòng thương xót của Người trong việc xây dựng công lý cá nhân và xã hội.

Những người đầu tiên phải gánh chịu hậu quả chính là người nghèo; không phải ngẫu nhiên mà tại nhiều xã hội, số người nghèo ngày càng gia tăng. Khi Thiên Chúa bị loại khỏi đời sống, con người không còn đứng bên nhau trong sự tôn trọng lẫn nhau, nhưng lại đặt mình lên trên người khác bằng sự thống trị và áp bức. Từ đó xuất hiện một thứ logic đầy xúc phạm, dựa trên sự lấn át và loại trừ, khiến con người bị đẩy ra bên lề và bị hạ nhục. Trong hoàn cảnh ấy không chỉ có những cá nhân, mà cả những dân tộc. Những lời của Thánh vịnh vẫn vang lên đầy chân thực: *"Chúng sống trên xương máu đồng bào ta"* (Tv 14,4).

2. Tiếng kêu đòi công lý của người nghèo ngày nay đang bị dập tắt bằng nhiều phương thức khác nhau, ngày càng tinh vi hơn, đến mức mọi nỗ lực của họ

nhằm làm cho những đòi hỏi chính đáng của mình được lắng nghe đều trở nên câm lặng. Môi trường kỹ thuật số làm gia tăng những định kiến đối với họ và củng cố bức màn vô cảm bao quanh các vấn đề của họ. Người nghèo chỉ còn biết kêu lên cùng Thiên Chúa (x. Tv 34,7) và dâng lên Người lời than thở của mình, với niềm xác tín rằng họ sẽ được lắng nghe, vì Thiên Chúa luôn trung tín và giàu lòng thương xót. Những ai bị áp bức, bị hạ nhục và không được bảo vệ vẫn tiếp tục lớn lên trong niềm xác tín rằng họ phải hoàn toàn phó thác cho Thiên Chúa với lòng tín thác và niềm hy vọng. Chính trong sự tín thác trọn vẹn ấy, ý thức về phẩm giá của mình lại được hồi sinh; họ nhận ra những người chị em và anh em cùng chia sẻ những ước mơ của mình, và niềm hy vọng âm thầm trở thành hiện thực. Ẩn náu nơi Thiên Chúa đồng nghĩa với việc tìm được sự chở che đích thực và vững bền, điều mà những người quyền thế không thể bảo đảm và đôi khi còn cố tình từ chối.

Tuy nhiên, người nghèo hiểu điều cốt yếu hơn bất cứ ai khác, bởi họ sống bằng chính những điều cốt yếu ấy. Là người giống Đức Kitô hơn hết, họ nhận biết Thiên Chúa là nơi ẩn náu của mình ngay cả khi hoàn cảnh dường như phủ nhận điều đó, và họ tràn đầy hy vọng vào công lý của Người, một công lý không chậm trễ trong việc tỏ hiện. Trong đêm tối của sự bị bỏ rơi và cô đơn, người nghèo *"được ở trong nơi trú ẩn của Đấng Tối Cao"* (x. Tv 91,1). Những ai đang ưu phiền, chịu bất công và bị xúc phạm, những ai đang đau khổ và quằn quại, những ai cô đơn và mất ý nghĩa cuộc sống, đều có thể tìm thấy nơi Chúa niềm an ủi và động lực mới để tiếp tục bước đi.

3. Trở thành nơi ẩn náu không chỉ là một lời hứa, nhưng đã trở thành hiện thực nơi chính con người Đức Giêsu Kitô. Thiên Chúa cư ngụ giữa chúng ta qua mầu nhiệm Nhập Thể của Chúa Con, Đấng làm cho nơi ẩn náu mà nhân loại hằng mong đợi trở nên cụ thể và hữu hình. Đức Giêsu Kitô thực sự là nơi ẩn náu của Thiên Chúa dành cho người nghèo. Vì vâng phục Chúa Cha, Người đã hạ mình xuống tận đáy sâu của thân phận con người, nơi những người bé mọn hiện diện. Người đến gặp gỡ tất cả và ban cho mỗi người một nơi trú ẩn an toàn: *"Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng tôi, tôi sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng"* (Mt 11,28). Nơi Đức Giêsu, Thiên Chúa không chỉ che chở, nhưng còn chia sẻ chính sự nghèo khó của con người cho đến tận thập giá.

Người nghèo trong thời đại chúng ta là những người bị lãng quên và bị gạt ra bên lề xã hội: không chỉ bị tước mất cơm bánh, mà còn bị tước mất tiếng nói và khuôn mặt của mình. Xin cho họ gặp được Con Thiên Chúa, Đấng trở nên người thân cận với mọi người mà không loại trừ bất cứ ai. Trước hết, xin cho họ gặp được Người nơi những người mang danh Kitô hữu. Trong Giáo hội, là Thân Thể của Người, chính Đức Giêsu trao ban bánh và tình bằng hữu; Người đem đến ánh

sáng và mở ra chân trời hy vọng; Người gọi đích danh từng người và hoàn trả phẩm giá cho tất cả. Đức Giêsu Nadarét là hồng ân Thiên Chúa ban cho người nghèo. Nơi Người, mọi lời hứa đều trở thành hiện thực. Đối với những ai không có nhà ở, không có việc làm, không được giáo dục, thiếu lương thực và chăm sóc sức khỏe, một con đường mới được mở ra: đó là sự chia sẻ như biểu hiện của Nước Thiên Chúa (x. Mt 5,3). Đối nghịch với sự ám ảnh của những người chỉ biết tích lũy của cải cho riêng mình là sự kiên trì của Thiên Chúa, Đấng qua chứng tá của những con người bằng xương bằng thịt, mở rộng tâm hồn và đón nhận mọi người trong tình yêu của Người.

4. Vì thế, trong Đức Kitô, chúng ta cũng được mời gọi trở nên nghèo và trở thành nơi nương náu cho người nghèo. Cộng đoàn Kitô hữu không thể dửng dưng trước biết bao người hôm nay đang đứng ngoài ngưỡng cửa và vẫn vô hình đối với những ai khép kín sau những bức tường của mình. Tự bản chất, Giáo hội được mời gọi trở nên nghèo và là nơi nương náu cho người nghèo. Chúng ta đừng quên lời bình giải của Thánh Augustinô thành Hippo về dụ ngôn người phú hộ và anh Ladarô nghèo khó: *"Kinh Thánh không cho biết tên người giàu, nhưng lại cho biết tên người nghèo. Tên người giàu được người đời nhắc đến, nhưng Thiên Chúa đã giữ im lặng; tên người nghèo bị người đời lãng quên, nhưng Thiên Chúa lại mặc khải cho chúng ta. [...] Bạn sẽ chọn điều gì? Trở nên nghèo như Ladarô hay giàu có như người kia? Đừng để mình bị lừa dối! Hãy nhìn vào kết cục của họ và nhận ra sự lựa chọn sai lầm"* (*Sermo* 33A, 4).

Như tôi đã nhắc lại trong Tông huấn *Dilexi te*: *"Thiên Chúa dành một tình yêu ưu tiên cho người nghèo: trước hết, chính họ là những người được nghe lời hy vọng và giải thoát của Chúa; vì thế, dù ở trong cảnh nghèo khó hay yếu đuối, không ai được cảm thấy mình bị bỏ rơi. Và nếu muốn thuộc về Đức Kitô, Giáo hội phải là Giáo hội của các Mối Phúc, một Giáo hội dành chỗ cho những người bé nhỏ và cùng người nghèo bước đi trong tinh thần nghèo khó, nơi người nghèo có một vị trí ưu tiên"* (số 21).

Trong Ngày Thế giới Người nghèo lần thứ X này, có những câu hỏi cấp thiết cần vang lên trong tâm trí và con tim chúng ta. Chúng ta có phải là dấu chỉ của Thiên Chúa, Đấng là nơi ẩn náu cho người nghèo không? Chúng ta có ý thức về sự nghèo khó của chính mình và chọn nó thay vì sự giàu có bất chính không? Chúng ta có đến với những nơi người nghèo đang sống, chia sẻ kinh nghiệm bị gạt ra bên lề của họ không? Chúng ta có lắng nghe suy nghĩ của họ và cùng chia sẻ những khát vọng của họ không? Chúng ta có gọi tên họ bằng sự dịu dàng của Thiên Chúa không? Đức ái của chúng ta có khơi dậy và nâng đỡ nơi họ khát vọng công lý và sự phục hồi phẩm giá không? Những câu hỏi ấy, cùng với nhiều câu hỏi khác, đòi buộc chúng ta phải thực hiện một cuộc xét mình nghiêm túc để nhận

ra chúng ta còn phải thay đổi biết bao vì người nghèo và cho sự giải thoát của họ. Khi đó, chúng ta sẽ thấy rằng chính người nghèo cũng trở thành nơi ẩn náu cho những người khác. Kinh nghiệm nghèo khó làm cho họ đặc biệt nhạy bén trước nhu cầu của một tình liên đới được canh tân trước những thách đố của thời đại.

Quả thật, tình yêu của Đức Kitô làm cho chúng ta được tham dự vào chính đời sống yêu thương của Thiên Chúa. Theo nghĩa đó, các Kitô hữu được mời gọi không chỉ tìm nơi ẩn náu nơi Thiên Chúa, nhưng còn trở thành, trong Thiên Chúa, nơi ẩn náu cho tha nhân, không *"phân biệt giữa người trợ giúp và người được trợ giúp, giữa người có vẻ là đang cho đi và người có vẻ là đang nhận lãnh, giữa người được xem là nghèo và người nghĩ mình đang trao ban thời gian, khả năng hay sự giúp đỡ. Chúng ta là Giáo hội của Chúa, một Giáo hội của những người nghèo; tất cả đều quý giá, tất cả đều là chủ thể, mỗi người đều mang trong mình một Lời độc đáo của Thiên Chúa. Mỗi người là một quà tặng cho người khác"* (*Bài giảng*, ngày 17/8/2025).

5. Kỷ niệm 800 năm ngày qua đời của Thánh Phanxicô Assisi thúc giục chúng ta nhớ lại rằng, khi hành hương đến Roma để viếng mộ Thánh Tông đồ Phêrô Tông đồ, ngài đã động lòng trắc ẩn trước những người ăn xin. Để thấu hiểu và cảm nghiệm nỗi đau khổ của họ, ngài cởi bỏ y phục của mình và đổi lấy những mảnh áo rách của một người trong số họ; rồi ngồi xin bố thí và dành trọn một ngày sống giữa những người nghèo với niềm vui thiêng liêng sâu xa (x. *Fonti Francescane*, 1405-1406). Chúng ta muốn làm chứng rằng, ngay trong thời đại hôm nay, vẫn có thể cảm nghiệm cùng một niềm vui ấy khi đặt mình vào hoàn cảnh của người nghèo và lắng nghe họ, thay vì chỉ nói về họ. Người lấy Thiên Chúa làm nơi ẩn náu thì được tự do để thực hiện những lựa chọn mang tính ngôn sứ, làm chứng rằng mọi sự đều có thể được suy nghĩ lại từ những người thấp bé nhất, trong tinh thần khiêm nhường và huynh đệ; bởi chỉ có những điều ấy mới có thể chữa lành một thế giới đang bị tổn thương bởi sự lấn át và quyền lực thống trị.

Tôi hy vọng Ngày Thế giới Người nghèo lần thứ X này sẽ trở thành một cột mốc ý nghĩa, giúp chúng ta tái khám phá khuôn mặt của biết bao anh chị em đang tìm nơi ẩn náu nơi Thiên Chúa và mong được cảm thấy mình thực sự ở nhà trong các cộng đoàn của chúng ta. Chúng ta hãy luôn trung thành với Lời Chúa, Lời mời gọi hoán cải tâm hồn. Xin Đức Trinh Nữ Maria, Đấng đã chiêm ngắm tình yêu Thiên Chúa nơi thân xác chịu đóng đinh của Chúa Con, tình yêu *ban của đầy dư cho người đói khát và để người giàu có trở về tay trắng* (x. Lc 1,53), chuyển cầu cho chúng ta.

Vatican, ngày 13 tháng 6 năm 2026, lễ nhớ Thánh Antôn Padua.
GIÁO HOÀNG LÊÔ XIV

TU SỬA LẠI NGÔI NHÀ ĐANG ĐỔ NÁT CỦA TA

† Bình an và Thiện hảo

Hôm nay, chúng ta hãy cùng chiêm ngưỡng bức họa **"Thánh Phanxicô cầu nguyện tại nhà thờ San Damiano"**.

Trích từ Chương III, mục 1, cuốn *Đại Truyện Thánh Phanxicô* của Thánh Bonaventura:

Một ngày nọ, khi Phanxicô đang đi dạo ngoài đồng để suy ngẫm, ông đi ngang qua nhà thờ San Damiano, nơi đã bị hư hại nặng nề theo năm tháng. Được Chúa Thánh Thần thôi thúc, ông bước vào trong để cầu nguyện. Khi đang phủ phục cầu nguyện trước tượng Chúa Kitô chịu đóng đinh, tâm hồn ông ngập tràn niềm an ủi lớn lao từ Chúa Thánh Thần. Với đôi mắt đẫm lệ ngước nhìn lên thập giá Chúa, ông đã nghe thấy một giọng nói từ thập giá vang đến tai mình.

*Giọng nói ấy lặp lại ba lần: **"Phanxicô, hãy đi và tu sửa lại ngôi nhà của Ta, vì như con thấy đó, nó đang hoàn toàn đổ nát."***

Phanxicô run rẩy vì kinh hãi, bởi lúc đó trong nhà thờ chỉ có một mình ông. Ông vô cùng sửng sốt trước giọng nói kỳ diệu này. Tuy nhiên, khi sức mạnh của lời mời gọi thiêng liêng ấy thấm sâu vào tim, ông rơi vào trạng thái ngất ngây (thoát xác). Một lúc sau, khi tỉnh táo lại, ông bắt tay vào chuẩn bị vâng lời và thực hiện mệnh lệnh tu sửa ngôi nhà thờ vật chất. Tuy nhiên, ý định ban đầu của lời phán này – như Chúa Thánh Thần đã dạy và như sau này chính ông đã thổ lộ với các anh em – là hướng về Giáo hội mà Chúa Kitô đã chuộc bằng chính máu Ngài.

Giải thích của Linh mục Tanizaki (Dòng Anh Em Hèn Mọn Viện Tu):

Trong khi đang tìm kiếm con đường mình phải đi, Thánh Phanxicô đã cầu nguyện trước một bức họa Thập giá tại nhà thờ San Damiano, nằm ngoài bức tường thành Assisi. Lời cầu nguyện mà ông dâng lên lúc bấy giờ được gọi là *"Lời*

nguyện trước Thánh giá". Chúa Kitô trên Thập giá đã nói ba lần: **"Phanxicô, hãy đi và tu sửa ngôi nhà đang sụp đổ của Ta."**

Nhận được câu trả lời từ Chúa, Thánh Phanxicô được cho là đã viết nên lời nguyện: *"Lạy Chúa Giêsu Kitô, con thờ lạy Chúa vì Chúa đã dùng Thánh giá hồng phúc..."*. Ban đầu, ông tu sửa ngôi nhà thờ nhỏ đang đổ nát, nhưng thực tế ông được mời gọi để khôi phục sức sống cho toàn thể Giáo hội. Đúng như phần chú thích dưới chân tác phẩm này có ghi: *"(Ngôi nhà của Ta) nghĩa là Giáo hội La Mã"*.

Thánh giá đã trò chuyện với Phanxicô hiện đang được tôn vinh tại Vương cung thánh đường Thánh Clara. Thời đó, Thánh giá thường được vẽ với hình ảnh Chúa Kitô gục đầu xuống vai đầy đau khổ, nhưng trong tác phẩm này, để phù hợp với Thánh giá San Damiano, Chúa không gục đầu mà mở mắt trò chuyện với Thánh Phanxicô. Bên cạnh Ngài là Đức Mẹ và người môn đệ yêu dấu, tượng trưng cho hình ảnh Giáo hội.

Áo của Thánh Phanxicô ban đầu được sơn màu xanh lam đè lên lớp màu đỏ son để thể hiện sự cao quý. Tuy nhiên, vì họa sĩ sử dụng khoáng vật Azurite (rẻ hơn và dễ bị oxy hóa hơn đá Lapis Lazuli), nên hiện nay màu sắc đã chuyển sang gần như màu xanh lục. Thánh Phanxicô quỳ gối, hai tay hơi khép lại nhưng vẫn mở rộng như một vị tư tế, tạo sự kết nối với cảnh tượng nhận các dấu thánh sau này.

Sáu ngọn nến trên bàn thờ như ngụ ý về Thánh Clara và những người bạn đầu tiên của bà (năm người thân) đã sống tại nhà thờ San Damiano. Nhiều người đã liên tưởng tên của Thánh Clara với hình ảnh của ánh sáng. Chúng ta cũng được mời gọi để xây dựng nơi ở của Chúa Kitô – Đấng là Tình yêu – ngay tại bản thân mình và ở những nơi chúng ta đặt chân đến.

Trải nghiệm tại nhà thờ San Damiano là cột mốc quyết định cuộc đời Thánh Phanxicô, nổi tiếng đến mức hễ nhìn thấy Thập giá San Damiano là người ta nhớ ngay đến ngài.

Ngay sau khi nghe lời Chúa tại nhà thờ San Damiano, Phanxicô đã bắt tay ngay vào việc tu sửa. Hơn thế nữa, đó không chỉ là việc sửa sang một công trình vật lý, mà còn là công cuộc đổi mới chính Giáo hội của Đức Kitô bằng đức tin triệt để và tình yêu nồng cháy dành cho Người.

Còn bạn, có bao giờ bạn nghe thấy tiếng gọi từ Thập giá chưa? Có lẽ câu trả lời của chúng ta sẽ là "Chưa". Phải chăng Chúa Giêsu không mời gọi chúng ta? Hay là vì Ngài vẫn đang tiếp tục nói nhưng chúng ta lại không nghe thấy, hoặc không chịu lắng nghe? "Thập giá đang mời gọi tôi" là gì? Đến đây, tôi chợt nhớ lại một câu chuyện...

Có một cặp vợ chồng nọ kết hôn vì tình yêu, nhưng thời gian trôi qua, dù sống chung một nhà nhưng họ lại dần trở nên như người dưng nước lã. Một ngày nọ, người chồng đi làm về, bỗng nhiên ôm lấy vợ và hôn ba lần. Người vợ kinh ngạc thốt lên: "Anh sao thế?". Người chồng đáp: "Thực ra hôm nay anh vừa đi xưng tội. Cha xứ bảo anh rằng: 'Để đền tội, con hãy hôn lên cây thập giá của con ba lần'. Anh đã ngồi lại nhà thờ một lúc để suy nghĩ. Và rồi anh nhận ra rằng, em chính là thập giá của đời anh".

Đối với chồng, vợ là thập giá. Nghe qua có vẻ nực cười, hay đúng hơn là có chút gì đó chạnh lòng. Thế nhưng, nếu suy ngẫm kỹ thì chẳng phải đúng là như vậy sao? Giữa chồng và vợ, cha mẹ và con cái, anh và em... chẳng phải đôi khi chúng ta cảm thấy đối phương chính là "thập giá" của mình đó sao? Không chỉ vậy, chúng ta còn nhận ra rằng chính bản thân mình cũng là một cây thập giá. Chắc hẳn đã có lúc ta cảm thấy thật khó để chấp nhận chồng, vợ, cha mẹ, con cái, anh chị em hay thậm chí là chính bản thân mình; và cảm thấy thà chấp nhận một ai đó khác còn dễ dàng hơn. Chúa Giêsu đã phán: *"Ai muốn theo Thầy, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo Thầy"* (Mc 8,34).

Vậy, đâu là "thập giá" mà Chúa Giêsu đang dùng để gọi tôi? Và Ngài đang mời gọi tôi làm gì? Tôi có muốn lắng nghe tiếng gọi ấy và bắt tay vào thực hiện không?

" *[Tên của bạn]* **ơi, hãy đi và tu sửa lại ngôi nhà của Ta, vì như con thấy đó, nó đang đổ nát."**

Ngày nay, "Ngôi nhà của Chúa" đang đổ nát mà chúng ta đang thấy là gì? Đó là một Trái Đất đang dần kiệt quệ, một thế giới tan hoang vì chiến tranh và đàn áp, một Giáo hội đang bị tổn thương, một xã hội với khoảng cách giàu nghèo ngày càng nới rộng, một giáo xứ đầy rẫy những lời nói xấu sau lưng, một gia đình thiếu vắng những cuộc trò chuyện, hay là những yếu đuối của tha nhân và khiếm khuyết của chính bản thân mình...

"Hãy tu sửa lại ngôi nhà đang đổ nát của Ta." Tiếng gọi ấy, dù không vang lên bằng âm thanh vật lý, nhưng chẳng phải nó vẫn đang âm thầm vang vọng trong trái tim chúng ta, đang vang vọng từ chính những người thân yêu, từ chính gia đình hay cộng đoàn mà chúng ta đang sống đó sao? Một lần nữa, tại sao chúng ta không đứng trước "Thánh giá" và chiêm ngưỡng Ngài? Thánh Phanxicô đã vâng nghe tiếng Chúa và bắt tay thực hiện lời mời gọi ấy. Ước mong chúng ta cũng biết lắng nghe tiếng gọi từ Thiên Chúa và bước theo Ngài để cùng nhau xây dựng lại "Ngôi nhà của Chúa".

Nhờ sự chuyển cầu của Mẹ Maria, cầu mong mọi sự luôn theo Thánh ý Chúa.

GIÁO PHẬN NAGOYA

1. Bối cảnh lịch sử

Ngược về vùng Bắc Trung bộ của Nhật Bản, chúng ta bước vào Giáo phận Nagoya. Nagoya là vùng đất rộng lớn, trải rộng trên 5 tỉnh: Aichi, Gifu, Fukui, Ishikawa, Toyama, với diện tích khoảng 28,417 km^2. Cũng như bao nhiêu địa phương khác trên khắp nước Nhật, Nagoya vốn là một vùng đất giàu truyền thống Phật giáo và Thần đạo.

Sau khi Nhật Bản gỡ bỏ lệnh cấm Đạo Công giáo thời Minh Trị, các giáo sĩ thuộc Hội Truyền giáo Paris (MEP) bắt đầu gieo hạt hạt giống Tin Mừng tại đây.

Năm 1888: Linh mục Augustin Tulpin (MEP) cùng với bác sĩ Công giáo người Nhật Shusai Inoue đã xây dựng nhà thờ Công giáo đầu tiên tại Nagoya. Đó là nhà thờ Chikaramachi.

Ban đầu, địa giới khu vực này thuộc quyền quản lý của hai giáo phận khác nhau. Tỉnh Aichi và Gifu thuộc về Tổng Giáo phận Tokyo. Còn các tỉnh Fukui, Ishikawa, Toyama lại thuộc quyền quản lý của Hạt Phủ doãn Tông tòa Niigata. Sau đó, Tòa Thánh đã giao vùng Nagoya (gồm 5 tĩnh nói trên) cho các cha Dòng Ngôi Lời coi sóc.

2. Quá trình Thành lập của Giáo phận Nagoya

Ngày 18 tháng 2 năm 1922, Đức Giáo hoàng Piô XI chính thức ban sắc lệnh thành lập Hạt Phủ doãn Tông tòa Nagoya.

Giám quản Tông tòa đầu tiên là Cha Joseph Reiners người Đức thuộc Dòng SVD. Cha Joseph là người đặt nền móng quan trọng cho công cuộc giáo dục Công giáo tại khu vực này. Ngài đã thành lập trường Trung học Nanzan. Sau này trường đã phát triển thành Đại học Nanzan. Cho đến hôm nay, đây là một trong những đại học Công giáo hàng đầu ở Nhật.

3. Giáo phận Nagoya trong Chiến tranh Thế giới thứ II

Trước và trong Thế chiến II, chính quyền quân phiệt Nhật ép buộc các chức sắc người nước ngoài phải rút khỏi các vị trí lãnh đạo. Vì vậy, cha Joseph Reiners buộc phải từ chức vào năm 1941. Ngay sau đó, Đức cha Phêrô Matsuoka Magoshiro được bổ nhiệm làm Giám quản Tông tòa.

4. Được chính thức nâng lên Giáo phận (1962)

Ngày 16 tháng 4 năm 1962: Đức Giáo hoàng Gioan 23 ban sắc lệnh nâng Hạt Phủ doãn Tông tòa Nagoya lên hàng Giáo phận Chính thức. Đức cha Phêrô Matsuoka Magoshiro trở thành Giám mục Giáo phận đầu tiên.

Nhà thờ Chính tòa là Nhà thờ Hai Thánh Phêrô và Phaolô. Nhà thờ này được xây dựng và khánh thành vào tháng 3 năm 1962, chính thức trở thành Tòa Giám mục và trung tâm của giáo phận.

5. Tình hình Hiện tại của Giáo phận Nagoya

Giáo dân: Số lượng tín hữu Công giáo đăng ký chính thức vào khoảng 25,000 - 27,000 người trên tổng dân số hơn 12.5 triệu người của khu vực (tỷ lệ khoảng 0.2%).

Đặc điểm nổi bật của Gp Nagoya ở chỗ, Nagoya chính là một trung tâm công nghiệp lớn của Nhật Bản (thủ phủ hãng Toyota và các ngành phụ trợ), thu hút hàng ngàn lao động nhập cư. Do đó, số lượng giáo dân ngoại quốc (Việt Nam, Philippines, Brazil, Peru...) tại đây vượt xa số lượng giáo dân bản địa người Nhật. Việc mục vụ ở đây được thực hiện bằng nhiều ngôn ngữ: Tiếng Nhật, Bồ Đào Nha, Tiếng Anh, Tây Ban Nha, Tangaloge…

Đặc biệt, những năm gần đây Cộng đồng Công giáo Việt Nam phát triển thật mạnh mẽ và sống động. Các Thánh lễ tiếng Việt cũng như các buổi tĩnh tâm cho giới trẻ được tổ chức thường xuyên hơn. Ở đây có sự phục vụ nhiệt thành của các cha Việt Nam thuộc dòng Ngôi Lời, nên việc mục vụ và đời sống đức tin ngày càng được củng cố và phát triển.

Về Giáo dục và Y tế Công giáo: Giáo phận Nagoya nổi tiếng với hệ thống giáo dục do Dòng Ngôi Lời và các dòng tu đảm trách. Như đã nói ở trên, Trường Đại học Nanzan là một trong những trường đại học Công giáo uy tín nhất Nhật Bản. Ngoài ra, Giáo phận còn có hệ thống các trường phổ thông, mẫu giáo và các

cơ sở bảo trợ xã hội, y tế trải dài khắp 5 tỉnh. Hệ thống giáo dục và ý tế của Giáo phận phục vụ cho nhiều người thuộc mọi thành phần trong xã hội hôm nay.

6. Các Đời Giám mục của Giáo phận Nagoya

a. Cha Joseph Reiners, SVD Phủ doãn Tông tòa đầu tiên (1922 – 1941)

b. Đức cha Phêrô Matsuoka Magoshiro Phủ doãn Tông tòa (1941–1962) & Giám mục Giáo phận đầu tiên (1962–1969)

c. Đức cha Aloysius Soma Nobuo (1969 – 1993)

d. Đức cha Augustinus Nomura Jun-ichi (1993 – 2015)

e. Đức cha Michael Matsuura Gorō (2015 –)

7. Ý nghĩa của việc thành lập Giáo phận Nagoya

Sự ra đời và phát triển của Giáo phận Nagoya mang nhiều ý nghĩa truyền giáo và mục vụ. Đánh dấu sự trưởng thành đức tin. Việc thiết lập Giáo phận riêng biệt giúp Giáo hội địa phương thuận tiện hơn trong công việc truyền giáo, phù hợp với đặc thù văn hóa - xã hội vùng Chubu và Hokuriku.

Có thể nói, sự hình thành và phát triển của Giáo phận Nagoya gắn liền với Dòng Ngôi Lời. Cả hai đã góp phần làm chứng cho Tin Mừng bằng các hoạt động tri thức và đối thoại văn hóa. Hơn nữa, Giáo phận Nagoya ra đời như là sự chuẩn bị về đời sống đức tin và đời sống tinh thần để nâng đỡ những người trẻ di dân đến làm việc và sinh sống từ đó cho đến mãi sau này.

8. Kết luận

Giáo phận Nagoya từ một vùng đất truyền giáo được hình thành từ năm 1922. Trải qua hơn một thế kỷ phát triển, Nagoya đã trở thành trung tâm Công giáo năng động và mang tính đa văn hóa tiêu biểu nhất tại đất nước Mặt Trời Mọc này. Có thể nói rằng: sự hiện diện tích cực của những người trẻ di dân, trong đó có cộng đồng Công giáo Việt Nam, đang đóng góp tích cực vào đời sống đức tin của Giáo phận ngày nay.

Linh Mục Gioakim Phan Đình Hoài

CHUYỆN ĐỜI - CHUYỆN ĐẠO *(112)*

***Chuyện đời*:**

Có một đôi vợ chồng trẻ rất xinh đẹp và sống với nhau cũng rất khéo léo tinh tế. Quả không sai, một cặp Trời cho, "trai tài gái sắc". Có lẽ chính nét trẻ trung xinh xắn của vợ chồng đã cho họ một mùa xuân cuộc đời thật nồng cháy và hạnh phúc. Vào ngày kia, sau khi chị vợ ăn một nửa quả táo, liền tặng chồng phần còn lại. Anh chồng vui vẻ đón nhận:

– Ôi nửa trái táo ân tình, công chúa của lòng anh!

Hai mươi năm sau, cũng cặp vợ chồng ấy, chẳng khác gì mấy, chỉ có thêm những nét tàn tạ hằn trên khuôn mặt nhăn nheo và mái tóc điểm sương giờ đã trắng bạc theo thời gian. Với một trái táo, vợ ăn một nửa, mời chồng phần còn lại. Nhưng giờ, người chồng nhăn mặt:

– Sao bà lại cho tôi nửa trái táo ăn thừa?

Tất cả nguyên trạng chỉ khác có nhan sắc. Cũng nửa quả táo dâng tặng, nhưng hai mươi năm trước nhận từ tay "người đẹp" là quả táo ân tình. Hai mươi năm sau lại từ tay "nàng già" là trái táo ăn thừa. Nếu chỉ dựa vào nhan sắc, người ta sẽ mất hết tất cả theo thời gian. (Nguồn: Dựa theo motif Truyện minh hoạ hiện đại)

***Chuyện đạo*:**

Thánh nữ Faus-ti-na tiết lộ thị kiến: "Hôm nay trong thần trí tôi được ở trên Thiên Đàng và nhìn thấy những điều mỹ diệu, cũng như hạnh phúc tuyệt vời đang chờ đợi chúng ta sau khi ra khỏi đời này…Giờ đây, tôi hiểu được câu nói của Thánh Phao-lô Tông đồ (1Cr 2,9): "Mắt chưa từng thấy, tai chưa từng nghe và lòng chưa từng nghiệm được những gì Thiên Chúa đã dọn sẵn cho những kẻ yêu mến Ngài". (Nguồn: *Nhật Ký Lòng Thương Xót Chúa*, số 777-780, ấn bản gốc tiếng Ba Lan *Dzienniczek: Miłosierdzie Boże w duszy mojej* hoặc *Dzienniczek Siostry Faustyny* do Congregatio Sororum a Misericordia xuất bản năm 1981 tại Rô-ma, và bản dịch tiếng Anh *Diary: Divine Mercy in My Soul*, của Thánh Faustina, được Marian Press (Marian Fathers of the Immaculate Conception, Stockbridge, MA, Hoa Kỳ) xuất bản lần đầu tiên vào năm 1987, sau đó được tái bản vào năm 2003, 2005, 2008, 2013).

Lm. Xuân Hy Vọng

LINH MỤC LÀ AI? *(15, số Đặc biệt)*

Nhân dịp lễ mừng kính Thánh An-rê Dũng Lạc và các bạn Tử đạo tại Việt Nam. Chúng ta cùng lược qua đôi nét về Thánh nhân và tìm hiểu cách nhìn của ngài về căn tính Linh mục.

Giới thiệu sơ lược:

Thánh An-rê Trần An Dũng Lạc (1795–1839), một linh mục tử đạo Việt Nam, không để lại các tác phẩm thần học hoặc định nghĩa trực tiếp về vai trò linh mục như một số thánh nhân khác. Tuy nhiên, qua đời sống, sứ vụ và gương tử đạo của ngài, chúng ta có thể suy ra những quan điểm về vai trò linh mục mà ngài đã sống và làm chứng tá. Dựa trên các nguồn tài liệu về cuộc đời ngài, đặc biệt từ các thư ngài viết và hành động trong thời kỳ bách hại, dưới đây là những khía cạnh về linh mục theo gương sống của Thánh An-rê Dũng Lạc:

Linh mục là người trung thành với Chúa đến cùng

Thánh An-rê Dũng Lạc đã thể hiện lòng trung thành tuyệt đối với Thiên Chúa, ngay cả khi đối mặt với bách hại và án tử. Trong thư gửi Đức Cha Jeantet, ngài viết: "Xin Đức Cha cầu cùng Chúa cho chúng con được giữ nghĩa cùng Chúa cho đến cùng". Khi bị yêu cầu bước qua thánh giá để chối đạo, ngài cương quyết từ chối và tuyên bố: "Hãy chặt bớt chân ta đi, ta rất bằng lòng chứ đừng hòng trông ta chối đạo". Điều này cho thấy, theo Thánh An-rê, linh mục là người sẵn sàng hy sinh mạng sống mình để bảo vệ đức tin và trung thành với sứ vụ Chúa trao.

Linh mục là người rao giảng Tin Mừng nhiệt thành

Thánh An-rê được mô tả là một nhà truyền giáo kiên trì, "bằng lời nói và việc làm, tại nhiều giáo xứ cho đến khi bị bắt năm 1835". Ngài giảng dạy sốt sắng, nói năng trôi chảy, dễ nghe và dễ hiểu, khiến "ai gặp Cha cũng mến Cha". Theo gương ngài, linh mục là người mang Tin Mừng đến với mọi người qua lời giảng rõ ràng và đời sống gương mẫu, khơi dậy lòng yêu mến Chúa trong tâm hồn giáo dân.

Linh mục là người yêu thương và phục vụ dân nghèo

Thánh An-rê Dũng Lạc "thương người nghèo khó cách riêng", thường xuyên thăm hỏi và giúp đỡ họ dù phải trốn trong thời kỳ cấm đạo. Ngài không ăn của

giáo dân, chỉ dùng của riêng mình để nuôi bản thân và những người giúp việc, thể hiện tinh thần tự lập và bác ái. Theo ngài, linh mục là người sống gần gũi, yêu thương và phục vụ những người bé mọn, phản ánh lòng thương xót của Chúa Ki-tô.

Linh mục là người cầu nguyện và sống đời khổ hạnh

Ngài sống đời cầu nguyện sốt sắng, ăn chay trong suốt mùa Chay và các ngày Hội Thánh buộc, thậm chí ăn chay thêm nhiều ngày khác trong tuần. Ngay cả trong tù, ngài vẫn giữ lòng tin cậy vào Chúa, cầu nguyện và an ủi bạn đồng tù như Cha Thi: "Chúng ta chỉ còn chịu khó ít lâu nữa, sắp đến ngày được về gặp Chúa Cả trên trời". Vì vậy, theo Thánh An-rê, linh mục là người sống đời sống thiêng liêng sâu sắc, lấy cầu nguyện và khổ chế làm nền tảng để chu toàn sứ vụ.

Linh mục là người bảo vệ chân lý đức tin

Khi bị thẩm vấn về việc thờ kính tổ tiên, Thánh An-rê đã giải thích rõ ràng: "Cha mẹ chết, xác thối rữa, chỉ có linh hồn thiêng liêng bất tử ăn uống sao được, bên đạo chúng tôi hằng cầu nguyện cho linh hồn ông bà cha mẹ mọi ngày nhất là ngày giỗ". Ngài không chỉ bảo vệ đức tin Công giáo mà còn giải thích một cách khôn ngoan để làm sáng tỏ chân lý, thể hiện vai trò linh mục là người thầy giảng dạy và bảo vệ đức tin trước những hiểu lầm hoặc thách thức.

Linh mục là người đồng hành với cộng đoàn trong đau khổ

Trong thời kỳ cấm đạo, Thánh An-rê thường đi một mình để ban các bí tích cho người ốm, không để giáo dân đi theo vì sợ họ bị bắt. Ngay cả khi bị tù đày, ngài vẫn giữ tinh thần lạc quan, viết thư an ủi và khích lệ các tín hữu, đồng thời xin họ cầu nguyện cho mình. Vì thế, theo ngài, linh mục là người đồng hành, nâng đỡ và chia sẻ đau khổ với cộng đoàn, đặc biệt trong những thời kỳ thử thách.

Tóm lại, theo gương sống của Thánh An-rê Dũng Lạc, linh mục là người trung thành với Chúa đến mức sẵn sàng tử đạo, là nhà truyền giáo nhiệt thành, người yêu thương dân nghèo, sống đời cầu nguyện và khắc khổ, bảo vệ chân lý đức tin, và đồng hành với cộng đoàn trong mọi hoàn cảnh. Ngài không để lại định nghĩa lý thuyết về linh mục, nhưng cuộc đời và cái chết của ngài là lời chứng sống động về thiên chức linh mục: sống trọn vẹn cho Chúa và phục vụ các linh hồn, dù phải trả giá bằng mạng sống.

Lm. Xuân Hy Vọng

MẦU NHIỆM CÁC THÁNH THÔNG CÔNG

Ai đó đã từng trải lòng:
Một màu tim tím xếp vòng hoa tươi,
Tang thương rủ rượi khóc người
Chia tay từ giã cuộc đời dương gian.
Dẫu còn nguy khó gian nan,
Chan hoà xen lẫn muôn vàn hân hoan.
Giờ này quỳ trước thiên nhan
Cầu thay nguyện giúp bình an tâm hồn
Hằng ngày liên lĩ suy tôn
Hoà cùng thần thánh chẳng còn khóc than.
Vui hưởng vinh phúc thiên đàng
Lữ hành cất bước chứa chan lòng thành
Ngày đêm can đảm hùng anh
Đức tin sáng tỏ vượt nhanh qua ghềnh.
Hy sinh, nguyện gẫm cho nên
Hồng ân Thánh Lễ không quên ghi lòng
Mầu nhiệm chư Thánh Thông Công
Các Đẳng linh hồn hoài mong hợp đoàn.
Ngày nào chẳng còn lo toan
Quây quần bên Chúa hỉ hoan muôn đời.

Lm. Xuân Hy Vọng
Nago, 11. 2026

AN-RÊ PHÚ YÊN TẤM GƯƠNG SÁNG NGỜI

Tại một vùng đất bình yên
Quanh năm dãi nắng, triền miên gió mùa.
Người dân chẳng ngại lệnh Vua
Bắt đạo cấp cách chẳng thua bạo tàn.
Dù phải trăm ngàn gian nan
An-rê tín thác, chẳng màn lợi danh
Một lòng tử đạo hùng anh
Phú Yên xứ sở vang danh Chúa Trời.
Tấm gương sống đạo sáng ngời,
Trọn đời dâng hiến tuyệt vời khắc ghi.
Xin cho con chẳng ngại chi
Ra đi làm chứng, sợ gì nguy nan.,
Bình an khắp chốn dâng tràn
Yêu thương, tha thứ toả lan sáng ngời.
Vinh danh Thiên Chúa muôn đời
Bừng lên lửa mến ra khơi loan truyền.
Hy sinh mạng sống tinh tuyền
Muôn dân muôn nước kết liên hiệp đoàn
Sánh cùng chư Thánh hợp hoan
Ngợi khen Thiên Chúa, hát vang không ngừng.

Lm. Xuân Hy Vọng

CON CHÁU CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

Trần hoàn ngợi ca ngân vang
Oai hùng gương sáng, trăm ngàn chứng nhân.
Nhờ ơn Chúa, bao thánh ân
Anh hùng tử đạo, muôn lần hy sinh.
Dù bách hại, sống công minh
Đòn roi, bắt bớ, cực hình nát tan
Không bao giờ nghe thở than
Luôn trông cậy Chúa, bình an tâm hồn.
Noi gương sống trọn lòng son
Con cháu Tử đạo vượt non sông dài.
Thành kim chịu khó giữa mài
Đơn sơ chứng tá, ngày mai rạng ngời.
Máu Tử đạo chịu tuôn rơi
Sinh ra hạt giống tươi vui ngày về.
Khi đi than khóc tỉ tê
Vai mang nặng gánh trở về hân hoan.
Như hạt miến chịu nát tan
Đơm hoa kết trái, muôn vàn thánh ân.
Trở nên con cháu ân cần
Kiên tâm cất bước, chứng nhân trung thành.
Ra đi không màng lợi danh
Tin yêu - cậy - mến, hùng anh đơn hèn.

Lm. Xuân Hy Vọng

ĐƯỜNG LỐI CỦA CHÚA THẬT LÀ NGAY THẲNG

"Phải chăng đường lối của Ta không ngay thẳng hay đường lối của các ngươi không ngay thẳng" (Ed 18,25).

Dân Israel nói: "Đường lối của Chúa không ngay thẳng". Chúa liền nói: "Phải chăng đường lối của Ta không ngay thẳng hay đường lối của các ngươi không ngay thẳng". Tại sao dân Israel lại nói như vậy, chúng ta cùng suy gẫm và tìm hiểu nhé.

Chúa nói: "Khi người công chính mà từ bỏ lẽ công chính của mình và làm những điều bất chính mà phải chết(tức là bị phạt), thì chính vì điều bất chính nó đã làm mà nó phải chết"; mà nó bị phạt. Và "khi kẻ gian ác từ bỏ điều dữ nó đã làm mà thi hành điều công minh chính trực thì nó sẽ cứu được mạng sống mình(tức là được thưởng)"(x. Ed 18, 26-27).

Đó là đường lối của Thiên Chúa và dân Israel cho rằng đường lối đó của Thiên Chúa không ngay thẳng; không đúng; không chấp nhận được. Một đàng, một người công chính, bị phạt, vì bỏ đàng công chính, làm điều bất chính. Một đàng, một kẻ gian ác, được thưởng, vì bỏ đàng gian ác, làm điều công chính. Con người của chúng ta cho rằng người công chính bị phạt như vậy và kẻ gian ác được thưởng như thế là không chấp nhận được.

Đối với Thiên Chúa, trước sau như một, đó là bất cứ ai, dù là người công chính hay người bất chính, mà làm điều xấu xa, gian ác sẽ bị phạt và bất cứ ai, dù là kẻ gian ác hay người tốt lành, mà làm điều tốt lành, ngay chính sẽ được thưởng. Đó là tư tưởng; là đường lối bất di bất dịch của Thiên Chúa.

Trong trường hợp cụ thể trên, người công chính mà làm điều bất chính; làm điều xấu xa, gian ác thì họ bị phạt là đúng; không oan. Và kẻ gian ác đã làm điều công chính, thì họ được thưởng cũng là đúng; không sai. Vấn đề là ở chỗ "công chính" hay "bất chính" trước hay sau thôi.

Nếu lúc đầu chúng ta là người công chính, mà sau đó, chúng ta lại bỏ đàng công chính mà làm những điều bất chính; làm những điều xấu xa, gian ác; cuối cùng chúng ta trở thành người bất chính thì chúng ta bị phạt. Chúng ta bị phạt vì những việc bất chính; những việc xấu xa, gian ác chúng ta đã làm. Vậy, còn những việc công chính, tốt lành chúng ta đã làm trước thì sao, có du di; xí xóa được không?

Và nếu lúc đầu chúng ta là kẻ gian ác, mà sau đó, chúng ta bỏ đàng gian ác mà làm những việc tốt lành, ngay chính, cuối cùng chúng ta trở nên người công chính thì chúng ta được thưởng. Chúng ta được thưởng, vì những việc tốt lành, ngay chính mà chúng ta đã làm. Vậy, còn những việc gian ác, xấu xa chúng ta đã làm thì sao, có được bỏ qua không?

Chúng ta biết và tin rằng Thiên Chúa của chúng ta là một Thiên Công Bằng vô cùng mà, đâu có thể bỏ hết những việc tốt lành và công chính chúng ta đã làm; cũng như cũng đâu có thể bỏ qua hết mọi điều xấu xa, gian ác chúng ta đã thực hành đâu. Nghĩa là công, tội đều công minh. Công là công mà tội là tội. Công thì được thưởng, mà tội thì phải đền. Công và Tội sẽ được đưa lên bàn cân, Công nhiều hơn Tội, thì đương nhiên là được thưởng. Ngược lại, Tội nhiều hơn Công, thì cũng dĩ nhiên là bị phạt; là phải đền.

Và chúng ta cũng nên nhớ thêm một điều quan trọng nữa là khoảnh khắc sau cùng. Nếu vào khoảnh khắc sau cùng của cuộc đời mà chúng ta trở nên người tốt lành và công chính, thì chúng ta có khả năng sẽ được thưởng rất cao, dù trước kia, chúng ta đã người gian ác, xấu xa. Người trộm lành bên hữu Chúa là một bằng chứng. Và nếu, vào khoảnh khắc sau cùng, chúng ta trở nên người xấu xa, gian ác, thì khả năng bị phạt là điều hiển nhiên, dù trước kia, chúng ta đã là người tốt lành và công chính.

Lý do là con người của chúng ta sống trên cõi đời này là để nên thánh nên thiện. Khoảng thời gian dài 20, 40, 60, 80 hay 100 năm chúng ta sống là để càng ngày chúng ta càng nên thánh nên thiện hơn. Có thể khi còn trẻ, chúng ta thiếu hiểu biết; thiếu kinh nghiệm, nên chúng ta đã làm những điều xấu xa, gian ác; nhưng khi trưởng thành, chúng ta xem xét lại, chúng ta sám hối, chúng ta sửa đổi; chúng ta bỏ đi những việc làm gian ác và xấu xa đó; mà cố gắng làm những những điều tốt lành, ngay chính. Và khi đến cuối đời, chúng ta trở nên người công chính, tốt lành thì phúc cho chúng ta lắm lắm.

Hơn nữa, nếu chúng ta biết dùng tiền của, những hy sinh, để đền bù những thiệt hại hay những lỗi lầm chúng ta đã làm thì chắc chắn chúng ta sẽ sớm được thưởng trên thiên đàng. Về người trộm lành, tôi nghĩ Chúa nói: “Hôm nay, ngươi sẽ được ở trên thiên đàng với Ta”(x. Lc 23,43). Điều này không nhất thiết anh ta sẽ được trên thiên đàng mãi mãi. Có thể chỉ hôm đó thôi, ngày hôm sau anh ta vẫn phải bị xét xử theo đúng qui trình. Chẳng lẽ cả đời trộm cắp, giết người mà chỉ một lời nhận lỗi cuối đời thôi mà được lên thiên đàng thẳng cẳng sao? Đâu có dễ dàng như vậy!!!

Bởi đó, chúng ta đừng có ham làm “thánh” sớm quá, kẻo cuối cùng thành “quỉ”, không có thời giờ sám hối thì khốn. Trái lại, chúng ta hãy cố gắng nên hoàn thiện và nên thánh thiện mỗi ngày. Hãy bỏ đi những điều xấu xa và gian ác mình đã làm mà cố gắng làm những điều tốt lành và ngay chính và cố gắng cho đến hơi thở cuối cùng là chắc ăn nhất. Đó là chúng ta đã đi theo đúng đường lối của Thiên Chúa rồi đó. Đường lối của Chúa thật là ngay thẳng, sẽ đưa con người chúng ta thẳng tiến về tới thiên đàng.

Lm. Bosco Dương Trung Tín

THIÊN CHÚA LÀ "ĐẠI GIA" CỦA CÁC ĐẠI GIA

"Thật vậy, tư tưởng của Ta không phải là tư tưởng của các ngươi và đường lối của các ngươi không phải là đường lối của Ta" (Is 55,8).

Đúng vậy, tư tưởng và đường lối của Thiên Chúa khác hẳn với tư tưởng và đường lối của con người chúng ta. Chúng ta cùng suy gẫm và xem xét vấn đề này nhé. Trong bài Phúc Âm hôm nay, qua dụ ngôn "Người thợ làm vườn nho", chúng ta thấy rõ tư tưởng và đường lối của Thiên Chúa. Những người thợ làm đầu tiên, đã thỏa thuận với ông chủ là một người, một ngày công là một quan tiền. Và họ đã đi làm việc. Cuối ngày, đúng như thỏa thuận, ông chủ sai người trả mỗi người một quan tiền. Ông chủ thật là người giữ đúng lời hứa. Nói sao làm vậy.

Không chỉ có những người đó làm việc thôi mà còn có nhiều người đến sau, vào những giờ khác trong ngày như lúc 9 giờ; 12 giờ; lúc 3 giờ chiều, thậm chí có cả lúc 5 giờ chiều nữa. Tức là những người cuối cùng này chỉ làm có một tiếng đồng hồ thôi. Thế nhưng, ông chủ vẫn sai người quản lý đưa cho mỗi người một quan tiền. Ông chủ thật là một người tốt bụng.

Đến cuối ngày, khi trả công thì kịch tính mới xảy ra. Đầu tiên là việc ông chủ ra lệnh trả tiền công từ người cuối cùng cho đến người đầu tiên, chứ không bình thường trả tiền công từ người đầu tiên đến người cuối cùng. Tại sao ông chủ lại làm như vậy? Bình thường, thì người đến làm trước thì sẽ lãnh tiền công trước chứ? Điều đó cho thấy rõ là tư tưởng và đường lối của Chúa không giống như tư tưởng và đường lối của con người chúng ta. Câu giải thích cho việc làm này của Chúa là : "Những kẻ đứng chót sẽ được lên hàng đầu và những kẻ đứng đầu sẽ phải xuống hạng chót"(x.Mt 20,16a).

Bài học Chúa muốn dạy cho con người chúng ta là đừng bao giờ tự cao tự phụ trước Thiên Chúa; cũng đừng bao giờ coi mình hơn người khác. Thực tế mà nói thì chúng ta không nên hành xử theo cách này của Thiên Chúa nhé. Thiên Chúa làm được, chứ ta làm là có chuyện lớn đấy.

Cũng chính vì chuyện này mà làm cho kịch tính lên cao trào. Nếu những người làm trước và lãnh tiền trước rồi họ ra về; còn những người đến sau lãnh bao nhiêu chắc họ cũng không màng tới. Đàng này, chính mắt những người làm đầu tiên thấy những người làm sau, nhất là những người làm sau cùng, lãnh mỗi người

một quan tiền, thì đương nhiên sẽ nghĩ là họ sẽ được hưởng cao hơn. Ai dè, cũng chỉ có một quan tiền. Cho nên họ mới lầm bầm trách móc ông chủ xử như vậy là không công bằng.

Thật ra, thì ông chủ đâu có xử bất công. Rõ ràng là họ đã thỏa thuận với ông là một ngày một quan tiền mà. Họ so sánh rằng họ phải làm nhiều giờ, chịu nắng nôi nhiều hơn. Họ chỉ nghĩ tới số lượng; còn chất lượng thì không nói tới. Dù vậy, đó không phải là lý do chính đáng. Cái quan trọng là sự thỏa thuận. Thỏa thuận thế nào thì cứ thi hành đúng như vậy là OK.

Còn những người làm sau cũng được ông chủ trả tiền công là một quan tiền. Một quan tiền này, ông chủ không thỏa thuận với họ. Đó là do lòng trắc ẩn của ông chủ mà thôi. Họ không đòi hỏi gì, ông chủ muốn đưa bao nhiêu thì họ nhận bấy nhiêu. Họ không ngờ ông chủ chơi sộp quá. Nếu họ chỉ lành ¼ quan tiền, thì liệu cả gia đình họ có đủ ăn không?

Tiền của ông mà, ông muốn cho ai thì tùy ông chứ, đâu có ai có quyền bắt ông không được làm như vậy. Ông cho như vậy cũng đâu có gì sai. Đối với ông chủ, làm việc thì cứ làm việc cho tận tâm tận lực đi, không cần nghĩ đến công xá. Công xá là việc của ông chủ. Đó là tư tưởng và là đường lối của ông chủ.

Ông chủ đó là hình ảnh của Thiên Chúa. Một Thiên Chúa vừa công bằng vừa tốt bụng. Tư tưởng của Thiên Chúa là "Tốt bụng" và đường lối của Thiên Chúa là "Công bằng". Còn tư tưởng của con người chúng ta là "ích kỷ"; đường lối của con người chúng ta là "ghen tị". Đúng là, như "Trời cao hơn đất thế nào thì đường lối và tư tưởng của Thiên Chúa cũng cao hơn đường lối và tư tưởng của con người chúng ta thế nấy". Dù vậy, Thiên Chúa cũng không để chúng ta thiệt thòi hay thiếu thốn đâu. Những người làm đầu tiên cũng đâu có thiệt thòi gì và những những người đến sau cũng không bị thiếu thốn chi. Ai cũng được no đủ. Trên thế gian này có ông chủ đại gia nào dám làm như ông chủ Thiên Chúa không? Chắc chắn là không. Vậy thì Thiên Chúa là "Đại gia" của các "Đại gia" rồi.

Bài học mà Chúa muốn dạy chúng ta là hãy luôn luôn khiêm nhường trước mặt Chúa, đừng có để ý đến việc vào trước hay vào sau; đến trước hay đến sau; làm việc này hay làm việc kia. Cái quan trọng là chúng ta phải sống và làm việc như một người đầy tớ trung thành và siêng năng, dù đến trước hay đến sau; dù làm trước hay làm sau; dù làm việc này hay việc nọ. Cũng đừng nghĩ mình sẽ được gì từ Thiên Chúa, mà hãy nghĩ mình đã làm được gì cho Thiên Chúa.

Và có thể được thì phần của mình thì mình lãnh chứ đừng ganh tị với người khác. Phần của mình là do công sức mình làm ra. Trái lại, khi thấy người ta được vậy thì mình cũng "mừng cho người ta"; "mừng cho đơn vị bạn". Phần vì mình khỏi phải chia sẻ phần của mình cho họ; phần vì đó là do lòng tốt của Thiên Chúa. Vậy, chúng ta hãy yêu mến Thiên Chúa, Đấng không bao giờ để chúng ta phải chịu thiệt thòi và thiếu thốn. Đồng thời, chúng ta cũng tin tưởng vào đường lối và tư tưởng của Thiên Chúa nữa, để chúng ta không bao giờ ghen tị với người khác và sống ích kỷ cho riêng mình.

Lm. Bosco Dương Trung Tín

BIỆT TÀI CỦA CHÚNG TA

"Chúng ta có sống là sống cho Chúa, có chết cũng là chết cho Chúa" (Rm 14,8).

Như thế là chúng ta không chết cho chính mình, cũng không sống cho chính mình. Tại sao? Vì Chúa đã chết cho chúng ta được sống và được sống dồi dào và sống lại cho chúng ta được vào thiên đàng. Vậy, chúng ta phải nhớ cho kỹ, chúng ta có sống là sống cho Chúa mà có chết thì cũng chết cho Chúa nhé.

Theo tôi, "Sống cho Chúa" là phải "chết cho chính mình"; "chết cho Chúa" là "sống cho chính mình". "Sống" và "chết" đây như "ngày" và "đêm". "Ban đêm" chúng ta ngủ "như chết" vậy. Còn "ban ngày" thì chúng ta "sống" và làm việc. Một ngày có ban ngày và ban đêm, để cho con người của chúng ta sống. "Cái sống" và "cái chết", cũng là qui luật tự nhiên cho cuộc sống con người chúng ta. Cái quan trọng là chúng ta sống vì cái gì và chúng ta chết thế nào?

Sống thế nào thì sẽ chết thế nấy. Sống tốt lành và thánh thiện sẽ chết trong an bình và thanh thản. Ai trong chúng ta cũng muốn được chết cách an bình và thanh thản hết. Để được vậy, chúng ta hãy cố gắng sống cho tốt lành và thánh thiện đi. Sống tốt lành và thánh thiện là qua từng ngày, từng đêm đắp đổi, chúng ta mỗi sống tốt lành hơn; mỗi thánh thiện hơn. Bằng cách nào? Bằng cách: "Hãy nhớ các điều răn mà đừng oán hận kẻ khác; hãy nhớ đến Giao Ước của Đấng Tối Cao mà không chấp nhất điều lầm lỗi" (x. Hc 28,7).

Điều răn chúng ta phải nhớ là Mến Chúa và Yêu Người. Đó là hai điều răn quan trọng nhất. Có mến Chúa, chúng ta mới không oán hận kẻ khác, vì họ là hình ảnh của Thiên Chúa. Có yêu người, chúng ta mới bỏ qua, không chấp nhất những lầm lỗi của họ, vì chúng ta đều là những con người yếu đuối và tội lỗi.

Giao ước của Đấng Tối Cao là : "Cha của Thầy trên trời cũng sẽ đối xử với anh em như thế, nếu mỗi người trong anh em không hết lòng tha thứ cho anh em mình" (x. Mt 18,35). Nhớ đến điều này, chúng ta phải tha thứ lỗi lầm cho người khác, mục đích là để chúng ta nhận được ơn tha thứ của Chúa. Nếu chúng ta không tha thứ thì tâm hồn của chúng ta sẽ đóng lại, chúng ta sẽ không nhận được ơn tha thứ của Chúa đâu. Nếu chúng ta tha thứ, thì tâm hồn của chúng ta sẽ rộng mở, chúng ta sẽ đón nhận được ơn tha thứ của Chúa đấy.

Quả thật, "Tha thứ" cho người khác, đối với con người của chúng thật là khó, "khó như lên trời" vậy. Thế nhưng, "Tha thứ" cho người khác, chẳng khác nào chúng ta "chết" cho chính mình mà "sống" cho Thiên Chúa. Vì Chúa muốn chúng ta tha thứ mà. "Không oán hận" là chết cho con người của mình để sống với tha nhân. "Không chấp nhất lỗi lầm" của người khác, là chúng ta sống trong tình yêu thương.

"Tha thứ" thì sống, "oán hờn" là chết. "Bỏ qua" là sống và "oán hận" là chết. Kẻ tội lỗi thì có biệt tài "oán hận" và "oán hờn" này. "Biệt tài" có nghĩa là có tài đặc biệt. Mà tài đặc biệt là có khả năng làm những điều phi thường không có mấy ai làm được. "Oán hờn và oán hận" thì ai cũng có thể làm được. Đó chỉ là cách nói mỉa mai thôi. Đúng ra phải nói là "Tha thứ và khoan dung" những lỗi lầm của người khác mới là biệt tài. Vì hai điều này rất khó làm và không mấy ai làm được.

Là con cái Chúa, chúng ta phải có biệt tài này mới được nha! Người sống tốt lành và thánh thiện thì có biệt tài tha thứ và khoan dung này. Nói ngược lại, người biết tha thứ và khoan dung những lỗi lầm của tha nhân là người sống tốt lành và thánh thiện. Có thứ tha lỗi lầm của người khác, chúng ta sẽ sống tốt lành; có tâm hồn cao thượng; có lòng nhân. Có khoan dung bỏ qua những lỗi lầm của người khác, chúng ta sẽ nên thánh nên thiện; có lòng nhân từ và hiền hậu.

Vậy, chúng ta hãy có biệt tài "tha thứ và khoan dung", để chúng ta sống tốt lành và thánh thiện. Đó là cách chúng ta "sống cho Chúa và chết cho Chúa" đấy bạn !!!

Lm. Bosco Dương Trung Tín

SỐNG TÌNH HUYNH ĐỆ

"Ai yêu người thì đã chu toàn lề luật" (Rm 13,8).

Lề luật được tóm gọn trong hai điều răn trọng nhất là mến Chúa và yêu người. Mến Chúa thì phải : "hết lòng, hết sức, hết trí khôn"; còn Yêu Người thì phải: "Yêu như chính mình"(x. Mt 22,37-39). Yêu Người như chính mình có nghĩa là mình yêu mình thế nào thì mình cũng yêu người khác như vậy.

Cụ thể, chúng ta phải yêu người thế nào? Yêu người ở đây không phải là yêu như yêu người thân thích; cũng không phải là yêu như tình yêu nam nữ. Yêu người ở đây là yêu người đồng loại; yêu mọi người trên thế giới này. Tình yêu này thường được gọi là tình huynh đệ đại đồng: "Tứ hải giai huynh đệ", người bốn bể đều là anh em. Yêu thương không vì tình máu mủ, mà là tình người; là người với nhau.

Trong tình yêu này, yêu người được thánh Phao-lô định nghĩa là : "Không làm hại người đồng loại", "Đã yêu thương thì không làm hại người đồng loại và yêu thương như thế là đã chu toàn Lề Luật"(x.Rm 13,10). Không làm hại người đồng loại dưới bất kỳ hình thức nào, dù là trực tiếp hay gián tiếp.

Làm hại người khác cách trực tiếp như giết người bằng dao hay bằng lời nói; cất mạng sống của người ta ngay hay là làm chết dần chết mòn; hoặc bày mưu tính kế để hãm hại cách này cách kia. Làm hại cách gián tiếp như không muốn góp ý; không muốn cảnh báo khi người ta gặp nguy hiểm hay làm điều sai trái. Về việc trực tiếp hãm hại người khác, chúng ta tuyệt đối không được giết người theo cả nghĩa đen lẫn nghĩa bóng; nghĩa là không được hãm hại người khác bằng dao hay bằng lời nói hành, nói xấu; cũng không được tính kế bày mưu để hại người ta cách này cách khác. Giết người thì sẽ đền mạng và làm hại người thì sẽ bị xét xử, không ở đời thì cũng ở đời sau.

Còn việc gián tiếp hãm hại người khác như không muốn góp ý hay không muốn cảnh báo, chúng ta hãy nghe lời Chúa nói trong bài đọc 1: "Nếu Ta phán với kẻ gian ác rằng: Hỡi tên gian ác, chắc chắn ngươi sẽ phải chết, mà ngươi không chịu nói để cảnh báo nó từ bỏ con đường xấu xa, thì chính kẻ gian ác phải chết vì tội của nói. Nhưng Ta sẽ đòi ngươi đền nợ máu nó. Ngược lại, nếu ngươi đã cảnh báo cho kẻ gian ác phải từ bỏ con đường của nó mà trở lại, nhưng nó không trở lại, thì nó sẽ chết vì tội của nó, còn ngươi, ngươi sẽ cứu được mạng sống mình"(x. Ed 33,8-9).

Qua đó, chúng ta thấy, ai làm điều xấu xa, gian ác, thì người đó sẽ phải chịu trách nhiệm trước mặt Chúa, dù cho người ta có tha thứ hay không tha thứ. Đó là điều hiển nhiên. Ai làm điều gian ác, xấu xa sẽ bị Chúa luận phạt. Còn việc tha thứ hay không là quyền tự do của mỗi người chúng ta. Nhưng chúng ta nên biết,

việc tha thứ đó không làm giảm trách nhiệm của người làm điều gian ác và theo lời Chúa mời gọi chúng ta tha thứ, là để chúng ta lãnh nhận được ơn tha thứ của Chúa mà thôi. Nên chúng ta hãy sẵn sàng mở lòng để tha thứ cho anh chị em của mình nhé.

Trong tình bác ái huynh đệ, không cho phép chúng ta không lên tiếng cảnh báo. Nếu chúng ta đã cảnh báo mà họ không nghe, chúng ta không mang trách nhiệm trước mặt Chúa. Nếu chúng ta im lặng, không góp ý cũng không cảnh báo, thì chúng ta sẽ mang lấy trách nhiệm đó trước mặt Chúa. Tại sao? Vì "Con người có một mình không tốt"(x. St 2,1). Nói cách khác, con người sống một mình không tốt. Có thể chúng ta ở một mình, nhưng chúng ta phải sống với mọi người nữa.

Giả sử như chỉ có một mình mình trên thế gian này hay chỉ có một mình mình sống trong rừng hoặc trong một thành phố nào đó, liệu chúng ta có sống được hay không; cuộc sống của chúng ta có ý nghĩa gì không? Điển hình qua mùa dịch Cô-vít 19, mới có cách ly thôi mà chúng ta cũng cảm thấy khó chịu và bất an như trời sập rồi mà. Chúa muốn con người chúng ta sống tình huynh đệ với nhau, dù chúng ta ở một mình đi nữa thì chúng ta cũng phải sống với mọi người. Trong các mối tương quan và trong tình liên đới, chúng ta yêu thương lẫn nhau; chúng ta giúp đỡ lẫn nhau, để cùng nhau lên thiên đàng. Dù vậy, khi cần thiết, chúng ta chỉ có nghĩa vụ góp ý và cảnh báo thôi, còn quyền quyết định là do đương sự quyết. Chúng ta không nên lợi dụng chuyện này để đi soi mói, đi "vạch lá tìm sâu"; đi tìm kiếm những sơ hở hay những thiết xót, lỗi lầm của người ta mà đi nói hành hay đi tố cáo. Điều này là một sự biến tướng, sai lệch, không tốt, không phải ý Chúa muốn. Vì nó xuất phát từ sự ghen ghét chứ không từ tình huynh đệ.

Việc góp ý hay cảnh báo chỉ dừng lại ở mức độ là mình thấy hay biết cách rõ ràng chứ không nghe người này người kia nói. Vì không chính xác. Nếu thật sự có thì chúng ta phải theo cách Đức Giê-su dạy. Có bốn bước phải làm. Bước một là chỉ mình ta với người đó thôi. Nếu không được, thì bước hai, nhờ thêm 1, 2 người nữa. Nếu không được, thì bước ba, thưa với Hội Thánh. Nếu Hội Thánh mà họ không nghe nữa, bước bốn, thì coi như họ không là "người huynh đệ" nữa.

Thật sự, góp ý và cảnh báo không là một việc dễ dàng. Góp ý sao cho người ta đón nhận; cảnh báo sao cho người ta nghe, thật là quí hóa và là biểu hiện của tình huynh đệ. Vậy, với tư cách là người được góp ý và cảnh báo, chúng ta hãy khiêm tốn mở lòng để đón nhận. Với tư cách là người góp ý và cảnh báo, chúng ta hãy chân thành góp ý và cảnh báo với tình huynh đệ, để người ta dễ đón nhận và tiếp thu. Có như thế, chúng ta sẽ sống an bình trước mặt Chúa, tự cứu lấy mình và sống tình huynh đệ với nhau.

Lm. Bosco Dương Trung Tín

NHỮNG CỬ CHỈ BẤT NGỜ VÀ HÌNH ẢNH ĐGH LEO THỔI LUỒNG SINH KHÍ CHO NƯỚC PHÁP

Có lẽ điều bất ngờ đầu tiên đối với Đức Thánh Cha Leo tại Pháp chính là cách ngài được đón nhận bởi một quốc gia thế tục, nơi vừa thông qua luật an tử.

Tuy nhiên, thực tế lại hoàn toàn khác biệt. Trong chuyến tông du kéo dài bốn ngày của Đức Thánh Cha Leo XIV, nước Pháp đã thu hút hơn một triệu người đến ba địa điểm chính: Paris, Lourdes và Metz.

Mười tám năm sau chuyến tông du của Đức Giáo hoàng Benedict XVI tới "Thành phố Tình yêu", Đức Thánh Cha Leo đã để lại những hình ảnh mới mẻ, chẳng hạn như khoảnh khắc vị Giáo hoàng phát biểu tại UNESCO—điều chưa từng diễn ra kể từ thời Đức Giáo hoàng John Paul II vào năm 1980.

Song, mục đích chuyến thăm Pháp của Đức Thánh Cha Leo XIV không phải để thiết lập quan hệ với nhà nước, mà là để thổi luồng sinh khí mới vào một Giáo hội dường như đã hoàn toàn buông xuôi.

Ngài đã không khỏi xúc động đến rơi lệ khi đứng trước đám đông tín hữu.

Chuyến thăm cũng là dịp để tái hiện một phần quá khứ của nước Pháp. Tại buổi canh thức dành cho giới trẻ ở sân vận động Stade de France, một màn trình diễn đặc biệt đã diễn ra, trong đó hình ảnh hơn 60 vị thánh của nước Pháp xuất hiện để kết nối với 80.000 bạn trẻ đang có mặt.

Từ Joan of Arc, Cha xứ Ars, Thánh Bernadette cho đến Thánh Vincent de Paul, tất cả đều cho thấy rằng ngày nay, chính giới trẻ mới là những thánh nhân của nước Pháp.

Ngay cả Vua Louis IX của Pháp cũng xuất hiện với chiếc vương miện gai, tái hiện hình ảnh của chính ông vào thế kỷ 12.

Tại Nhà thờ Đức Bà (Notre Dame), Đức Thánh Cha Leo XIV đã có dịp chiêm bái thánh tích ở đây – một trong những thánh tích quan trọng nhất của đất nước.

Âm nhạc là yếu tố quan trọng góp phần làm những sự kiện thêm phong phú và khiến thời gian chờ đợi trở nên thú vị hơn. Có rất nhiều dàn hợp xướng đa

dạng: từ những dàn hợp xướng quy mô lớn, chuyên nghiệp cho đến những nhóm có giọng ca ngọt ngào...

Ngay tại nơi Đức Trinh Nữ Maria từng hiện ra 18 lần với Bernadette Soubirous, Đức Thánh Cha Leo XIV đã thăm hỏi các bệnh nhân. Hình ảnh chính Bernadette cũng được tái hiện khi cô cất tiếng hát tặng vị Mục tử của Giáo hội hoàn vũ.

Và chính Đức Thánh Cha Leo là người đã dẫn đầu đoàn rước nến cùng với 50.000 tín hữu. Dù không có điểm số ATP nào và cũng không tham dự giải Pháp Mở rộng, Đức Thánh Cha Leo XIV vẫn được thị trưởng thành phố Metz trao tặng một món quà vô cùng đặc biệt: một chiếc vợt tennis bằng gỗ.

Cũng giống như trong chuyến thăm Tây Ban Nha trước đó, Đức Thánh Cha Leo đã đóng vai trò phi công phụ trên chính chuyến không hành của mình khi được cơ trưởng mời vào khoang lái.

Và có lẽ hình ảnh đáng nhớ nhất trong chuyến đi này không phải là công trường đông đúc, nhà thờ lớn hay một cử chỉ nào đó của Đức Thánh Cha, mà chính là sự hưởng ứng của nước Pháp trước sự hiện diện của ngài: hơn một triệu người đã tập hợp trong suốt bốn ngày, gồm hàng ngàn thanh thiếu niên, người bệnh và các gia đình.

Một nước Pháp đầy sinh lực và nghị lực hơn nhiều so với những gì nhiều người từng mong đợi.

J.NMS

ĐỨC LÊÔ XIV TẠI NHÀ THỜ ĐỨC BÀ PARIS

"Hãy trở thành những viên đá sống động của Giáo hội"

Ngày 25 tháng 9 năm 2026 đã ghi thêm một trang đặc biệt vào lịch sử Nhà thờ Đức Bà Paris. Lần đầu tiên kể từ trận hỏa hoạn kinh hoàng năm 2019, một vị Giáo hoàng bước vào ngôi thánh đường nổi tiếng này.

Đức Thánh Cha Lêô XIV đến Notre-Dame trong tiếng chuông ngân vang khắp Paris. Trên đường từ trụ sở UNESCO đến Nhà thờ Đức Bà, đông đảo người dân đứng hai bên đường chào đón ngài. Theo Phòng Báo chí Tòa Thánh, khoảng

300.000 người đã chào đón Đức Giáo hoàng khi ngài di chuyển qua thành phố. Nhưng khi bước vào Notre-Dame, Đức Lêô XIV không nhìn ngôi thánh đường như một công trình kiến trúc vừa được phục hồi sau trận hỏa hoạn. Ngài nhìn thấy ở đó một dấu chỉ của sự phục sinh.

Đức Thánh Cha nói với các Giám mục, linh mục, phó tế, tu sĩ và chủng sinh đang hiện diện rằng: "Ngôi Nhà thờ Chính tòa này đã được tái sinh, để anh chị em cũng được tái sinh cùng với nó, với một sức sống mới hướng đến sự thánh thiện và sứ mạng hằng ngày."

Đây có lẽ là chìa khóa để hiểu toàn bộ bài giảng của ngài.

Notre-Dame được xây dựng lại bằng đá, gỗ, kính màu và tài năng của con người. Nhưng Đức Thánh Cha muốn một cuộc tái thiết khác sâu xa hơn:

-Tái thiết con người. Một ngôi nhà thờ có thể được phục hồi sau hỏa hoạn. Một tâm hồn cũng có thể được chữa lành sau những đổ vỡ. Một công trình tưởng như bị phá hủy có thể đứng dậy. Một con người tưởng như đã mất hy vọng cũng có thể bắt đầu lại. "Notre-Dame không chỉ là một di tích"

Đức Lêô XIV nói một câu rất đáng nhớ: "Notre-Dame còn hơn cả một di tích."

Ngài nhìn vào nỗ lực chung của biết bao người đã góp sức phục hồi nhà thờ và nhận ra nơi đó trái tim của cả một dân tộc vẫn đang đập. Đây là nơi quá khứ gặp tương lai. Đây là nơi trời và đất gặp nhau. Và vẻ đẹp của ngôi thánh đường có khả năng nói với những trái tim đang bất an và mời gọi con người tìm lại bình an.Nhưng Đức Thánh Cha lập tức đưa người nghe đi xa hơn vẻ đẹp kiến trúc. Notre-Dame không tồn tại chủ yếu để người ta đến chụp hình.Không phải chỉ để du khách ngắm những cửa kính màu tuyệt đẹp. Cũng không phải chỉ vì đây là một công trình Gothic hơn tám thế kỷ tuổi. Notre-Dame tồn tại trước hết vì nơi đây con người gặp Thiên Chúa. Đây là nơi cộng đoàn Kitô hữu cầu nguyện, cử hành phụng vụ và đặc biệt là Thánh Thể – nơi hy tế cứu độ của Đức Kitô được cử hành. Vì thế, Đức Lêô XIV nhấn mạnh rằng ngôi nhà thờ này không đơn giản là một cấu trúc bằng đá để người ta chiêm ngưỡng. Nếu không có phụng vụ, Notre-Dame sẽ mất linh hồn của mình. Đó là một câu rất mạnh. Một nhà thờ có thể tuyệt đẹp nhưng nếu không còn lời cầu nguyện, nó chỉ còn là một viện bảo tàng. Những bức tường có thể được phục hồi hoàn hảo, nhưng điều làm cho nhà thờ thực sự "sống" chính là một cộng đoàn đang cầu nguyện bên trong những bức tường ấy.

-Một "ốc đảo bình an" giữa xã hội đầy tiếng ồn Từ Notre-Dame, Đức Thánh Cha nhìn ra thế giới hiện đại. Ngài nhận xét rằng con người hôm nay đang sống trong một thời đại dường như thiếu chiều sâu, sự viên mãn và niềm hy vọng vào

tương lai. Đây là một nhận xét rất gần với đời sống chúng ta. Chúng ta có nhiều thông tin hơn bao giờ hết. Điện thoại lúc nào cũng bên cạnh. Tin tức đến liên tục. Mạng xã hội không bao giờ ngủ. Chúng ta có thể liên lạc với người ở bên kia thế giới trong vài giây. Nhưng nghịch lý là giữa một xã hội "siêu kết nối", con người vẫn có thể rất cô đơn và bất an.

Chính trong hoàn cảnh ấy, Đức Lêô XIV nói rằng vẻ đơn sơ cao quý của thánh ca, lời cầu nguyện và những cử chỉ phụng vụ có thể trở thành một tia hy vọng, một "ốc đảo bình an" giữa một xã hội quá ồn ào và quá kết nối.

Có lẽ đây là một trong những tư tưởng đẹp nhất của bài giảng.

Đôi khi chúng ta nghĩ Giáo hội phải nói lớn hơn để thế giới nghe.

Nhưng Đức Thánh Cha dường như chỉ cho một con đường khác:

Giữa một thế giới quá ồn, có khi điều con người cần nhất lại là một nơi để thinh lặng.

Một nơi không ai đòi chúng ta phải chứng minh mình thành công.

Một nơi không có "likes".

Không có số người theo dõi.

Không có cuộc chạy đua để được chú ý.

Chỉ có con người đứng trước Thiên Chúa.

Và trong sự thinh lặng ấy, con người có thể tìm lại chính mình.

Một ngôi nhà thờ đã mang những vết thương

Notre-Dame hiểu rất rõ thế nào là mang thương tích.

Ngày 15 tháng 4 năm 2019, thế giới bàng hoàng nhìn ngọn lửa thiêu rụi phần mái gỗ và làm ngọn tháp nổi tiếng đổ xuống.

Nhiều người tưởng rằng một phần không thể thay thế của lịch sử nước Pháp đã biến mất.

Nhưng sau nhiều năm lao động của các kiến trúc sư, nghệ nhân, thợ xây, kỹ thuật viên và biết bao người khác, Notre-Dame mở cửa trở lại vào tháng 12 năm 2024.

Trước đó trong ngày, tại Điện Élysée, Đức Lêô XIV đã cảm ơn những người tham gia công cuộc phục hồi và gọi việc Notre-Dame mở cửa trở lại là một dấu chỉ của niềm hy vọng được đổi mới.

Một điều tưởng như bị phá hủy không thể cứu vãn vẫn có thể được tái sinh khi con người biết cộng tác với nhau cho một mục đích chung.

Và điều ấy không chỉ đúng với một nhà thờ.

Nó cũng đúng với con người.

Có những lúc cuộc đời chúng ta cũng trải qua "hỏa hoạn".

Bệnh tật.

Mất mát.

Gia đình gặp khó khăn.

Một tương quan đổ vỡ.

Một thất bại tưởng như không thể đứng dậy.

Một đức tin từng rất mạnh nhưng bỗng trở nên nguội lạnh.

Nhìn Notre-Dame hôm nay, người Kitô hữu có thể nhớ rằng:

Đổ vỡ không nhất thiết là kết thúc.

Thiên Chúa có thể xây dựng lại từ những gì tưởng như chỉ còn tro tàn.

Nhưng ngôi nhà thờ đẹp nhất vẫn là con người

Đây cũng là lúc chúng ta hiểu lời mời gọi của Đức Lêô XIV về việc trở thành những "viên đá sống động".

Notre-Dame đã được xây dựng lại bằng những viên đá.

Nhưng Giáo hội không được xây dựng trước hết bằng đá.

Giáo hội được xây dựng bằng con người.

Một người mẹ âm thầm cầu nguyện cho con cái là một viên đá sống động.

Một người cha trung thành với gia đình là một viên đá sống động.

Một linh mục tận tụy phục vụ cộng đoàn là một viên đá sống động.

Một tu sĩ hiến dâng đời mình cho Chúa là một viên đá sống động.

Một người trẻ dám sống đức tin giữa một xã hội thờ ơ với Thiên Chúa cũng là một viên đá sống động.

Và một người biết cúi xuống trước người nghèo, người bệnh hay người cô đơn cũng đang góp phần xây dựng Giáo hội.

Bởi cuối cùng, điều Thiên Chúa muốn phục hồi không chỉ là những nhà thờ.

Người muốn phục hồi trái tim con người.

Đức Giáo hoàng quỳ xuống trước Thánh Thể

Có một hình ảnh rất đẹp trong chuyến viếng thăm này.

Sau khi được Đức Tổng Giám mục Laurent Ulrich của Paris và cha Olivier Ribadeau Dumas, quản nhiệm Nhà thờ Đức Bà, đón tiếp, Đức Lêô XIV đã dành thời gian quỳ cầu nguyện trước Nhà Tạm.

Sau đó ngài đến nhà nguyện lưu giữ một trong những thánh tích quý giá nhất của Kitô giáo: Mão Gai của Chúa Giêsu, và ngài đã kính hôn thánh tích này.

Hình ảnh ấy nói lên rất nhiều điều mà có lẽ không cần một bài giảng dài.

Một trong những ngôi nhà thờ đẹp nhất thế giới.

Một vị Giáo hoàng.

Hàng trăm ngàn người bên ngoài.

Máy ảnh của cả thế giới đang hướng về Notre-Dame.

Nhưng ở trung tâm tất cả những điều ấy vẫn là: Đức Giêsu Kitô.

Đó chính là điều Đức Lêô XIV muốn nhắc mọi người.

Notre-Dame không sống nhờ danh tiếng của mình.

Giáo hội cũng không sống nhờ những công trình vĩ đại của mình.

Giáo hội sống nhờ Đức Kitô.

Từ một Notre-Dame được phục hồi đến một Giáo hội được đổi mới

Có lẽ vì thế chuyến viếng thăm Notre-Dame của Đức Lêô XIV mang một ý nghĩa vượt xa một sự kiện lịch sử.

Ngày hôm ấy, Đức Giáo hoàng không chỉ đến thăm một ngôi nhà thờ đã được xây dựng lại.

Ngài mời gọi một Giáo hội hãy để mình được xây dựng lại.

Không chỉ phục hồi những viên đá cũ, mà phục hồi lòng nhiệt thành truyền giáo.

Không chỉ thắp sáng những cửa kính màu, mà thắp lại ánh sáng đức tin.

Không chỉ làm cho nhà thờ đầy khách tham quan, mà làm cho tâm hồn con người đầy sự hiện diện của Thiên Chúa.

Và vì thế câu nói của Đức Lêô XIV lúc đầu lại trở thành lời thích hợp nhất để mang về:

“Ngôi Nhà thờ Chính tòa này đã được tái sinh, để anh chị em cũng được tái sinh cùng với nó.”

Notre-Dame đã đứng dậy từ đống tro tàn.

Nhưng công trình phục hồi quan trọng hơn vẫn đang tiếp tục:

đó là công trình Thiên Chúa phục hồi trái tim con người.

Và khi mỗi Kitô hữu trở thành một “viên đá sống động”, biết cầu nguyện, yêu thương, phục vụ và làm chứng cho Tin Mừng, thì Giáo hội cũng được tái sinh từng ngày.

Có lẽ đó chính là sứ điệp đẹp nhất mà Đức Lêô XIV để lại dưới những mái vòm vừa được hồi sinh của Nhà thờ Đức Bà Paris:

Đừng chỉ chiêm ngắm một ngôi thánh đường đã được phục hồi.

Hãy để Thiên Chúa phục hồi chính chúng ta.

Nguồn: facebook

THÁNH PHANXICÔ XAVIE, MỘT PHAOLÔ GIỮ LÒNG HỘI THÁNH

Khó có ai, khi nhắc đến họ, ta lập tức cảm nhận nơi người đó một luồng sáng mạnh mẽ, một tiếng gọi từ trời cao, một sự đánh động khiến lòng người không thể đứng yên.

Thánh Phanxicô Xaviê là một trong những khuôn mặt như thế. Ngài không chỉ để lại một tấm gương đẹp, nhưng để lại một "vết thương" ngọt ngào trong lòng Hội Thánh: vết thương thao thức, vết thương khao khát truyền giáo, vết thương khiến Hội Thánh không bao giờ được phép ngủ quên.

1. TỪ GIA ĐÌNH QUÝ TỘC ĐẾN CON ĐƯỜNG NGHÈO KHÓ CỦA THÁNH GIÁ.

Phanxicô sinh ra trong một gia đình giàu có, danh giá tại lâu đài Javier, một nơi mà ngay cả giấc mơ của người đời cũng khó với tới. Ngài thông minh, học giỏi, cánh cửa tương lai của một học giả lớn, một nhân vật có tiếng tăm trong xã hội châu Âu thời ấy hoàn toàn rộng mở.

Nhưng Thiên Chúa đã "mai phục" ngài bằng một tình bạn. Tình bạn của một con người đã từng trải qua bao dữ dội và hoán cải sâu thẳm: thánh Inhaxiô Loyola.

Hai vị gặp nhau tại Paris. Và từ đó, một "cặp thánh" được Thiên Chúa dùng như hai ngọn đuốc sáng lung linh, thiêu đốt chính mình để thắp sáng cả Hội Thánh. Để lại cho Hội Thánh một gia sản thiêng liêng không gì có thể sánh: Linh đạo Dòng Tên, nhiệt huyết truyền giáo, tinh thần "tìm kiếm Chúa trong mọi sự", và nhất là một trái tim yêu mến Chúa Kitô đến mức không tiếc bất cứ điều gì.

Nhưng để đạt tới điều ấy, Phanxicô đã phải từ bỏ. Từ bỏ giàu sang. Từ bỏ danh vọng. Từ bỏ con đường sự nghiệp đầy hứa hẹn. Từ bỏ cả những "điều hợp lý" của đời thường.

Và ngài bước vào "con đường hẹp" của Tin Mừng, bước vào để trở thành một "Phaolô thứ II".

2. "TÔNG ĐỒ Á ĐÔNG", HÀNH TRÌNH CỦA MỘT ĐỜI KIỆT SỨC VÌ YÊU.

Ngài không chọn châu Âu văn minh, không chọn những vùng đất ấm êm, dễ dàng. Ngài chọn Á Đông, vùng đất được xem là xa lạ, đầy trở ngại, đầy những thách thức tôn giáo và văn hóa.

Ngài đến Ấn Độ. Ngài đến Nhật Bản. Ngài chuẩn bị vào Trung Hoa. Và trong trái tim ngài, Việt Nam đã thấp thoáng như một lời mời gọi thiết tha. Nhưng Chúa đã "ngắt bông hoa Phanxicô" khi ngài mới 49 tuổi, khi hương thơm thánh thiện của ngài đã đủ để sưởi ấm cả trời cao.

Hành trình của ngài là hành trình của những bước chân không biết mệt mỏi:

- Những đêm không ngủ vì chữa bệnh, dạy giáo lý, cử hành phép rửa cho hàng ngàn người.

- Những ngày lang bạt trên sóng biển, sống cảnh *"chồn có hang, chim có tổ, nhưng Con Người không có chỗ tựa đầu"*.

- Những tháng ngày phải ăn những gì mình không quen, sống trong môi trường không thân thuộc, chấp nhận mọi thiếu thốn, mọi khinh thường.

Phanxicô, một người trí thức từ một Âu châu văn minh, đã trở nên "kẻ bé nhỏ" để gần gũi những linh hồn chưa biết Chúa. Ngài đã sống lời thánh Phaolô cách trọn vẹn: *"Tôi đã trở nên tất cả cho mọi người, để bằng mọi cách cứu được một số người"*. *"Vì Tin Mừng, tôi làm tất cả những điều đó"*.

Nơi thánh Phanxicô, ta thấy không chỉ tinh thần của Phaolô, mà là sức sống của Phaolô được tái sinh nơi một con người của thế kỷ XVI.

3. NỖI THAO THỨC MUỐN "HÉT LÊN" GIỮA LÒNG HỘI THÁNH.

Ngài từng nói: *"Tôi muốn đến Đại học Paris mà hét lên… Có bao nhiêu người đang lãng phí thời gian trong khi các linh hồn đang chết vì không biết Chúa"*.

Câu nói ấy không phải là phê phán; Đó là một tiếng thét của con tim, một tiếng thét bừng cháy vì thao thức với Tin Mừng, một tiếng thét khiến ta phải giật mình về chính đời sống đức tin của mình.

Câu ấy như muốn nói: "Đừng sống an phận". "Đừng sống một đời đức tin nhạt nhòa". "Đừng để những linh hồn quanh ta chết dần vì thiếu một lời chứng". Đó là tiếng kêu thôi thúc, nhưng cũng là tiếng khiêu khích thánh thiêng: Hãy đứng lên! Hãy ra đi! Hãy trở thành người của sứ mạng!

4. PHANXICÔ HAY PHAOLÔ CỦA THỜI HIỆN ĐẠI.

Nếu Phaolô là người đi trước để có thể thốt lên trong hạnh phúc: *"Với tôi, sống là Đức Kitô và chết là mối lợi…"*, thì Phanxicô là người rập khuôn để sống trọn vẹn câu ấy bằng từng hơi thở.

Nếu Phaolô đã từng cảm nhận để có thể sống sâu sắc, và chắc nịch lời mà chính ngài thốt lên: *"Khốn thân tôi nếu tôi không rao giảng Tin Mừng!"*, thì Phanxicô mau mắn biến câu ấy thành điều không thể không làm của cuộc đời mình.

Nếu Phaolô tuyên xưng trên giấy bút để thể hiện điều mà ngài đã sống trọn đời: *"Tôi sống, nhưng không còn là tôi sống, mà là Đức Kitô sống trong tôi…"*, thì Phanxicô là bằng chứng rõ ràng nhất: Đời sống của ngài là đời sống "bị chiếm lấy" hoàn toàn bởi Chúa Kitô.

5. GIA SẢN ĐỂ LẠI CHO Á ĐÔNG VÀ CHO CHÚNG TA.

Ngài chết khi chưa vào được Trung Hoa. Ngài chưa đặt chân đến Việt Nam. Nhưng gia sản của ngài đã vượt xa những nơi ngài chưa từng chạm đến:

- Ngài đã mở ra cánh cửa truyền giáo lớn nhất trong lịch sử Hội Thánh.

- Ngài đã tạo cảm hứng cho hàng ngàn nhà truyền giáo sau ngài.

- Ngài khiến Á châu, vùng đất khởi đầu chỉ có vài linh hồn tin Chúa, trở thành một "cánh đồng rộng lớn và xanh tươi".

Và hôm nay, gia sản lớn nhất của ngài chính là ngọn lửa truyền giáo không bao giờ tắt.

6. LỜI KÊU GỌI VÀ LỜI KHIÊU KHÍCH DÀNH CHO CHÚNG TA.

Ai trong chúng ta có thể đọc cuộc đời thánh Phanxicô mà vẫn bình thản?

Ai có thể nghe tiếng thét của thánh Phanxicô mà vẫn thấy ổn với cuộc sống "tín hữu cho có"?

Không! Thánh Phanxicô không để chúng ta yên. Ngài khiêu khích chúng ta:

- Hãy sống mạnh hơn.

- Hãy yêu Giáo Hội sâu hơn.

- Hãy yêu các linh hồn mãnh liệt hơn.

- Không sợ hy sinh.

- Không ngại mất mát.

- Không sợ "chết cho Tin Mừng", dù theo nghĩa thể lý hay đời sống hằng ngày.

Thánh Phanxicô như muốn kéo ta đứng dậy, đặt ta vào giữa thế giới và nói: "Hãy sống sao cho ánh sáng Chúa Kitô của bạn phải làm người khác giật mình".

Lm JB NGUYỄN MINH HÙNG

CHỜ ĐỢI CHÚA KITÔ GIỮA MỘT THẾ GIỚI ĐÃ QUÊN CHỜ ĐỢI

Mùa Vọng không chỉ là bốn tuần lễ "khởi động" trước Giáng Sinh, cũng không đơn thuần là dịp để trang trí hang đá, mua quà và hát những bài thánh ca quen thuộc. Mùa Vọng là một khoảng thời gian mà Giáo hội sống tinh thần mong chờ Chúa Kitô lại đến, ngược dòng với một thế giới đã đánh mất khả năng chờ đợi Chúa Kitô.

Trong khi xã hội hiện đại chạy đua với thời gian, nhồi nhét mọi khoảng trống bằng tiếng ồn thương mại, ánh sáng nhân tạo và những lời chúc Giáng Sinh sớm từ đầu tháng Mười Một, thì Giáo hội lặng lẽ mời gọi chúng ta dừng lại, im lặng, và học lại nghệ thuật chờ đợi, không phải chờ đợi một biến cố đã xảy ra hai nghìn năm trước, mà chờ đợi một cuộc gặp gỡ thực sự với Đấng đang đến ngay hôm nay.

Đó là nghịch lý đẹp đẽ nhất của Mùa Vọng: chúng ta chuẩn bị cho một sự kiện đã xảy ra trong lịch sử: Chúa Giêsu sinh tại Bêlem, nhưng đồng thời lại chuẩn bị cho một sự kiện vẫn đang xảy ra và sẽ còn xảy ra mãi mãi: Chúa Kitô đến trong vinh quang, và quan trọng hơn nữa, đến trong lòng chúng ta ngay bây giờ.

Như một nhà thần học đã nói: "Chúng ta đang gặp phải một vấn đề thời gian kỳ lạ: chờ đợi một điều gì đó mà xét theo một nghĩa nào đó đã xảy ra rồi". Phải phân biệt rõ ràng giữa thời gian trước sau của con người, với quá khứ, hiện tại, tương lai được xếp hàng thẳng tắp, và thực tại tối thượng luôn hiện hữu của Thiên Chúa, nơi mọi sự đều hiện diện đồng thời trong tình yêu vĩnh cửu của Ngài. Khi bước vào Mùa Vọng, chúng ta không chỉ nhìn về quá khứ, chúng ta cũng không chỉ hướng tới tương lai; chúng ta bước vào thời gian của Thiên Chúa, nơi Ngài đang hiện diện trọn vẹn.

Thách thức lớn nhất mà người Kitô hữu ngày nay phải đối diện không nằm ở nơi nào khác ngoài chính câu hỏi từng vang lên trong đêm Thứ Năm Tuần Thánh: "Cả bác nữa, bác cũng đã ở với cái ông người Nadarét, ông Giêsu đó chứ gì?" (Mc 14: 67). Câu hỏi ấy không chỉ dành cho Phêrô trong sân nhà thượng tế Caipha, mà dành cho từng người chúng ta, hôm nay, ngay trong Mùa Vọng này. Chúng ta sẽ chọn sống trong thực tại nào? Thực tại của bình an, niềm vui và lòng tốt mà Chúa Kitô mang lại, hay chúng ta sẽ để mình bị cuốn vào sự chuyên chế của chủ nghĩa tiêu dùng và sự tầm thường của thế gian này?

Trong suốt năm trăm đến sáu trăm năm qua, chủ nghĩa thế tục tư bản đã âm thầm định hình lại cách chúng ta cảm nhận về thời gian thánh. Nó biến Giáng Sinh thành một "mùa mua sắm", biến Mùa Vọng thành thời gian chuẩn bị… cho bữa tiệc cuối năm và những món quà dưới cây thông Noel. Ánh đèn màu, nhạc Giáng Sinh phát liên tục từ các siêu thị, những chương trình khuyến mãi "Black Friday" bắt đầu từ tháng Mười – tất cả đều là những tấm màn lộng lẫy nhưng dày đặc, che khuất thực tại sâu xa hơn mà Thiên Chúa muốn chúng ta nhìn thấy. Những điều ấy không xấu xa tự bản chất: mua sắm, ánh sáng, thực phẩm, quà tặng đều là những điều tốt đẹp Chúa ban. Nhưng khi chúng trở thành trung tâm, khi chúng chiếm lấy vị trí của chính Chúa Kitô, thì chúng biến thành bức màn che khuất, khiến chúng ta không còn thấy Ngài hiện diện nơi người nghèo, nơi người bé mọn, nơi thai nhi trong lòng mẹ, và hoàn hảo nhất, trong Bí tích Thánh Thể.

Vì thế, Mùa Vọng đích thực là lời mời gọi chúng ta xé toang những tấm màn ấy để nhìn thấy thực tại đích thật. Thời gian không phải là kẻ thù, mà là biểu tượng giúp chúng ta nhận ra Chúa đang hiện diện giữa chúng ta. Ngài ở đó, trong người ăn xin bên vệ đường, trong cụ già cô đơn, trong đứa trẻ bị bỏ rơi, trong người tị nạn đang tìm một chỗ trú chân. Và trên hết, Ngài hiện diện cách trọn vẹn và thực sự trong Nhà Tạm, trong từng mảnh Bánh Thánh nhỏ bé.

Có những cách thức thực tiễn và cụ thể để chúng ta chuẩn bị tâm hồn đón Chúa Giáng Sinh, không phải theo kiểu thế gian, nhưng theo cách thức của Tin Mừng: cầu nguyện, ăn chay và bố thí. Ba thực hành cổ kính này chính là ba lưỡi dao sắc bén giúp chúng ta cắt bỏ những lớp màn che của chủ nghĩa tiêu dùng và chủ nghĩa thế tục.

Cầu nguyện là nhìn vào Chúa thay vì nhìn vào màn hình điện thoại, vào quảng cáo, vào danh sách mua sắm. Đó là dành thời gian thinh lặng mỗi ngày, dù chỉ mười lăm phút, để lắng nghe tiếng Chúa thì thầm giữa tiếng ồn của thế giới. Cầu nguyện trong Mùa Vọng là học nói như Đức Maria: "Fiat mihi secundum verbum tuum - Vâng, tôi đây là nữ tỳ của Chúa, xin Chúa cứ làm cho tôi như lời sứ thần nói" (Lc 1: 38). Đó là mở lòng mình để Chúa Thánh Thần đến và ở lại.

Ăn chay không chỉ là bớt ăn một bữa, mà là học cách từ bỏ những gì không cần thiết để dành chỗ cho Chúa. Ăn chay khỏi tiếng ồn, khỏi mạng xã hội, khỏi mua sắm vô độ, khỏi những cuộc trò chuyện vô bổ. Ăn chay bằng đôi mắt để lòng trí chúng ta trở nên trong suốt, để chúng ta có thể nhìn thấy Chúa trong những người bé nhỏ nhất.

Bố thí là chia sẻ không chỉ tiền bạc, mà cả thời gian, sự chú ý, lòng thương xót. Đó là thăm một người già, lắng nghe một người đang đau khổ, bảo vệ sự

sống của thai nhi, đón nhận người di dân. Bố thí là cách cụ thể để chúng ta trở thành "hang Bêlem" cho Chúa Giêsu đang đến trong hình dạng những người nghèo khó.

Khi sống ba thực hành ấy, chúng ta sẽ dần nhận ra một chân lý sâu xa mà Giáo hội luôn nhắc nhớ: Giáo hội mang bản chất Đức Mẹ trước bản chất Thánh Phêrô. Trước khi có Phêrô tuyên xưng đức tin, đã có Maria thinh lặng nói "Xin vâng". Trước khi có Giáo hội công khai rao giảng, đã có Giáo hội thầm lặng cưu mang Chúa trong lòng. Mẹ Maria chính là hình mẫu hoàn hảo của Mùa Vọng. Khi sứ thần truyền tin, Mẹ không hỏi: "Làm sao tôi có thể tổ chức một lễ Giáng Sinh thật hoành tráng?" Mẹ chỉ hỏi: "Việc ấy sẽ xảy ra cách nào?" (Lc 1: 34). Và khi nghe lời giải thích, Mẹ thưa: "Fiat - Xin vâng."

Lời "Xin vâng" ấy đã làm nên tất cả. Nhờ lời xin vâng ấy mà Ngôi Lời nhập thể hiện diện thực sự trong cung lòng Mẹ Maria. Và đó cũng chính là sứ mệnh của Giáo hội hôm nay: nói lời xin vâng với Chúa Thánh Thần để Chúa Kitô được sinh ra thực sự trong lòng mỗi gười chúng ta và trong thế giới này. Mỗi người tín hữu được mời gọi trở thành một "Mẹ Maria thứ hai" trong Mùa Vọng: mở lòng đón nhận Chúa Giêsu, cưu mang Ngài bằng đời sống cầu nguyện, ăn chay, bác ái, để rồi sinh Ngài ra cho thế giới qua lòng tốt, sự tha thứ, và chứng tá đời sống.

Tất cả chúng ta đều là Phêrô trong khoảng sân lập lòe ánh lửa đêm Thứ Năm Tuần Thánh. Tất cả chúng ta đều đang đứng trước câu hỏi: "Ông cũng đã ở với cái ông Giêsu, người Nadarét đó chứ gì?" Chúng ta có thể chối Ngài ba lần trước khi gà gáy, hoặc chúng ta có thể chọn ở lại với Ngài, dù phải trả giá. Mùa Vọng chính là cơ hội để chúng ta chọn lại một lần nữa: chọn thuộc về Chúa Giêsu, chọn sống trong thực tại của Ngài, chọn trở thành những con người biết chờ đợi, biết hy vọng, biết yêu thương.

Xin cho Mùa Vọng năm nay không trôi qua như một mùa lễ hội thông thường, nhưng trở thành một cuộc trở về sâu xa với cội nguồn đức tin. Xin cho chúng ta biết xé bỏ những tấm màn lộng lẫy của thế gian để nhìn thấy Chúa đang đến trong sự đơn sơ, nghèo khó và thinh lặng. Xin cho chúng ta biết nói "Xin vâng" như Mẹ Maria, để Chúa Kitô được sinh ra thực sự trong lòng chúng ta và qua chúng ta, hôm nay và mãi mãi.

Nguyện xin Chúa Giêsu, Đấng đang đến, ban cho chúng ta ơn can đảm để chờ đợi Ngài cách đích thực, để yêu mến Ngài cách nồng nàn, và để loan báo Ngài cho rất nhiều người đang khao khát ánh sáng mà không biết anh sáng đó ở đâu. Amen.

Phêrô Phạm Văn Trung

5 VIỆC LÀM Ý NGHĨA ĐỂ TƯỞNG NHỚ CÁC LINH HỒN TRONG THÁNG 11

Tháng Mười Một, với ngày đầu tháng Kính Các Thánh và ngày thứ hai Kính Nhớ Tổ Tiên Ông Bà, chính là thời gian thiêng liêng để chúng ta hướng lòng về các Linh hồn nơi luyện tội và những người thân đã khuất. Việc tưởng nhớ không chỉ là một truyền thống, mà còn là bổn phận yêu thương và niềm tin vào sự sống đời sau.

Dưới đây là 5 việc làm ý nghĩa mà mỗi người có thể thực hiện để cầu nguyện và giúp đỡ các Linh hồn trong tháng này:

1. Viếng Nghĩa Trang và Nhà Thờ

Đây là hành động truyền thống và quan trọng nhất. Giáo hội ban ơn toàn xá cho các tín hữu viếng nhà thờ hoặc nhà nguyện từ trưa ngày 1/11 đến hết ngày 2/11; và viếng nghĩa trang (đọc kinh, cầu nguyện thầm cho người chết) trong khoảng thời gian từ ngày 1 đến ngày 8 tháng 11. Hãy đến thăm nơi an nghỉ của người thân, dâng lời cầu nguyện ngắn gọn và thành tâm xin Chúa thương xót các Linh hồn.

2. Dâng Thánh Lễ và Cầu Nguyện Cá Nhân

Giá trị nhất để cứu giúp các Linh hồn chính là Thánh Lễ. Hãy xin Lễ cầu nguyện cho những người thân đã qua đời, nhất là các Linh hồn mồ côi (những người không còn ai nhớ đến). Ngoài ra, hãy dành thời gian cầu nguyện hằng ngày, đọc kinh Mân Côi hoặc Kinh Lòng Thương Xót, và dâng những lời nguyện tắt cho các Linh hồn sớm được hưởng Tôn Nhan Chúa.

3. Hãm Mình và Làm Việc Bác Ái

Theo Giáo huấn Công giáo, mọi việc lành của chúng ta đều có thể trở thành công nghiệp giúp ích cho các Linh hồn. Hãy thực hành một việc hãm mình nhỏ (như nhịn ăn món yêu thích, bớt xem giải trí) hoặc làm việc bác ái (giúp đỡ người nghèo, thăm viếng bệnh nhân) và dâng ý chỉ cho các Linh hồn. Sự hy sinh nhỏ bé của chúng ta sẽ trở thành cầu nối cho tình yêu thương của Chúa đến với họ.

4. Xét Mình và Xưng Tội

Muốn xin Ơn Toàn Xá cho người khác, chúng ta phải giữ tâm hồn trong sạch. Việc xét mình kỹ lưỡng, ăn năn tội lỗi và lãnh nhận Bí tích Hòa Giải là điều kiện

tiên quyết. Khi ta thanh tẩy tâm hồn mình, lời cầu nguyện của ta mới thực sự có sức mạnh để chuyển cầu cho các Linh hồn.

5. Sống Tốt Lành và Tử Tế Hơn

Cách tưởng nhớ ý nghĩa nhất chính là tiếp tục sống một cuộc đời tốt lành, xứng đáng với niềm tin và những gì người thân đã dạy dỗ. Mỗi hành động tử tế, mỗi lần ta cố gắng sửa chữa lỗi lầm, mỗi nỗ lực sống vui vẻ và bình an, đều là một lời cầu nguyện thầm lặng gửi đến các Linh hồn. Hãy để cuộc đời ta trở thành minh chứng cho niềm hy vọng vào sự sống vĩnh cửu.

Lm Anmai, CSsR

5 TRÍCH DẪN ẤN TƯỢNG NHẤT TRONG CHUYẾN TÔNG DU PHÁP CỦA ĐGH LEO

Đức Thánh Cha Leo XIV đã trở về Roma sau chuyến tông du Pháp quốc – "người con đầu lòng" của Giáo hội, nơi mà nay đã trở nên thế tục hóa. Ngài đến thăm trong bối cảnh đang có nhiều tranh cãi về việc thông qua luật an tử, và ngài đã chọn chủ đề về sự sống làm trọng tâm cho chuyến đi.

Tổng hợp 5 câu nói đáng nhớ nhất của ngài trong chuyến đi.

Đức Thánh Cha Leo XIV đến Paris hôm thứ Sáu, 25 tháng Chín. Trước sự hiện diện của Tổng thống Macron – người đã thúc đẩy thông qua luật an tử và đưa quyền phá thai vào Hiến pháp – ngài đã phát biểu như sau:

Đức Thánh Cha Leo XIV: "Đôi khi tôi quan sát với nỗi lo âu về những xu hướng hiện nay trong xã hội, khi khoa học và công nghệ có nguy cơ bị lạm dụng cho những mục đích vụ lợi, cổ xúy cho việc biến đổi gen, mang thai hộ, mua bán nội tạng hay cung cấp dịch vụ hỗ trợ tự tử."

Sau đó, tại UNESCO, ngài đã kiên định bảo vệ sự sống và những người dễ bị tổn thương nhất.

Đức Thánh Cha Leo XIV: "Những trẻ em trong lòng mẹ và tại những vùng chiến sự; những người khuyết tật về thể chất và trí tuệ; người cao tuổi; người di

cư và tị nạn; cùng tất cả, tất cả những ai bị gạt ra bên lề một cách ngạo mạn vì bị coi là không mang lại giá trị kinh tế."

Tại Lourdes, bài phát biểu của ngài còn xúc động hơn, nhấn mạnh phẩm giá người bệnh và giá trị của họ đối với thế giới.

Đức Thánh Cha Leo XIV: "Anh chị em bệnh nhân thân mến, tôi muốn nói với anh chị em rằng: anh chị em không phải là gánh nặng; anh chị em là trái tim của nhân loại và là báu vật quý giá của Giáo hội. Tôi luôn cầu nguyện cho những thử thách mà anh chị em đang phải đối mặt. Tôi cũng hướng lòng mình về tất cả những ai không thể có mặt tại đây, những người đang hiệp thông với chúng ta trong cuộc gặp gỡ này từ chính ngôi nhà hay phòng bệnh của mình."

Tại đó, ngài đã đưa ra thông điệp rõ ràng: một điều gì đó dù hợp pháp nhưng chưa chắc đã hợp đạo đức. Ngài đã khẳng định điều này khi trực tiếp ngỏ lời với các y bác sỹ.

Đức Thánh Cha Leo XIV: "Tại Lourdes này – thành phố của người bệnh và niềm hy vọng – tôi kêu gọi toàn thể cộng đồng y tế hãy ghi nhớ ý nghĩa sâu sắc trong ơn gọi của mình: đó là chăm sóc những người đang đau khổ, chứ không phải tước đi mạng sống của họ."

Đức Thánh Cha đã kết thúc chuyến thăm tại Metz – nơi từng là nguồn cơn gây bất hòa giữa Pháp và Đức, nhưng nay đã trở thành biểu tượng của sự hòa giải và bản sắc Âu châu. Trong bài giảng của mình, ngài khẳng định rằng sự tha thứ không phải là dấu hiệu của sự yếu đuối, mà là biểu hiện của sức mạnh.

Đức Thánh Cha Leo XIV: "Không đúng khi cho rằng người tìm cách trả đũa lại mạnh mẽ hơn người biết tha thứ. Không đúng khi cho rằng kẻ khăng khăng không chịu nhượng bộ lại mạnh mẽ hơn người nỗ lực tìm kiếm sự hòa giải. Không đúng khi cho rằng người đùng đùng bỏ đi lại mạnh mẽ hơn người nỗ lực cùng nhau sánh bước."

Suốt bốn ngày, Đức Thánh Cha đã lên tiếng bảo vệ sự sống và nhân phẩm giá, cội nguồn Kitô giáo của Âu châu, sự tha thứ, giá trị của những người yếu thế, đối thoại liên tôn cũng như sự tham gia của Kitô hữu vào đời sống xã hội.

Jos. Nguyễn Minh Sơn

7 SỰ THẬT SÂU SẮC VỀ LUYỆN NGỤC TỪ CÁC VỊ THÁNH

Giáo hội Công giáo, trong sự khôn ngoan được Chúa Thánh Thần soi dẫn, luôn dành một sự quan tâm đặc biệt đến mầu nhiệm sau cùng của con người. Trong đó, giáo lý về Luyện ngục chiếm một vị trí quan trọng, không phải như một sự đe dọa, nhưng là một mạc khải về lòng thương xót vô biên của Thiên Chúa và về sự liên đới kỳ diệu trong mầu nhiệm Các Thánh Thông Công. Tháng Mười Một, tháng mà Giáo hội đặc biệt mời gọi con cái mình tưởng nhớ đến các linh hồn, là dịp thuận tiện để chúng ta cùng nhau suy niệm về thực tại này. Lễ hội của các vị thánh đã đưa ra nhiều thông điệp sâu sắc về bản chất của Luyện ngục và tầm quan trọng của việc cầu nguyện cho họ. Đây không phải là một tín điều được sáng chế, mà là một giáo lý Công giáo này bắt nguồn từ cả kinh thánh và truyền thống lâu đời của Hội Thánh. Nhớ về những linh hồn ở Luyện Ngục là rất quan trọng! Đó là một bổn phận của đức ái, một nghĩa vụ của lòng hiếu thảo, và cũng là một hành vi khôn ngoan cho chính phần rỗi của chúng ta. Các vị thánh, những người đã sống trọn vẹn tình yêu với Thiên Chúa và tha nhân, đã được Chúa cho thấu hiểu một cách đặc biệt về thực tại thanh luyện này. Họ không chỉ nói về Luyện ngục bằng lý thuyết, nhưng bằng kinh nghiệm thiêng liêng và bằng một tình yêu bùng cháy. Khi chúng ta lắng nghe tiếng nói của các ngài, chúng ta không chỉ học được về một nơi chốn, mà còn học được về chính con tim của Thiên Chúa, một trái tim khao khát cho tất cả con cái mình được thanh sạch hoàn toàn để có thể hưởng trọn vẹn hạnh phúc Nước Trời. Lễ hội của các vị thánh đã đưa ra nhiều thông điệp sâu sắc về bản chất của Luyện ngục và tầm quan trọng của việc cầu nguyện cho họ. Chúng ta hãy cùng nhau chiêm ngắm bảy sự thật, được đúc kết từ kho tàng khôn ngoan của các vị thánh, về mầu nhiệm Luyện ngục và sức mạnh vô song của lời cầu nguyện mà chúng ta dâng lên cho những người đã ra đi.

Một trong những sự thật đầu tiên và căn bản nhất mà các thánh nhắc nhở chúng ta là mối liên hệ mật thiết giữa lòng bác ái của chúng ta ở đời này và sự trợ giúp chúng ta sẽ nhận được ở đời sau. Thánh Paul của Thập giá đã khẳng định một cách chắc chắn rằng: "Nếu trong suốt cuộc sống, chúng ta đã tử tế với những linh hồn đau khổ ở Luyện Ngục, Chúa sẽ thấy rằng sự giúp đỡ không bị chối bỏ chúng ta sau khi chết." Lời dạy này vang vọng giáo huấn của chính Chúa Giêsu: "Anh em đong đấu nào, thì Thiên Chúa cũng sẽ đong đấu ấy cho anh em" (Lc 6,38). Lòng tử tế mà chúng ta dành cho các linh hồn không phải là một hành vi vô ích. Nó là một hạt giống gieo vào lòng đất của Lòng Thương Xót Chúa. Thiên

Chúa, Đấng giàu lòng nhân ái và cũng vô cùng công bằng, sẽ không bao giờ quên bất cứ một ly nước lã nào chúng ta trao đi nhân danh Ngài. Khi chúng ta dâng một lời kinh, một hy sinh, một việc bác ái, hay tham dự một Thánh Lễ để cầu nguyện cho một linh hồn, chúng ta đang thực thi một trong những việc làm từ bi cao cả nhất. Chúng ta đang trao cho họ "ly nước mát" của ân sủng, làm dịu đi ngọn lửa thanh luyện của tình yêu. Và Thiên Chúa, trong sự quan phòng kỳ diệu của Ngài, sẽ ghi nhớ điều đó. Ngài sẽ khơi dậy trong lòng những người còn sống, có thể là con cháu chúng ta, có thể là những người xa lạ được ơn Chúa soi sáng, để họ cũng nhớ đến chúng ta khi chúng ta, đến lượt mình, có thể đang cần đến sự trợ giúp trong nơi thanh luyện. Đây là một sự bảo đảm thiêng liêng. Đầu tư vào các linh hồn ở Luyện Ngục là đầu tư vào chính tương lai vĩnh cửu của mình. Lòng quảng đại với người chết không bao giờ là một sự mất mát, mà là một sự thu hoạch bội phần trong Nước Chúa.

Sự thật thứ hai mở ra cho chúng ta một viễn cảnh huy hoàng trên Thiên đàng, một viễn cảnh về lòng biết ơn. Đấng đáng kính Fulton Sheen, với tài hùng biện và cái nhìn sâu sắc của mình, đã vẽ nên một bức tranh cảm động: "Khi chúng ta bước vào thiên đường, chúng ta sẽ thấy họ, rất nhiều người trong số họ, đang tiến về phía chúng ta và cảm ơn chúng ta. Chúng ta sẽ hỏi họ là ai, và họ sẽ nói, 'một linh hồn tội nghiệp mà bạn đã cầu nguyện cho ở Luyện Ngục.'" Hãy tưởng tượng giây phút hạnh phúc đó! Đó không chỉ là niềm vui được diện kiến Thiên Chúa, được gặp gỡ Đức Trinh Nữ Maria, các thiên thần và các thánh, mà còn là niềm vui của sự đoàn tụ. Sẽ có những khuôn mặt rạng rỡ mà chúng ta chưa bao giờ gặp gỡ trên trần gian này, nhưng lại thân thuộc một cách lạ lùng. Họ là những người bạn tâm linh mà chúng ta đã tạo nên qua những lời cầu nguyện âm thầm. Lời cầu nguyện của chúng ta, dâng lên trong đức tin, đã vượt qua bức màn của cái chết, chạm đến những linh hồn đang khao khát Chúa và giúp họ rút ngắn thời gian thanh luyện. Họ đã vào Thiên đàng trước chúng ta, và họ đã không quên. Từ ngai toà vinh quang, họ đã không ngừng cầu nguyện cho ân nhân của mình. Giờ đây, khi chúng ta cũng hoàn tất cuộc hành trình trần thế và bước vào vinh quang, họ là những người đầu tiên ra đón, với một lòng tri ân không thể diễn tả bằng lời. Lời cảm ơn của họ không chỉ là một âm thanh, mà là một sự chia sẻ vinh quang Thiên Chúa. Điều này cho chúng ta thấy rằng, không một lời kinh nào của chúng ta là vô ích. Mỗi một Kinh Lạy Cha, mỗi một Kinh Kính Mừng, mỗi một giọt nước mắt hy sinh dâng lên vì các linh hồn đều được ghi khắc vào vĩnh cửu. Chúng ta đang xây dựng cho mình một gia đình rộng lớn trên Thiên đàng, một gia đình được gắn kết bằng lòng biết ơn và tình yêu vĩnh cửu.

Sự thật thứ ba nhắc nhở chúng ta về tính cấp bách và đối tượng ưu tiên của lời cầu nguyện. Thánh Bernadette Soubirous, vị thánh khiêm hạ của Lộ Đức, đã

căn dặn: "Trong những lời cầu nguyện của chúng ta, chúng ta đừng quên những người tội lỗi và những linh hồn nghèo khổ tại Luyện Ngục, đặc biệt là những người thân nghèo khổ." Thánh nữ đã đặt những linh hồn Luyện Ngục ngang hàng với những người tội lỗi còn đang sống. Cả hai đều đang ở trong tình trạng cấp bách và cần đến lòng thương xót. Những người tội lỗi có nguy cơ hư mất vĩnh viễn, còn các linh hồn Luyện Ngục đang phải chịu đau khổ thanh luyện để được xứng đáng vào Nước Trời. Họ được gọi là "nghèo khổ" bởi vì họ không còn khả năng tự mình lập công phúc nữa. Mọi công nghiệp của họ đã kết thúc vào giây phút họ trút hơi thở cuối cùng. Giờ đây, họ hoàn toàn phụ thuộc vào lòng bác ái của Giáo hội chiến đấu, tức là của chúng ta. Họ như những người ăn xin khốn khổ, đứng bên lề đường dẫn lên Thiên đàng, khao khát "những mẩu vụn" ân sủng rơi xuống từ bàn tiệc của chúng ta. Và trong số những linh hồn nghèo khổ ấy, Thánh Bernadette đặc biệt nhấn mạnh đến "những người thân nghèo khổ". Đó là cha mẹ, ông bà, vợ chồng, con cái, anh chị em, bạn hữu của chúng ta. Tình yêu tự nhiên và bổn phận hiếu thảo đòi hỏi chúng ta phải nhớ đến họ trước tiên. Có thể khi còn sống, chúng ta đã lơ là, đã làm phiền lòng họ, đã không chu toàn bổn phận với họ. Giờ đây, là lúc chúng ta đền đáp. Lời cầu nguyện của chúng ta cho họ không chỉ là một hành vi bác ái, mà còn là một hành vi của công lý. Chúng ta có một món nợ tình yêu với những người đã sinh thành, dưỡng dục, và yêu thương chúng ta. Bỏ quên họ trong lời cầu nguyện là một sự vô tâm đáng trách. Chúng ta hãy xét mình xem, chúng ta đã thực sự quan tâm đến những người thân đã khuất của mình chưa, hay chúng ta đã để cho những lo toan của cuộc sống trần thế này làm chúng ta quên lãng họ?

Tiếp nối ý tưởng về bác ái, Thánh Francis de Sales, vị Tiến sĩ Hội Thánh về Tình yêu, đã nâng tầm việc cầu nguyện cho các linh hồn lên một đỉnh cao mới. Ngài dạy: "Với Từ thiện hướng về người chết, chúng ta thực hành tất cả các việc làm từ thiện. Giáo hội khuyến khích chúng ta giúp đỡ những linh hồn trong Luyện ngục, những người đổi lại sẽ thưởng cho chúng ta một cách dồi dào khi họ bước vào vinh quang của họ." Đây là một cái nhìn thật sâu sắc. Khi chúng ta cầu nguyện cho các linh hồn, chúng ta đang thực hiện bảy mối thương xác và bảy mối thương linh hồn một cách thiêng liêng. Chúng ta cho kẻ đói ăn (họ đói khát Thiên Chúa), cho kẻ khát uống (họ khao khát được giải thoát), cho kẻ rách rưới ăn mặc (họ cần được mặc lấy chiếc áo tinh tuyền của ân sủng), viếng kẻ liệt cùng kẻ tù (họ bị giam cầm trong nơi thanh luyện, không thể tự cứu mình), chôn xác kẻ chết (chúng ta giúp họ được "an táng" vĩnh viễn trong lòng Thiên Chúa). Về mặt tinh thần, chúng ta lấy lời lành mà khuyên người, mở đường cho kẻ mê muội (giúp họ nhận ra trọn vẹn sự thật về tình yêu Chúa), yên ủi kẻ âu lo, răn bảo kẻ có tội (sự thanh luyện của họ là sự răn bảo cuối cùng), tha thứ cho kẻ mất lòng ta, nhịn kẻ

mất lòng ta, và cầu nguyện cho kẻ sống và kẻ chết. Tất cả các việc làm này được gói trọn trong một Thánh Lễ, một lời kinh chúng ta dâng cho họ. Và Giáo hội, người Mẹ hiền của chúng ta, không ngừng "khuyến khích" chúng ta làm điều đó. Giáo hội biết rõ giá trị của những lời cầu nguyện này. Và một lần nữa, các thánh lại nhấn mạnh đến phần thưởng: "họ đổi lại sẽ thưởng cho chúng ta một cách dồi dào." Khi một linh hồn được giải thoát nhờ lời cầu nguyện của chúng ta, họ trở thành một vị thánh trên Thiên đàng. Và một vị thánh trên Thiên đàng thì có quyền năng gì? Họ có quyền năng chuyển cầu vô biên trước tòa Chúa. Họ sẽ không bao giờ quên ân nhân của mình. Họ sẽ trở thành người bảo trợ, người bạn, người đồng hành thiêng liêng, ban xuống cho chúng ta vô vàn ơn lành mà có khi chúng ta không hề hay biết. Cầu nguyện cho các linh hồn là một hành vi bác ái hoàn hảo, nó làm vinh danh Chúa, cứu giúp các linh hồn, và mang lại ân sủng cho chính chúng ta.

Sự thật thứ năm, được chia sẻ bởi Cha sở thánh thiện của xứ Ars, Thánh John Vianney, đào sâu hơn về quyền năng chuyển cầu của chính các linh hồn Luyện ngục. Ngài đã thốt lên: "Nếu nó được biết sức mạnh của những linh hồn tốt đẹp trong Luyện Ngục với Trái tim của Chúa trời lớn đến thế nào, và nếu chúng ta biết tất cả những ân sủng mà chúng ta có thể có được thông qua sự chuyển cầu của họ, họ sẽ không bị lãng quên nhiều. Vì vậy, chúng ta phải cầu nguyện nhiều cho họ, để họ có thể cầu nguyện nhiều cho chúng ta." Đây là một mạc khải đáng kinh ngạc. Chúng ta thường nghĩ rằng chỉ có các thánh trên Thiên đàng mới có thể cầu nguyện cho chúng ta. Nhưng Thánh Vianney khẳng định rằng ngay cả các "linh hồn tốt đẹp trong Luyện Ngục" cũng có một "sức mạnh" lớn lao "với Trái tim của Chúa trời". Tại sao vậy? Bởi vì họ là những linh hồn đã được cứu độ. Họ chắc chắn sẽ lên Thiên đàng. Họ không còn khả năng phạm tội nữa. Tình yêu của họ đối với Chúa là một tình yêu tinh tuyền, mặc dù đang trong quá trình thanh luyện. Họ đau khổ, nhưng đau khổ trong tình yêu và sự vâng phục hoàn toàn thánh ý Chúa. Sự đau khổ của họ, kết hợp với sự đau khổ của Chúa Kitô, có giá trị đền tội. Hơn nữa, họ khiêm nhường sâu sắc. Họ biết mình bất lực, nên họ hoàn toàn cậy trông vào Chúa. Một linh hồn như vậy, một "linh hồn tốt đẹp" như vậy, rất đẹp lòng Chúa. Lời cầu nguyện của họ, dù không thể tự cứu mình, lại có sức mạnh phi thường khi cầu cho người khác. Họ nhìn thấy những nhu cầu của chúng ta, những nguy hiểm chúng ta đang đối mặt, rõ ràng hơn chúng ta. Nếu chúng ta giúp đỡ họ bằng lời cầu nguyện của mình, họ sẽ đáp lại bằng lời chuyển cầu của họ cho chúng ta. Đây là một sự trao đổi mầu nhiệm và tuyệt vời. Chúng ta giúp họ mau chóng được diện kiến Chúa, và họ giúp chúng ta vững bước trên con đường dương thế đầy cam go. Chính vì sự thiếu hiểu biết này ("Nếu nó được biết...") mà chúng ta đã để cho kho tàng ân sủng này bị lãng quên. Lời của Cha sở

Ars là một lời mời gọi khẩn thiết: "Chúng ta phải cầu nguyện nhiều cho họ, để họ có thể cầu nguyện nhiều cho chúng ta."

Với tất cả những lý do và sự thật sâu sắc đó, lời kêu gọi của Thánh Padre Pio, vị thánh mang năm dấu thánh của Chúa Kitô, vang lên như một mệnh lệnh của tình yêu, một sự thật thứ sáu đầy tính cấp bách: "Chúng ta phải rỗng tuếch Luyện Ngục với lời cầu nguyện của chúng ta." Đây không còn là một lời khuyên nhẹ nhàng, mà là một lời thúc giục mạnh mẽ. "Rỗng tuếch Luyện Ngục" (emptying Purgatory)! Một mục tiêu tưởng chừng như không thể. Nhưng đối với các thánh, những người sống bằng đức tin, không có gì là không thể đối với Thiên Chúa. Thánh Padre Pio đã sống mầu nhiệm này mỗi ngày. Ngài đã dâng hiến trọn vẹn cuộc đời mình, những đau khổ tột cùng của năm dấu thánh, những giờ phút dài trong tòa giải tội, và nhất là mỗi Thánh Lễ ngài cử hành, để cầu nguyện cho các linh hồn. Ngài đã nhìn thấy Luyện ngục, đã cảm nhận được nỗi đau khổ của họ, và lòng thương xót của ngài đã không thể chịu đựng được khi thấy con cái Chúa phải xa cách Ngài lâu như vậy. Lời kêu gọi "rỗng tuếch Luyện ngục" là một lời kêu gọi chúng ta hãy sử dụng đến tận cùng mọi phương thế mà Giáo hội ban cho. Đó là Thánh Lễ, nguồn mạch ân sủng vô tận, nơi hy tế của Chúa Kitô được tái diễn. Đó là việc lãnh nhận các Bí tích, đặc biệt là Bí tích Hòa Giải và Thánh Thể. Đó là việc làm phúc bố thí, các hy sinh hãm mình, và các việc làm bác ái. Và đặc biệt, đó là các Ân xá (Indulgences) mà Giáo hội ban, nhất là trong tháng Mười Một. Giáo hội, với tư cách là người quản lý kho tàng công nghiệp vô tận của Chúa Kitô và các thánh, ban cho chúng ta quyền "rút" khỏi kho tàng đó để bù đắp cho những hình phạt tạm của các linh hồn. Chúng ta có một quyền năng trong tay. Chúng ta có thể giải thoát các linh hồn. Lời của Thánh Padre Pio không phải là một sự phóng đại, mà là một lời nhắc nhở về sức mạnh phi thường mà Thiên Chúa đã trao phó cho chúng ta qua Mầu nhiệm Các Thánh Thông Công. Chúng ta đừng để sức mạnh đó ra vô ích.

Cuối cùng, sự thật thứ bảy, và có lẽ là sự thật mang lại nhiều an ủi nhất, đến từ Thánh Alphonsus Liguori, vị Tiến sĩ Hội Thánh và là người con tận hiến của Đức Mẹ. Ngài mạc khải cho chúng ta về vai trò không thể thiếu của Đức Trinh Nữ Maria đối với các linh hồn Luyện ngục. "Những khách hàng của người mẹ nhân từ này rất may mắn. Cô ấy giúp đỡ họ cả kiếp này lẫn kiếp sau, an ủi họ và tài trợ cho mục đích của họ trong Luyện Ngục." Đức Maria là Mẹ của Lòng Thương Xót, và lòng thương xót của Mẹ trải dài từ trời xuống đất, và xuống tận nơi thanh luyện. "Vì lý do đơn giản mà các Linh hồn ở Luyện Ngục cần sự giúp đỡ một cách tuyệt vọng, vì họ không thể tự giúp đỡ bản thân mình, Đức Mẹ Lòng Thương Xót của chúng ta đã làm rất nhiều điều để xoa dịu họ." Mẹ không thể dửng dưng trước nỗi đau của con cái mình. Thánh Alphonsus còn đi xa hơn khi

nói rằng Mẹ "tập thể dục trên những Linh hồn tội nghiệp này, những người là vợ chồng của Chúa Kitô, sự thống trị đặc biệt, với sức mạnh để xoa dịu họ và thậm chí giải thoát họ khỏi những nỗi đau của họ." Đức Maria, với tư cách là Nữ Vương Thiên Đàng và cũng là Nữ Vương Luyện Ngục, có một "sự thống trị đặc biệt" của tình yêu. Mẹ như một luồng gió mát thổi vào ngọn lửa thanh luyện, mang đến sự an ủi, sự vỗ về. Truyền thống Giáo hội tin rằng vào các ngày lễ lớn kính Đức Mẹ, đặc biệt là Lễ Mông Triệu, Mẹ viếng thăm Luyện ngục và đưa theo nhiều linh hồn cùng Mẹ về Thiên đàng. Vậy, bài học thực tế cho chúng ta là gì? Thánh Alphonsus kết luận: "Hãy xem việc tận tụy với người phụ nữ tốt bụng này quan trọng như thế nào, bởi vì bà không bao giờ quên những người đầy tớ của mình miễn là họ phải chịu đựng những ngọn lửa này. Nếu cô ấy giúp đỡ tất cả những Linh hồn tội nghiệp, cô ấy đặc biệt chiều chuộng và an ủi với chính khách hàng của mình." Điều này có nghĩa là lòng sùng kính Đức Mẹ mà chúng ta thực hành khi còn sống, đặc biệt là việc siêng năng lần hạt Mân Côi, là một sự bảo đảm tuyệt vời cho chúng ta ở đời sau. Và nếu chúng ta muốn giúp các linh hồn một cách hiệu quả nhất, hãy dâng họ cho Đức Mẹ. Hãy cầu nguyện Kinh Mân Côi để cầu cho họ. Không một lời cầu nào dâng qua tay Mẹ mà lại không được Chúa Giêsu, Con của Mẹ, lắng nghe. Mẹ là Đấng Trung Gian của mọi ơn lành, và là niềm an ủi lớn lao nhất của các linh hồn nơi Luyện ngục.

Bảy sự thật này, được chắt lọc từ trái tim và kinh nghiệm của các vị đại thánh, đã phác họa cho chúng ta một bức tranh sống động và sâu sắc về Luyện ngục. Đó không phải là một nơi bị Thiên Chúa lãng quên, mà là một nơi của tình yêu đang thanh luyện, một lò lửa của lòng thương xót. Đó là một phần thiết yếu của mầu nhiệm cứu độ. Nhớ về những linh hồn ở Luyện Ngục là rất quan trọng! Lễ hội của các vị thánh đã đưa ra nhiều thông điệp sâu sắc về bản chất của Luyện ngục và tầm quan trọng của việc cầu nguyện cho họ. Lời cầu nguyện của chúng ta là một hành vi của đức tin, cậy, mến. Chúng ta tin vào sự sống đời sau, chúng ta cậy trông vào lòng thương xót của Chúa, và chúng ta yêu mến những người anh chị em đã đi trước chúng ta. Mỗi Thánh Lễ, mỗi lời kinh, mỗi hy sinh nhỏ bé của chúng ta đều có giá trị vô biên, có thể làm vơi đi đau khổ và rút ngắn thời gian thanh luyện cho một linh hồn. Đổi lại, chúng ta có được những người bạn vô giá trên Thiên đàng, những người sẽ không bao giờ quên lòng tốt của chúng ta. Chúng ta đang dệt nên một mạng lưới tình yêu nối kết trời, đất và nơi thanh luyện. Xin cho chúng ta, đặc biệt trong tháng Các Linh Hồn này, đừng bao giờ xao lãng bổn phận thánh thiện và đầy ân sủng này. Chúng ta hãy quảng đại dâng lời cầu nguyện, để một ngày kia, khi chúng ta bước vào vinh quang, sẽ có thật nhiều linh hồn chạy ra đón và nói với chúng ta: "Cảm ơn bạn, vì nhờ lời cầu nguyện của bạn mà tôi được ở đây."

Lm. Anmai. CSsR

6 DẤU HIỆU CHO THẤY MỘT NGƯỜI CHƯA THẬT SỰ SẴN SÀNG BƯỚC VÀO BÍ TÍCH HÔN NHÂN

Bí tích Hôn phối là một ơn gọi thánh, là giao ước vĩnh cửu mà Chúa Giêsu đã nâng lên hàng bí tích, để hai người nam nữ trở nên một xương một thịt, phản chiếu tình yêu hiến tế của Chúa Kitô dành cho Hội Thánh (Ep 5,25). Vì thế, việc chuẩn bị cho hôn nhân không chỉ là chuyện cảm xúc hay tương hợp tính cách, mà là một hành trình nên thánh chung.

Dưới ánh sáng đức tin Công Giáo, có sáu dấu hiệu rõ rệt cho thấy một người – dù rất tốt lành, dễ thương, thậm chí siêng năng đi lễ – vẫn chưa đủ trưởng thành về nhân bản, cảm xúc và nhất là tâm linh để lãnh nhận và sống trọn vẹn Bí tích Hôn nhân. Nếu người bạn đang tìm hiểu hoặc đang hẹn hò có một hoặc nhiều dấu hiệu sau đây một cách rõ ràng và kéo dài, thì rất có thể Chúa đang mời gọi họ (và cả bạn) chờ đợi thêm, chữa lành thêm, hoán cải thêm trước khi nói lời "con bằng lòng" trước bàn thờ.

1. Người ấy chỉ biết "nhận" mà chưa biết "cho" cách nhưng không Chúa Giêsu dạy: "Cho thì có phúc hơn là nhận" (Cv 20,35). Tình yêu hôn nhân đích thực là tình yêu agape – tình yêu hiến tặng vô vị lợi, sẵn sàng vác thập giá vì người mình yêu.

Một người chỉ biết nhận (nhận sự quan tâm, nhận quà, nhận sự nâng đỡ tinh thần, nhận sự tha thứ…) nhưng hiếm khi chủ động trao đi, hoặc chỉ trao đi khi được đáp trả tương xứng, thì chưa có trái tim của người phối ngẫu. Ban đầu bạn có thể thấy vui vì được "chiều", nhưng dần dần bạn sẽ kiệt quệ, nhất là khi bạn sinh con, khi bạn bệnh tật, khi bạn sa cơ lỡ vận.

Hãy tự hỏi: Khi mình buồn, mình thất bại, mình cáu gắt vô cớ, người ấy có kiên nhẫn lắng nghe và ở lại không? Hay họ im lặng, xa cách, trách móc, hoặc biến mất? Nếu câu trả lời là về sau, thì người ấy chưa sẵn sàng chết cho bạn – mà hôn nhân chính là chết đi mỗi ngày vì nhau.

2. Người ấy lười biếng trong bổn phận hằng ngày và thiếu tinh thần trách nhiệm Thánh Giuse là mẫu gương của người chồng, người cha lao động cần mẫn, thầm lặng. Hôn nhân không phải là một ngày Chủ nhật đi lễ thật đẹp rồi sáu ngày còn lại sống buông thả.

Lười biếng ở đây không chỉ là lười làm việc nhà, mà là lười nỗ lực, lười kỷ luật bản thân, lười học hỏi, lười cầu nguyện, lười sửa đổi tính xấu. Người ấy có thói quen dây muộn, trì hoãn công việc, viện lý do để không làm việc nhà khi ở chung, hay luôn chờ người khác nhắc nhở mới làm? Khi còn hẹn hò đã vậy, thì sau hôn nhân – với con nhỏ khóc đêm, tã bỉm, cơm nước, tài chính – sẽ còn tệ hơn rất nhiều.

Hôn nhân không phải là "nghỉ hưu sớm" để được người kia hầu hạ, mà là một vườn nho cần hai người cùng vun xới mỗi ngày (x. Dc 1,6). Người lười biếng sẽ biến vườn nho ấy thành hoang địa.

3. Người ấy sống trong thế giới ảo nhiều hơn thế giới thực, và trốn chạy trách nhiệm bằng các hình thức nghiện ngầm Thời đại hôm nay có quá nhiều "ma túy tinh thần" hợp pháp: mạng xã hội, game online, Netflix, TikTok, cá cược… Một người trưởng thành đích thực biết dùng chúng ở mức độ vừa phải để giải trí và nghỉ ngơi lành mạnh.

Nhưng nếu người ấy dành hàng giờ mỗi ngày để "sống ảo", đến mức bỏ lễ Chúa Nhật vì "đang cày phim", bỏ lỡ cuộc hẹn quan trọng vì "đang raid boss", không nghe điện thoại vì "đang livestream", thì đó không còn là giải trí nữa, mà là chạy trốn.

Người trốn chạy thực tại khi còn độc thân sẽ càng trốn chạy mạnh mẽ hơn khi đối diện với tiếng khóc con 3 giờ sáng, với hóa đơn tiền điện, với những đêm vợ đau đẻ hay chồng thất nghiệp. Hôn nhân đòi hỏi chúng ta đối diện thực tế – thực tế của tội lỗi mình, của vết thương nhau, của thập giá – chứ không phải núp trong một thế giới ảo hoàn hảo.

4. Người ấy thiếu lòng thương xót và sự nhạy cảm với nỗi đau của tha nhân Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II nói: "Lòng thương xót là tên gọi thứ hai của tình yêu". Không có lòng thương xót, tình yêu sẽ trở thành ích kỷ, tính toán, và cuối cùng là bạo lực (bạo lực tinh thần hoặc thể lý).

Người thiếu lòng thương xót thường:

- Hay chỉ trích, dè bỉu người khác (nhất là người thân trong gia đình họ)
- Không biết xin lỗi thật lòng, hoặc xin lỗi kiểu "anh xin lỗi nhưng tại em…"
- Thấy người khác đau khổ mà thờ ơ, hoặc tệ hơn là thấy "đáng đời"
- Không bao giờ chủ động giúp đỡ dần người già, người nghèo, người đau yếu

Hôn nhân là trường học lớn nhất của lòng thương xót: tha thứ 70 lần 7, lau nước mắt cho nhau, băng bó vết thương nhau. Nếu người ấy chưa từng học bài học này với người xung quanh, làm sao học được với bạn và con cái bạn sau này?

5. Người ấy chưa thực sự tự do khỏi thói quen tội lỗi nghiêm trọng, đặc biệt là nghiện nội dung khiêu dâm hoặc các thói quen tình dục không trong sạch Đây là vết thương thời đại. Rất nhiều bạn trẻ Công giáo cũng vấp ngã ở lĩnh vực này. Giáo hội không kết án con người, nhưng cảnh báo rõ ràng về hậu quả khủng khiếp của nó đối với hôn nhân.

Khoa học thần kinh đã chứng minh: xem nội dung khiêu dâm lâu dài làm thay đổi cấu trúc não bộ, giảm khả năng đồng cảm, giảm khả năng hưng phấn tự nhiên với người phối ngẫu thật, và tạo ra vòng lặp nghiện – thất bại – xấu hổ – nghiện nặng hơn.

Điều quan trọng nhất không phải là "người ấy có từng xem chưa?", mà là "người ấy đang làm gì với vết thương đó?".

- Họ có dám thừa nhận với một linh mục hướng dẫn, một nhóm đồng hành đáng tin cậy?
- Họ có cài phần mềm lọc, có người giám sát trách nhiệm (accountability partner)?
- Họ có những giai đoạn dài chiến thắng, hay cứ lặp lại "con sẽ bỏ… lần sau"?

Nếu họ vẫn đang sống trong vòng lặp che giấu – biện minh – tái phạm, thì dù có yêu bạn đến mấy, họ vẫn chưa tự do để yêu bạn trọn vẹn. Đừng biến mình thành "liều thuốc" chữa nghiện cho họ – chỉ Chúa và sự hoán cải thật sự mới chữa được. Hãy chờ, hãy đồng hành, nhưng đừng vội bước vào hôn nhân khi người ấy chưa thực sự được chữa lành.

6. Người ấy chưa bước đi với Chúa trong tinh thần khiêm nhường và vâng phục Đây là dấu hiệu quan trọng nhất, bao trùm tất cả. Thánh Augustinô nói: "Kiêu ngạo là khởi đầu của mọi tội lỗi", còn thánh Têrêsa Avila gọi khiêm nhường là "nữ hoàng của các nhân đức".

Người kiêu ngạo có thể rất đạo đức bề ngoài: đi lễ hằng ngày, đọc kinh nhiều, làm việc tông đồ nhiệt thành… nhưng trong lòng vẫn muốn mọi sự theo ý mình. Họ không chịu lắng nghe linh hướng, không chịu thay đổi khi được góp ý, luôn đổ lỗi cho người khác, luôn muốn mình là trung tâm.

Hôn nhân là trường dạy khiêm nhường khắc nghiệt nhất: bạn phải chấp nhận mình không hoàn hảo, chấp nhận người kia cũng không hoàn hảo, và cùng nhau lệ thuộc vào ơn Chúa mỗi ngày. Người không chịu học khiêm nhường khi còn độc thân sẽ càng khó học hơn khi đã cưới – vì lúc đó cái tôi đã được hợp thức hóa bằng chiếc nhẫn cưới.

Người trưởng thành trong đức tin là người biết nói: "Lạy Chúa, không theo ý con, mà theo ý Chúa" – và sống điều đó trong những việc rất nhỏ hằng ngày.

Nếu bạn đang đọc những dòng này và thấy tim mình nhói lên vì nhận ra người mình yêu có một hoặc nhiều dấu hiệu trên, xin đừng tuyệt vọng. Hãy đưa vấn đề vào cầu nguyện sâu xa, xin lời khuyên từ một linh mục đạo đức, đáng tin cậy, và can đảm đặt ra giới hạn lành mạnh. Có khi Chúa muốn dùng chính bạn để giúp họ hoán cải – nhưng không phải bằng cách hy sinh chính ơn gọi hôn nhân thánh thiện của bạn.

Hôn nhân không phải là "cứu cánh" cho những vấn đề còn dang dở của tuổi trẻ, mà là một ơn gọi đòi hỏi chúng ta đã sẵn sàng hiến thân trọn vẹn cho người khác như Chúa Kitô đã hiến thân cho Hội Thánh.

Xin Đức Mẹ Maria – Đấng đã thưa "Xin vâng" trong khiêm nhường và tín thác – nâng đỡ và hướng dẫn từng người chúng ta trên hành trình tìm kiếm và sống ơn gọi hôn nhân thánh thiện.

Amen.

Lm. Anmai, CSsR

LUYỆN NGỤC LÀ NƠI CÁCH LY

Nói theo ngôn ngữ thời Covid-19, thì luyện ngục là nơi cách ly. Người con từ vùng dịch về nhà, bố mẹ muốn ôm con, đón con vào nhà mình ngay chứ. Tuy nhiên, con còn "vương Covid" nên không thể vào nhà ngay mà phải có thời gian cách ly. Cách ly là thời gian không vui gì, nhưng không phải là bố mẹ phạt, mà là cơ hội làm sạch Covid. Xong rồi con sẽ hân hoan vào nhà với cha mẹ tay bắt mặt mừng. Luyện ngục tương tự như thế, là nơi để làm sạch tội lỗi, trước khi mỗi người được vào hưởng hạnh phúc muôn đời với Chúa tình thương trong thiên đàng vinh quang. (Lm. Nguyễn Xuân Trường).

Nói theo ngôn ngữ đời thường, khi ta vào căn nhà nào lát gạch men bóng loáng, thì tự nhiên phải để dép ở ngoài. Nếu chân dính nhiều bùn đất mà muốn vào nhà, thì phải rửa chân cho sạch sẽ đã. Cũng vậy, chính linh hồn muốn trở nên thanh khiết hơn, trưởng thành hơn, trong sáng hơn để được hiệp nhất với Thiên Chúa cho nên đón nhận những đau khổ do việc thanh luyện như là một phương thế cần thiết. Chính linh hồn ý thức tình trạng bất xứng của mình trước sự thánh thiện của Thiên Chúa, vì thế tự nguyện được thanh tẩy.

Theo Giáo Lý Công Giáo "*Các linh hồn cần được thanh luyện để hoàn tất sự thánh thiện cần thiết để được vào thiên đàng*". Luyện ngục là nơi để thanh luyện các linh hồn cho hoàn toàn tinh sạch để về thiên đàng. Luyện ngục là nơi Chúa bày tỏ lòng thương xót đến cùng của Ngài. Thiên đàng là nơi không còn tội lỗi, bởi đó, tự bản thân tội nhân không thích hợp với thiên đàng, chứ không phải Chúa không muốn họ vào. Trước khi vào, họ cần thời gian để thanh luyện tội lỗi.

Tháng 11, trong tinh thần hiệp thông, Giáo hội tưởng niệm và cầu nguyện cho mọi tín hữu đã qua đời hiện đang còn thanh luyện trước khi hưởng hạnh phúc vĩnh cửu.

1. Các linh hồn cần được thanh luyện.

Những tín hữu đã chết trong ơn nghĩa Chúa nhưng chưa sạch hết mọi tội và chưa đền tội bằng những hình phạt tạm thời này thì không thể vào thẳng thiên đàng được, chưa xứng đáng hưởng nhan thánh Chúa nên họ phải chờ đợi thanh luyện xong mới vào thiên đàng. Thời gian đó là thời gian xa cách Chúa. Công đồng Floren đã định tín: "*Có luyện ngục để thanh luyện các linh hồn*". Các linh hồn ra khỏi trần gian không còn có thể làm được việc gì lành để cứu mình nên chỉ trông cậy vào những người còn sống lập công cầu nguyện cho mình để rút ngắn thời gian thanh luyện. Vì thế mà Giáo hội kêu gọi tín hữu cầu nguyện cho các linh hồn nơi luyện tội. Đặc biệt là việc dâng thánh lễ, dành tháng 11 cầu nguyện cho họ. Giáo hội còn mở kho tàng ân xá là công nghiệp của các Thánh để nhường cho các linh

hồn nơi luyện tội. Giáo hội khuyến khích việc đi viếng các nghĩa địa, sửa sang mồ mả và cầu nguyện cho các linh hồn theo câu tục ngữ : mồ thật chôn các người chết là trái tim người sống.

Công đồng Vatican II đã xác tín lại tín điều Giáo hội cùng thông công giữa ba thành phần: lữ hành, thanh luyện và vinh thắng. Cả ba thành phần đều hiệp thông với nhau trong đức mến và truyền thông cho nhau những của cải thiêng liêng. "*Trong số những môn đệ của Chúa, có những kẻ tiếp tục cuộc hành trình nơi dương thế, có những kẻ hoàn tất cuộc sống này nhưng đang được thanh luyện, và có những người đang được chiêm ngưỡng 'rõ ràng Thiên Chúa duy nhất trong Ba Ngôi như Ngài hằng có'...Sự hiệp nhất giữa những người còn sống trên dương thế với các anh em đã yên nghỉ trong bình an Chúa Kitô không hề bị gián đoạn. Nhưng trái lại, Giáo hội xưa nay luôn tin rằng sự hiệp nhất đó còn được vững mạnh hơn nhờ việc truyền thông cho nhau những của cải thiêng liêng. Quả thực, nhờ kết hiệp mật với Chúa Kitô hơn, các người ở trên trời cũng cố toàn thể Giáo hội vững bền hơn trong sự thánh thiện, làm cho việc thờ phượng mà hiện nay Giáo hội tại thế dâng lên Thiên Chúa được cao cả hơn, và họ góp phần phát triển Giáo hội rộng rãi hơn bằng nhiều cách*". (LG, chương 7, số 49).

Trong Hiến Chế Lumen Gentium, số 50 có đoạn : nhận biết sự đúng đắn sự hiệp thông này trong toàn Nhiệm Thể Chúa Giêsu Kitô, ngay từ buổi đầu của Kitô giáo, Giáo hội lữ hành hết lòng kính nhớ, dâng lời cầu nguyện cho những người đã chết vì "*cầu nguyện cho những người đã chết để họ được giải thoát khỏi tội lỗi là một việc lành thánh tốt đẹp*" (2 Mac 12,46).

Việc lành thánh tốt đẹp ấy được nói đến trong Thánh kinh và giáo huấn của Giáo hội.

A. Thánh kinh :

Hai đoạn văn thường được nhắc đến là 2 Macabê 12,39-46 và 1Côrintô 3,10-15. Một bản văn thuộc Cựu ước và một thuộc Tân ước.

a. Sách Macabê II : Sách được viết vào khoảng năm 124 trước công nguyên, đánh dấu nhiều bước tiến trong mạc khải cánh chung. Ở chương 7, chúng ta gặp thấy chứng tích về niềm tin vào sự sống lại dành cho các vị tử đạo. Chương 11, chúng ta lại thấy chứng tích về việc cầu nguyện cho người đã qua đời được thúc đẩy bởi niềm tin vào sự phục sinh.

b. Thư thứ nhất Côrintô : Bản văn nói đến sự thanh luyện. Đoạn văn đã được sử dụng để nói tới sự phân biệt ba hạng người sau khi chết: những người lành được lên thiên đàng, những người xấu phải xuống hoả ngục, hạng người thứ ba được cứu rỗi nhưng cũng cần được thanh luyện bằng lửa, tức là lửa thanh luyện.

Trong bối cảnh tổng quát của mạc khải, có thể biện minh sự hiện hữu của việc thanh luyện tội lỗi sau khi chết với ba lý chứng sau đây: sự thanh sạch cần thiết để

được đến gần Chúa (x.Xh 29,4; Lêvi 11; Tv 24,3-4; Is 35,8.52,1; Mt 5,8.48; Kh 21,27); trách nhiệm cá nhân trong việc đền tội (x. 2Sm 12,13-15); và giá trị của sự cầu nguyện cho người qua đời (x. 2Mac 12,40; 1Cor 15,29; 2 Tim 1,16-18).

B. Giáo huấn Giáo hội :

Công đồng Vatican II bàn đến tình trạng thanh luyện sau khi chết ở chương VII của hiến chế Lumen Gentium. Số 49, Công đồng nhìn nhận rằng "có những tín hữu đã qua đời và đang được thanh luyện". Số 50, đạo lý về sự thông hiệp giữa hết mọi phần tử Giáo hội được dựa trên thói tục bắt nguồn từ thuở ban đầu Kitô giáo về sự tưởng niệm người chết và cầu nguyện cho họ. Phần kết chương VII trình bày về đường hướng mục vụ, Công đồng tái khẳng định đạo lý cổ truyền của Giáo hội : "Thánh Công Đồng kính cẩn đón nhận niềm tin cao trọng của tiền nhân chúng ta trong việc hiệp thông sống động với các anh em được vinh hiển trên trời hay còn phải thanh luyện sau khi chết, và lấy lại các sắc lệnh của thánh Công đồng Nicêa II, Firence, Trento (số 51 a)"

C. Sách giáo lý Giáo hội Công giáo

Các số 1030 -1032 bàn đến sự thanh luyện. Có thể tóm lại trong các điểm sau:

– Các linh hồn cần được thanh luyện để hoàn tất sự thánh thiện cần thiết để được vào thiên đàng (Số 1030). Lưu ý là sự thanh luyện được hiểu về trạng thái hơn là một 'nơi chốn', lại càng không thể nói "thời gian" bao lâu.

– Các linh hồn có thể được chúng ta giúp đỡ bằng lời cầu nguyện. (Số 1032)

– Luyện ngục không phải là một hoả ngục ngắn hạn (Số 1031), luyện ngục hoàn toàn khác xa hoả ngục.

– Sách giáo lý có trích dẫn cụm từ "lửa thanh luyện" (x. 1Cor 3,15; 1Pr 1,7) nhưng không nói là phải hiểu theo nghĩa đen hay nghĩa bóng (Số 1032).

2. Các linh hồn được thanh luyện bằng cách nào ?

Truyền thống Giáo hội nói rằng: các linh hồn được thanh tẩy bằng lửa, lửa tình yêu (x. Dc 8,7), lòng khát khao thấy Thiên Chúa. Sự đau khổ trong day dứt hối hận tột độ. Các linh hồn mong hưởng nhan thánh Chúa nhưng lại chưa được vì mình chưa trong sạch xứng đáng nên phải thanh luyện bằng sự hối hận đầy lòng mến. Thánh Tôma cho rằng nguyên sự nôn nao muốn về thiên đàng cũng đã đủ tạo nên cực hình rồi (x. IV Sent, d.21, q.1 de Purgatorio,a.3). Thực vậy, nếu các tội nhân hoả ngục đau đớn vì mãi mãi lìa xa Chúa, thì các linh hồn đang thanh luyện phải trải qua một thứ cực hình khác: họ mong mỏi mau được về với Chúa. Sự náo nức vì chờ đợi kẻ thân yêu cũng đã đủ "thiêu đốt tâm can" rồi ! Dù sao, một khi họ biết được lý do vì sao họ chưa được vào thiên đàng, họ sẽ đau buồn vì trước kia họ chưa mến Chúa cho đủ, họ đã coi nhẹ việc thống hối đền tội.

Do đó có thể hiểu rằng nỗi thống khổ của các linh hồn thanh luyện tuy cực độ nhưng đượm màu hân hoan và tràn trề hy vọng. Đức Cha Tihaner quan niệm rằng :

luyện ngục là một hoả ngục đầy hân hoan, là một thiên đàng đầy đau khổ. Bởi đó trong luyện ngục, hạnh phúc đã bắt đầu chớm nở. Đây là một thứ đau đớn làm sung sướng hay một thứ hạnh phúc pha lẫn đau khổ. Nhìn dưới lăng kính tình yêu, các linh hồn đau đớn do hình phạt đền tội, do sự khắc khoải vì chưa được lên thiên đàng. Nhưng họ vui sướng bởi vì chính tình yêu Chúa đang thanh luyện họ, họ đang tập "yêu mến" cách trọn hảo hơn, cắt đứt những ràng buộc với thọ tạo. Họ cũng vui sướng vì họ đã được đảm bảo về phần rỗi, bởi vì họ chắc chắn rằng mình sống trong ân sủng và đức ái.

Sự thanh luyện nói lên lòng lân tuất của Thiên Chúa: Ngài muốn chúng ta nên hoàn thiện, thanh sạch ngõ hầu xứng đáng chiêm ngắm nhan Ngài. Sự thanh luyện cũng nói lên tình yêu của Thiên Chúa: Ngài muốn cho chúng ta dành trọn cả mối tình cho Ngài chứ không quyến luyến với thọ tạo nào.

3. Cần phải cầu nguyện cho các linh hồn

Sự thanh luyện thuộc về "cánh chung trung thời" bởi vì nó sẽ không tồn tại sau ngày tận thệ thế nữa. Luyện ngục chỉ là thời gian tạm trú. Không ai có hộ khẩu thường trú ở đó cả. Luyện ngục chỉ là một chuyến đò ngang. Thiên Chúa mới là bến bờ. Đời sống vĩnh cửu mới là cùng đích, là phần thưởng Thiên Chúa hứa ban.

Đạo lý về sự thanh luyện thúc giục chúng ta cầu nguyện cho các linh hồn đã qua đời. Tập tục này đã có từ cuối thời Cựu ước và trong suốt lịch sử Giáo hội (x. GLCG số 1032; 958; 1371; 1689). Ngoài những hình thức cầu nguyện riêng tư, phụng vụ Giáo hội khuyến khích tục lệ này. Khởi đầu từ Thánh lễ, nơi đó Giáo hội hiệp thông với Các Thánh trên trời cũng như với các linh hồn còn đang chịu thanh luyện. Hằng năm, ngày 2 tháng 11 được dành để cầu nguyện cho tất cả các linh hồn đã qua đời tiếp sau lễ kính Các Thánh. Giáo hội còn dành cả tháng 11 nhớ đến các linh hồn và mời gọi con cái mình cầu nguyện, hy sinh hãm mình, làm việc bác ái như là nghĩa cử biểu lộ lòng yêu thương đối với họ cũng như tình hiệp thông trong nhiệm thể Chúa Kitô.

Ngày 27/10/2021, Đức Hồng y Mauro Piacenza, Chánh Toà Ân giải Tối cao, và Đức ông Krzysztof Nykiel, Phó Toà Ân giải Tối cao, đã công bố sắc lệnh cho phép các tín hữu được lãnh nhận Ơn Toàn Xá dành cho các tín hữu đã qua đời kéo dài suốt tháng 11 năm nay. Sắc lệnh của Toà Ân giải Tối cao giải thích rằng theo thỉnh nguyện của nhiều mục tử trong Giáo hội, do tình trạng đại dịch kéo dài, Toà Ân giải Tối cao "xác nhận và mở rộng trong trọn tháng 11 năm 2021 tất cả các ơn ích thiêng liêng đã được ban ngày 22 tháng 10 năm 2020, qua sắc lệnh số 791/20/I". (CSR_7170_2021)

Lm Giuse Nguyễn Hữu An.

VỀ "NĂM PHỤNG VỤ"

●【Sống mầu nhiệm cứu độ suốt năm phụng vụ】

Năm Phụng vụ không chỉ đơn thuần là một lịch trình sắp xếp ngày tháng của các sinh hoạt trong Giáo hội, nhưng là lịch đức tin mà Giáo hội đã thiết lập để, trong hành trình của một năm, cử hành mầu nhiệm cứu độ của Đức Giêsu Kitô và cho các tín hữu được thông phần vào ân sủng ấy. Lấy Chúa nhật làm nền tảng, Giáo hội tưởng niệm các mầu nhiệm Nhập Thể, Giáng Sinh, Thương Khó, cái chết, Phục Sinh, Thăng Thiên của Đức Kitô và biến cố Chúa Thánh Thần Hiện Xuống. Như Hiến chế về Phụng vụ Thánh của Công đồng Vaticanô II chỉ dạy, trong suốt năm, Giáo hội triển khai toàn bộ mầu nhiệm Đức Kitô và hướng dẫn các tín hữu tiếp xúc với các mầu nhiệm ấy để được tràn đầy ân sủng cứu độ.

■【Được tổ chức xoay quanh Chúa nhật và mầu nhiệm Vượt Qua】

Trung tâm của Năm Phụng vụ là mầu nhiệm Vượt Qua của Đức Kitô. Đặc biệt, từ thời các Tông đồ, Chúa nhật — ngày Chúa sống lại từ cõi chết — đã được đặt ở vị trí trung tâm của đời sống Giáo hội. Giáo luật cũng đòi hỏi các tín hữu tham dự Thánh lễ vào các ngày Chúa nhật và các ngày lễ buộc, đồng thời dành thời gian thích hợp cho việc thờ phượng Thiên Chúa. Hơn nữa, xoay quanh lễ Phục Sinh là đỉnh cao của năm phụng vụ, các mùa Chay, Phục Sinh, Vọng, Giáng Sinh và Thường Niên được sắp xếp, hình thành một hành trình giúp các tín hữu từng bước cảm nghiệm các biến cố cứu độ.

■【Việc kính nhớ Đức Maria và các thánh cũng hướng về Đức Kitô】

Trong Năm Phụng vụ còn có các ngày lễ và ngày kính nhớ Đức Trinh Nữ Maria cùng các thánh. Tuy nhiên, những việc cử hành ấy không phải là thêm vào một đức tin khác tách rời khỏi Đức Kitô. Nơi Đức Maria, chúng ta chiêm ngắm mẫu gương đức tin gắn bó sâu xa nhất với công trình cứu độ; nơi các thánh, chúng ta nhận ra hoa trái mà ân sủng của Đức Kitô đã sinh ra trong cuộc đời con người. Việc kính nhớ các thánh không nhằm đặt chính các ngài làm mục đích, nhưng là ca ngợi ân sủng của Thiên Chúa và, nhờ được khích lệ bởi gương sáng cũng như lời chuyển cầu của các ngài, mỗi người được mời gọi bước đi theo Tin Mừng.

★【Sống bằng cách dâng chính thời gian cho Thiên Chúa】

Sống Năm Phụng vụ không chỉ là biết màu sắc phụng vụ hay các cử hành của từng mùa, nhưng còn là đặt thời gian của chính mình vào hành trình của Đức Kitô. Trong suốt một năm, những thời khắc chờ đợi, vui mừng, sám hối, chiêm ngắm đau khổ và cử hành niềm hy vọng Phục Sinh được lặp lại, nhờ đó đức tin được nuôi dưỡng ngay trong đời sống hằng ngày. Năm Phụng vụ giúp một năm trôi qua không chỉ là dòng chảy đơn thuần của thời gian; nhưng với Thánh lễ Chúa nhật và lời cầu nguyện của Giáo hội làm trục chính, Năm Phụng vụ trở thành kim chỉ nam giúp chúng ta đón nhận mọi thời khắc của cuộc đời trong ánh sáng cứu độ của Thiên Chúa và cùng bước đi với Đức Kitô.

Thăng Trầm

THIÊN CHÚA MẶC KHẢI – KINH THÁNH VÀ THÁNH TRUYỀN

Lời dẫn

Nếu Thiên Chúa có thật, làm sao chúng ta biết Người là ai? Kitô giáo trả lời: không phải con người tự đoán cho đến khi trúng, nhưng chính Thiên Chúa đã chủ động tỏ mình. Bài này giúp chúng ta hiểu Mặc khải, Kinh Thánh, Thánh Truyền và cách bắt đầu đọc Lời Chúa mà không thấy "mở sách ra là… lạc đường".

● Thiên Chúa tự mặc khải cho con người

Thiên Chúa không để con người chỉ dò tìm Người trong bóng tối. Người chủ động tỏ mình qua công trình sáng tạo, lịch sử dân Israel và đặc biệt qua những lời nói, việc làm cứu độ. Mặc khải không chỉ truyền đạt kiến thức về Thiên Chúa, nhưng là việc Thiên Chúa mời con người bước vào tương quan với Người. Đức tin vì thế là đón nhận một Đấng đang nói và trao ban chính mình.

Mặc khải không có nghĩa là Thiên Chúa cho con người biết mọi bí mật của vũ trụ. Người tỏ cho chúng ta biết chính Người và chương trình cứu độ. Vì thế, khi đọc Kinh Thánh, câu hỏi quan trọng không chỉ là "đoạn này kể chuyện gì?" nhưng còn là "Thiên Chúa đang cho tôi biết gì về Người và về ơn gọi của con người?" (x. GLHTCG 50–73).

Điều đáng chú ý trong phần "Thiên Chúa tự mặc khải cho con người" là giáo lý luôn muốn đi từ điều ta tuyên xưng đến cách ta sống. Hãy thử diễn tả lại ý chính bằng lời của mình, rồi hỏi: nếu điều này là thật, nó thay đổi cách tôi nhìn Thiên Chúa, chính mình và người khác thế nào? Một chân lý đức tin được hiểu đúng thường mở ra một cách sống mới.

Cũng cần phân biệt điều Hội Thánh thật sự dạy về "Thiên Chúa tự mặc khải cho con người" với những điều ta chỉ nghe truyền miệng. Một câu nói trên mạng, một kinh nghiệm cá nhân, thậm chí một tập tục địa phương không tự động trở thành giáo lý Công giáo. Khi có nghi vấn, hãy trở về với Kinh Thánh được đọc trong Hội Thánh, Sách Giáo lý, phụng vụ và giáo huấn chính thức. Thói quen kiểm chứng này rất quý, nhất là với người trẻ sống giữa vô số thông tin trái chiều.

● Đức Giêsu Kitô – sự viên mãn của Mặc khải

Điểm cao nhất của Mặc khải không phải là một cuốn sách nhưng là Đức Giêsu Kitô, Ngôi Lời làm người. Nơi Người, Thiên Chúa cho chúng ta biết Người là ai và con người được mời gọi trở nên thế nào. Vì vậy người Kitô hữu đọc toàn bộ Kinh Thánh trong ánh sáng của Đức Kitô: cuộc đời, cái chết và sự Phục Sinh của Người là chìa khóa của lịch sử cứu độ.

Đức Giêsu không chỉ là một ngôn sứ mang tin từ Thiên Chúa. Người là Ngôi Lời đã làm người. Ai thấy Người là thấy Chúa Cha (x. Ga 14,9). Vì thế Hội Thánh không chờ một mặc khải công khai mới nào vượt qua Đức Kitô; những mặc khải tư được công nhận cũng không bổ sung hay sửa lại Tin Mừng (x. GLHTCG 65–67).

Có khi hiểu "Đức Giêsu Kitô – sự viên mãn của Mặc khải" bằng trí óc tương đối nhanh, nhưng để trái tim chấp nhận và đời sống thay đổi lại cần thời gian. Hội Thánh không ngạc nhiên về điều đó. Đức tin lớn lên như một tương quan: có nghe, có hỏi, có thử sống, có lúc vấp ngã rồi học lại. Vì thế đừng đo hành trình của mình bằng cảm xúc nhất thời. Hãy nhìn xem mình có đang thành thật hơn trước Thiên Chúa, biết yêu người hơn và sẵn sàng để Người sửa mình hơn hay không.

● Kinh Thánh là Lời Thiên Chúa

Hội Thánh tin Kinh Thánh được viết dưới sự linh hứng của Chúa Thánh Thần. Thiên Chúa là tác giả theo nghĩa Người linh hứng, nhưng các tác giả nhân loại thực sự sử dụng khả năng, ngôn ngữ và văn hóa của mình. Vì thế, đọc Kinh Thánh cần chú ý thể văn, bối cảnh và ý định của tác giả, đồng thời đọc trong đức tin của Hội Thánh (x. GLHTCG 101–141).

Nói "Kinh Thánh là Lời Thiên Chúa" không có nghĩa các tác giả nhân loại viết như những chiếc máy. Chúa Thánh Thần linh hứng họ, còn họ thật sự dùng ngôn ngữ, văn hóa và thể văn của thời mình. Muốn hiểu đúng, cần đọc theo ý định của tác giả và trong cùng Thánh Thần đã linh hứng Kinh Thánh (x. GLHTCG 101–114).

● Cựu Ước và Tân Ước

Kinh Thánh Công giáo gồm Cựu Ước và Tân Ước. Cựu Ước chuẩn bị cho Đức Kitô qua lịch sử sáng tạo, giao ước, lề luật, các ngôn sứ và lời hứa cứu độ. Tân Ước tập trung vào Đức Giêsu và Hội Thánh sơ khai, đặc biệt qua bốn Tin Mừng. Hai phần không đối nghịch nhưng soi sáng cho nhau trong một chương trình cứu độ duy nhất.

Cựu Ước và Tân Ước không phải hai câu chuyện tách rời. Cựu Ước chuẩn bị và báo trước Đức Kitô; Tân Ước cho thấy các lời hứa được hoàn tất nơi Người. Người mới học nên bắt đầu với các sách Tin Mừng, rồi dần khám phá toàn bộ lịch sử cứu độ.

Có thể lúc này "Cựu Ước và Tân Ước" vẫn còn là một ý mới. Không sao. Hành trình dự tòng cho phép chúng ta học từng bước. Điều quan trọng là giữ thái độ thành thật: điều nào đã hiểu thì tập sống; điều nào chưa hiểu thì tiếp tục hỏi; điều nào thấy khó chấp nhận thì đừng vội gạt bỏ trước khi biết Hội Thánh thực sự dạy gì và vì sao.

Nếu một người bạn hỏi về "Cựu Ước và Tân Ước", ta không cần nói như một cuốn từ điển. Hãy bắt đầu từ điều cốt lõi, dùng một hình ảnh hoặc kinh nghiệm gần gũi, rồi mới dẫn tới từ ngữ chính xác của Hội Thánh. Cách giảng dạy của Đức Giêsu cũng thường như thế: Người nói về hạt giống, bữa ăn, đồng tiền, người cha, người con, người hàng xóm. Chân lý sâu không nhất thiết phải được nói bằng câu khó; điều quan trọng là đơn giản mà không làm sai.

● Thánh Truyền và Huấn quyền Hội Thánh

Tin Mừng được truyền lại không chỉ bằng chữ viết nhưng còn bằng đời sống, phụng vụ và lời giảng của các Tông đồ. Đó là Thánh Truyền. Kinh Thánh và Thánh Truyền phát xuất từ cùng một nguồn mạch, còn Huấn quyền của Đức Giáo hoàng và các

giám mục hiệp thông với ngài có nhiệm vụ phục vụ, gìn giữ và giải thích trung thành kho tàng đức tin.

Thánh Truyền không phải là "thói quen lâu đời" tùy ý. Đó là việc các Tông đồ truyền lại Tin Mừng đã nhận từ Đức Kitô, bằng lời giảng, đời sống và phụng vụ. Huấn quyền của Đức Giáo hoàng và các giám mục hiệp thông với ngài phục vụ Lời Chúa: không đứng trên Lời Chúa nhưng trung thành gìn giữ và giải thích (x. Dei Verbum 10; GLHTCG 80–87).

Cuối cùng, mối tương quan giữa Kinh Thánh, Thánh Truyền và Huấn quyền giúp ta tránh hai thái cực: tách Kinh Thánh khỏi đời sống Hội Thánh, hoặc coi truyền thống như những tập tục tùy ý. Người Kitô hữu đón nhận Lời Chúa trong cùng đức tin mà Hội Thánh đã lãnh nhận từ các Tông đồ, đồng thời khiêm tốn tiếp tục học hỏi để hiểu và sống đức tin ấy ngày càng sâu hơn.

● Cách tìm sách, chương và câu trong Kinh Thánh

Ký hiệu "Ga 3,16" nghĩa là Tin Mừng theo thánh Gioan, chương 3, câu 16. "Mt 5,1-12" nghĩa là Tin Mừng Matthêu, chương 5, từ câu 1 đến câu 12. Người mới học nên làm quen bảng viết tắt ở đầu hoặc cuối Kinh Thánh. Biết cách tra cứu giúp ta theo bài đọc trong Thánh lễ và tự học giáo lý dễ dàng hơn.

Khi gặp một ký hiệu Kinh Thánh, đừng hoảng! Tên sách là địa chỉ, số trước dấu phẩy là chương, số sau là câu. Ví dụ Ga 3,16 là Gioan chương 3 câu 16. Chỉ cần tập vài lần, việc tra Kinh Thánh sẽ tự nhiên như tìm một địa chỉ trên bản đồ.

Khi đã biết cách tìm sách, chương và câu, người học có thể chủ động mở đúng đoạn Kinh Thánh được nhắc đến trong lớp giáo lý hoặc trong Thánh lễ. Kỹ năng tưởng như nhỏ này giúp việc học không dừng ở việc nghe người khác nói về Lời Chúa, nhưng dẫn đến việc tự mình đọc bản văn, đặt nó trong bối cảnh và dần trở nên quen thuộc với Kinh Thánh.

● Cách đọc và cầu nguyện với Lời Chúa

Đừng đọc Kinh Thánh chỉ để thu thập thông tin. Có thể bắt đầu bằng một đoạn Tin Mừng ngắn: đọc chậm, chú ý câu đánh động mình, hỏi Chúa đang nói gì, rồi thưa lại với Người và chọn một việc cụ thể để sống. Cách đơn giản ấy đã nối việc đọc với cầu nguyện và hành động. Khi gặp đoạn khó, đừng vội giải thích theo ý riêng; hãy hỏi giáo lý viên hoặc tham khảo chú giải đáng tin cậy của Hội Thánh.

Một cách đơn giản để cầu nguyện với Kinh Thánh là: đọc chậm, suy nghĩ, thưa chuyện với Chúa, rồi chọn một điều để sống. Đừng cố đọc thật nhiều cho "có thành tích". Một câu Lời Chúa được hiểu và đem ra sống còn quý hơn nhiều trang đọc vội.

Đừng để phần "Cách đọc và cầu nguyện với Lời Chúa" chỉ nằm trong giờ học. Hãy mang nó vào lời cầu nguyện: thưa với Chúa điều mình vừa hiểu, điều mình còn thắc mắc và điều mình thấy khó sống. Giáo lý trở nên sống động khi kiến thức dẫn tới đối thoại với Thiên Chúa và từ cuộc đối thoại ấy nảy sinh một lựa chọn cụ thể.

★ ***Gợi ý***

Từ hôm nay, hãy tập mở Kinh Thánh mỗi ngày. Bắt đầu bằng một Tin Mừng, chẳng hạn Máccô hoặc Luca. Khi gặp ký hiệu như Ga 3,16, hãy tự tra thay vì chờ người khác tìm giúp. Đọc chậm một đoạn ngắn, chọn một câu đánh động và thưa với Chúa bằng lời của mình. Kinh Thánh sẽ dần từ một cuốn sách "khó mở" trở thành tiếng nói quen thuộc trong hành trình đức tin.

Thăng Trầm

THIÊN CHÚA TẠO DỰNG CON NGƯỜI CÓ NAM CÓ NỮ

Lời dẫn

Khi nói đến hôn nhân, chúng ta không thể bỏ qua một thực tại rất căn bản: Thiên Chúa tạo dựng con người có nam có nữ. Sự khác biệt này không làm cho người này cao hơn người kia, nhưng mời gọi cả hai nhận ra phẩm giá bình đẳng, biết tôn trọng và đón nhận nhau. Hiểu đúng về người nam, người nữ, thân xác và tính dục sẽ giúp chúng ta hiểu sâu hơn ý nghĩa của tình yêu và hôn nhân trong chương trình của Thiên Chúa.

● THIÊN CHÚA TẠO DỰNG CON NGƯỜI CÓ NAM CÓ NỮ

Sách Sáng Thế nói: **"Thiên Chúa sáng tạo con người theo hình ảnh mình… Thiên Chúa sáng tạo con người có nam có nữ"** (St 1,27). Kinh Thánh đặt người nam và người nữ trong cùng một công trình sáng tạo và cùng một phẩm giá: cả hai đều được dựng nên theo hình ảnh Thiên Chúa.

Sách Giáo lý Hội Thánh Công giáo dạy rằng người nam và người nữ được Thiên Chúa muốn như nhau, trong sự bình đẳng hoàn toàn về phẩm giá con người (x. GLHTCG 369). Vì thế, **không thể lấy giới tính làm lý do để coi thường, áp bức hoặc sử dụng người khác**. Cả hai đều là những nhân vị được Thiên Chúa yêu thương và mời gọi nên thánh.

Đối với các bạn trẻ chuẩn bị hôn nhân, chân lý này rất thực tế. Khi bước vào tình yêu, chúng ta không tìm một người để sai khiến hay sở hữu, nhưng đón nhận một người bạn đời có cùng phẩm giá với mình. **Hôn nhân Kitô giáo phải được xây dựng trên sự tôn trọng lẫn nhau**, chứ không trên quyền lực của người này đối với người kia.

● BÌNH ĐẲNG NHƯNG KHÔNG ĐỒNG NHẤT

Bình đẳng về phẩm giá không có nghĩa người nam và người nữ phải giống nhau trong mọi phương diện. Sách Giáo lý nói rằng Thiên Chúa tạo dựng người nam và người nữ vừa **"bình đẳng với nhau xét như những nhân vị"**, vừa khác biệt trong thực tại nam và nữ (x. GLHTCG 369-370).

Sự khác biệt không phải là một khuyết điểm cần xóa bỏ. Nhưng cũng không nên phủ nhận rằng sự khác biệt giới tính thuộc về thực tại con người được tạo dựng.

Trong hôn nhân, điều quan trọng không phải là ai hơn ai, nhưng là **hai người có biết đón nhận sự khác biệt của nhau và cùng hướng đến điều thiện hay không**. Tình yêu trưởng thành biết nói: "Bạn khác tôi, nhưng tôi vẫn tôn trọng và muốn hiểu bạn."

● "CON NGƯỜI Ở MỘT MÌNH THÌ KHÔNG TỐT"

Trong trình thuật thứ hai về sáng tạo, Thiên Chúa phán: **"Con người ở một mình thì không tốt. Ta sẽ làm cho nó một trợ tá tương xứng với nó"** (St 2,18).

"Trợ tá tương xứng" không có nghĩa người nữ là người phụ thuộc hay người giúp việc cho người nam. Sách Giáo lý giải thích rằng người nam và người nữ được tạo dựng **"cho nhau"**, không phải vì mỗi người chỉ là một nửa chưa hoàn chỉnh, nhưng vì Thiên Chúa muốn họ có thể trở nên sự trợ giúp cho nhau (x. GLHTCG 372).

Điều này cũng nhắc chúng ta rằng hôn nhân không phải là thuốc chữa mọi cô đơn. **Vợ chồng được mời gọi nâng đỡ nhau, nhưng chỉ Thiên Chúa mới là cùng đích và sự viên mãn sâu xa của con người.**

● "CẢ HAI SẼ THÀNH MỘT XƯƠNG MỘT THỊT"

Kinh Thánh tiếp tục: **"Người đàn ông sẽ lìa cha mẹ mà gắn bó với vợ mình, và cả hai sẽ thành một xương một thịt"** (St 2,24). Chính Đức Giêsu đã nhắc lại lời này khi giảng dạy về hôn nhân và nói: "Sự gì Thiên Chúa đã phối hợp, loài người không được phân ly" (Mt 19,6).

"Trở thành một xương một thịt" không chỉ nói đến sự kết hợp thể xác. Bộ Giáo luật diễn tả hôn nhân là một giao ước thiết lập "một cộng đồng chung của cả cuộc đời" (x. Giáo luật 1983, điều 1055 §1).

Vì thế, kết hôn không có nghĩa hai người mất cá tính hoặc tự do của mình. Trái lại, họ học dùng tự do để trao ban cho nhau. **Sự hiệp nhất trong hôn nhân không xóa bỏ hai con người, nhưng giúp họ cùng xây dựng một "chúng ta" mới**, trong đó mỗi người vẫn được tôn trọng và cùng chịu trách nhiệm.

● THÂN XÁC CON NGƯỜI CÓ PHẨM GIÁ

Đức tin Công giáo không xem thân xác là một thực tại thấp kém hay chỉ phụ thuộc vào linh hồn. Con người là một sự thống nhất sâu xa giữa thân xác và linh hồn (x. GLHTCG 362-365). Vì thế, **thân xác cũng tham dự vào phẩm giá của con người**.

Điều này giúp chúng ta có cái nhìn đúng về vẻ đẹp và sự hấp dẫn thể lý. Chăm sóc thân thể, thích vẻ đẹp hay cảm thấy bị thu hút bởi một người khác không phải tự nó là điều xấu. Nhưng sẽ sai khi chúng ta đánh giá một người chỉ qua ngoại hình hoặc biến thân xác người ấy thành đối tượng để thỏa mãn ham muốn.

Các bạn thân mến, trong tình yêu, hãy học nhìn người mình yêu như một con người toàn diện. **Tôn trọng thân xác của người kia cũng là tôn trọng chính con người ấy.** Đây là nền tảng quan trọng để hiểu đức khiết tịnh và đời sống tính dục trong hôn nhân.

● TÍNH DỤC THUỘC VỀ TOÀN THỂ CON NGƯỜI

Sách Giáo lý dạy rằng tính dục ảnh hưởng đến mọi phương diện của nhân vị trong sự thống nhất giữa thân xác và linh hồn; nó liên quan đặc biệt đến tình cảm, khả năng yêu thương, sinh sản và xây dựng mối dây hiệp thông với người khác (x. GLHTCG 2332).

Như vậy, **tính dục không chỉ là chuyện của thân xác**. Nó liên hệ đến cách một người hiểu mình, gặp gỡ người khác, yêu thương và trao ban. Chính vì thế, Hội Thánh

mời gọi mỗi người sống tính dục với trách nhiệm và đức khiết tịnh theo bậc sống của mình.

Đối với những người đang yêu và chuẩn bị hôn nhân, tình yêu không được chứng minh bằng việc đòi hỏi người kia phải trao thân xác cho mình. **Tự chủ không làm tình yêu nghèo đi; trái lại, nó giúp tình yêu trở nên tự do và trưởng thành hơn.**

Trong Bí tích Hôn Phối, sự kết hợp thân xác của vợ chồng có ý nghĩa đặc biệt vì diễn tả sự trao hiến trọn vẹn và trung tín của hai người đã trao cho nhau cả cuộc đời.

● NGƯỜI NAM VÀ NGƯỜI NỮ CÙNG ĐƯỢC MỜI GỌI TRAO BAN

Sự khác biệt nam nữ đạt ý nghĩa sâu xa khi được sống như một lời mời gọi hiệp thông và trao ban. Công đồng Vaticanô II nhắc rằng con người chỉ tìm thấy chính mình cách trọn vẹn qua việc chân thành trao ban chính mình (x. *Gaudium et Spes*, 24).

Trong đời sống gia đình, sự trao ban ấy rất cụ thể: cùng làm việc, chăm sóc con cái, chia sẻ trách nhiệm, lắng nghe, nâng đỡ nhau khi đau yếu và cùng giải quyết khó khăn. Không nên mặc nhiên coi việc phục vụ gia đình chỉ là bổn phận của người vợ, cũng không nên coi trách nhiệm kinh tế chỉ thuộc về người chồng.

Thánh Phaolô mời gọi các Kitô hữu: **"Vì lòng kính sợ Đức Kitô, anh em hãy tùng phục lẫn nhau"** (Ep 5,21). **Quyền lực trong gia đình Kitô hữu phải trở thành trách nhiệm yêu thương và phục vụ.**

● TỪ KHÁC BIỆT ĐẾN HIỆP THÔNG

Các bạn thân mến, Thiên Chúa tạo dựng con người có nam có nữ không phải để họ đối đầu, tranh giành giá trị hay thống trị nhau, nhưng để mỗi người nhận ra phẩm giá của mình và học bước vào tương quan với người khác.

Đối với người chuẩn bị hôn nhân, điều cần học không phải là làm sao biến người yêu thành người giống mình, nhưng là **biết đón nhận, đối thoại và cùng trưởng thành trong sự khác biệt**.

Một hôn nhân tốt đẹp không được xây dựng bởi hai người hoàn toàn giống nhau, nhưng bởi hai người biết đặt tình yêu, sự thật và Thiên Chúa ở giữa họ. Khi đó, sự khác biệt không còn là bức tường ngăn cách, nhưng có thể trở thành cơ hội để mỗi người học yêu sâu sắc hơn.

Người nam và người nữ đều được tạo dựng theo hình ảnh Thiên Chúa, bình đẳng về phẩm giá, khác biệt nhưng được mời gọi hiệp thông, trao ban và cùng nhau hướng về sự sống. Đây là nền tảng quan trọng để chúng ta bước sang việc tìm hiểu sâu hơn về tình yêu nam nữ trong chương trình của Thiên Chúa.

★ Gợi ý:

Hãy tập nhìn người khác không bằng thành kiến hay ý muốn chiếm hữu, nhưng bằng ánh mắt tôn trọng của Đức Kitô. Khi yêu, hãy học lắng nghe sự khác biệt, giữ gìn phẩm giá của nhau và cùng tìm điều thiện. Biết đón nhận nhau như hồng ân của Thiên Chúa là bước đầu để xây dựng một tình yêu trưởng thành và một gia đình bình an.

Thăng Trầm

THIÊN CHÚA MẶC KHẢI – KINH THÁNH VÀ THÁNH TRUYỀN

Lời dẫn

Nếu Thiên Chúa có thật, làm sao chúng ta biết Người là ai? Kitô giáo trả lời: không phải con người tự đoán cho đến khi trúng, nhưng chính Thiên Chúa đã chủ động tỏ mình. Bài này giúp chúng ta hiểu Mặc khải, Kinh Thánh, Thánh Truyền và cách bắt đầu đọc Lời Chúa mà không thấy "mở sách ra là… lạc đường".

● Thiên Chúa tự mặc khải cho con người

Thiên Chúa không để con người chỉ dò tìm Người trong bóng tối. Người chủ động tỏ mình qua công trình sáng tạo, lịch sử dân Israel và đặc biệt qua những lời nói, việc làm cứu độ. Mặc khải không chỉ truyền đạt kiến thức về Thiên Chúa, nhưng là việc Thiên Chúa mời con người bước vào tương quan với Người. Đức tin vì thế là đón nhận một Đấng đang nói và trao ban chính mình.

Mặc khải không có nghĩa là Thiên Chúa cho con người biết mọi bí mật của vũ trụ. Người tỏ cho chúng ta biết chính Người và chương trình cứu độ. Vì thế, khi đọc Kinh Thánh, câu hỏi quan trọng không chỉ là "đoạn này kể chuyện gì?" nhưng còn là "Thiên Chúa đang cho tôi biết gì về Người và về ơn gọi của con người?" (x. GLHTCG 50–73).

Điều đáng chú ý trong phần "Thiên Chúa tự mặc khải cho con người" là giáo lý luôn muốn đi từ điều ta tuyên xưng đến cách ta sống. Hãy thử diễn tả lại ý chính bằng lời của mình, rồi hỏi: nếu điều này là thật, nó thay đổi cách tôi nhìn Thiên Chúa, chính mình và người khác thế nào? Một chân lý đức tin được hiểu đúng thường mở ra một cách sống mới.

Cũng cần phân biệt điều Hội Thánh thật sự dạy về "Thiên Chúa tự mặc khải cho con người" với những điều ta chỉ nghe truyền miệng. Một câu nói trên mạng, một kinh nghiệm cá nhân, thậm chí một tập tục địa phương không tự động trở thành giáo lý Công giáo. Khi có nghi vấn, hãy trở về với Kinh Thánh được đọc trong Hội Thánh, Sách Giáo lý, phụng vụ và giáo huấn chính thức. Thói quen kiểm chứng này rất quý, nhất là với người trẻ sống giữa vô số thông tin trái chiều.

● Đức Giêsu Kitô – sự viên mãn của Mặc khải

Điểm cao nhất của Mặc khải không phải là một cuốn sách nhưng là Đức Giêsu Kitô, Ngôi Lời làm người. Nơi Người, Thiên Chúa cho chúng ta biết Người là ai và con người được mời gọi trở nên thế nào. Vì vậy người Kitô hữu đọc toàn bộ Kinh Thánh trong ánh sáng của Đức Kitô: cuộc đời, cái chết và sự Phục Sinh của Người là chìa khóa của lịch sử cứu độ.

Đức Giêsu không chỉ là một ngôn sứ mang tin từ Thiên Chúa. Người là Ngôi Lời đã làm người. Ai thấy Người là thấy Chúa Cha (x. Ga 14,9). Vì thế Hội Thánh không chờ một mặc khải công khai mới nào vượt qua Đức Kitô; những mặc khải tư được công nhận cũng không bổ sung hay sửa lại Tin Mừng (x. GLHTCG 65–67).

Có khi hiểu "Đức Giêsu Kitô – sự viên mãn của Mặc khải" bằng trí óc tương đối nhanh, nhưng để trái tim chấp nhận và đời sống thay đổi lại cần thời gian. Hội Thánh

không ngạc nhiên về điều đó. Đức tin lớn lên như một tương quan: có nghe, có hỏi, có thử sống, có lúc vấp ngã rồi học lại. Vì thế đừng đo hành trình của mình bằng cảm xúc nhất thời. Hãy nhìn xem mình có đang thành thật hơn trước Thiên Chúa, biết yêu người hơn và sẵn sàng để Người sửa mình hơn hay không.

● Kinh Thánh là Lời Thiên Chúa

Hội Thánh tin Kinh Thánh được viết dưới sự linh hứng của Chúa Thánh Thần. Thiên Chúa là tác giả theo nghĩa Người linh hứng, nhưng các tác giả nhân loại thực sự sử dụng khả năng, ngôn ngữ và văn hóa của mình. Vì thế, đọc Kinh Thánh cần chú ý thể văn, bối cảnh và ý định của tác giả, đồng thời đọc trong đức tin của Hội Thánh (x. GLHTCG 101–141).

Nói "Kinh Thánh là Lời Thiên Chúa" không có nghĩa các tác giả nhân loại viết như những chiếc máy. Chúa Thánh Thần linh hứng họ, còn họ thật sự dùng ngôn ngữ, văn hóa và thể văn của thời mình. Muốn hiểu đúng, cần đọc theo ý định của tác giả và trong cùng Thánh Thần đã linh hứng Kinh Thánh (x. GLHTCG 101–114).

● Cựu Ước và Tân Ước

Kinh Thánh Công giáo gồm Cựu Ước và Tân Ước. Cựu Ước chuẩn bị cho Đức Kitô qua lịch sử sáng tạo, giao ước, lề luật, các ngôn sứ và lời hứa cứu độ. Tân Ước tập trung vào Đức Giêsu và Hội Thánh sơ khai, đặc biệt qua bốn Tin Mừng. Hai phần không đối nghịch nhưng soi sáng cho nhau trong một chương trình cứu độ duy nhất.

Cựu Ước và Tân Ước không phải hai câu chuyện tách rời. Cựu Ước chuẩn bị và báo trước Đức Kitô; Tân Ước cho thấy các lời hứa được hoàn tất nơi Người. Người mới học nên bắt đầu với các sách Tin Mừng, rồi dần khám phá toàn bộ lịch sử cứu độ.

Có thể lúc này "Cựu Ước và Tân Ước" vẫn còn là một ý mới. Không sao. Hành trình dự tòng cho phép chúng ta học từng bước. Điều quan trọng là giữ thái độ thành thật: điều nào đã hiểu thì tập sống; điều nào chưa hiểu thì tiếp tục hỏi; điều nào thấy khó chấp nhận thì đừng vội gạt bỏ trước khi biết Hội Thánh thực sự dạy gì và vì sao.

Nếu một người bạn hỏi về "Cựu Ước và Tân Ước", ta không cần nói như một cuốn từ điển. Hãy bắt đầu từ điều cốt lõi, dùng một hình ảnh hoặc kinh nghiệm gần gũi, rồi mới dẫn tới từ ngữ chính xác của Hội Thánh. Cách giảng dạy của Đức Giêsu cũng thường như thế: Người nói về hạt giống, bữa ăn, đồng tiền, người cha, người con, người hàng xóm. Chân lý sâu không nhất thiết phải được nói bằng câu khó; điều quan trọng là đơn giản mà không làm sai.

● Thánh Truyền và Huấn quyền Hội Thánh

Tin Mừng được truyền lại không chỉ bằng chữ viết nhưng còn bằng đời sống, phụng vụ và lời giảng của các Tông đồ. Đó là Thánh Truyền. Kinh Thánh và Thánh Truyền phát xuất từ cùng một nguồn mạch, còn Huấn quyền của Đức Giáo hoàng và các giám mục hiệp thông với ngài có nhiệm vụ phục vụ, gìn giữ và giải thích trung thành kho tàng đức tin.

Thánh Truyền không phải là "thói quen lâu đời" tùy ý. Đó là việc các Tông đồ truyền lại Tin Mừng đã nhận từ Đức Kitô, bằng lời giảng, đời sống và phụng vụ. Huấn quyền của Đức Giáo hoàng và các giám mục hiệp thông với ngài phục vụ Lời Chúa:

không đứng trên Lời Chúa nhưng trung thành gìn giữ và giải thích (x. Dei Verbum 10; GLHTCG 80–87).

Cuối cùng, mối tương quan giữa Kinh Thánh, Thánh Truyền và Huấn quyền giúp ta tránh hai thái cực: tách Kinh Thánh khỏi đời sống Hội Thánh, hoặc coi truyền thống như những tập tục tùy ý. Người Kitô hữu đón nhận Lời Chúa trong cùng đức tin mà Hội Thánh đã lãnh nhận từ các Tông đồ, đồng thời khiêm tốn tiếp tục học hỏi để hiểu và sống đức tin ấy ngày càng sâu hơn.

● Cách tìm sách, chương và câu trong Kinh Thánh

Ký hiệu "Ga 3,16" nghĩa là Tin Mừng theo thánh Gioan, chương 3, câu 16. "Mt 5,1-12" nghĩa là Tin Mừng Matthêu, chương 5, từ câu 1 đến câu 12. Người mới học nên làm quen bảng viết tắt ở đầu hoặc cuối Kinh Thánh. Biết cách tra cứu giúp ta theo bài đọc trong Thánh lễ và tự học giáo lý dễ dàng hơn.

Khi gặp một ký hiệu Kinh Thánh, đừng hoảng! Tên sách là địa chỉ, số trước dấu phẩy là chương, số sau là câu. Ví dụ Ga 3,16 là Gioan chương 3 câu 16. Chỉ cần tập vài lần, việc tra Kinh Thánh sẽ tự nhiên như tìm một địa chỉ trên bản đồ.

Khi đã biết cách tìm sách, chương và câu, người học có thể chủ động mở đúng đoạn Kinh Thánh được nhắc đến trong lớp giáo lý hoặc trong Thánh lễ. Kỹ năng tưởng như nhỏ này giúp việc học không dừng ở việc nghe người khác nói về Lời Chúa, nhưng dẫn đến việc tự mình đọc bản văn, đặt nó trong bối cảnh và dần trở nên quen thuộc với Kinh Thánh.

● Cách đọc và cầu nguyện với Lời Chúa

Đừng đọc Kinh Thánh chỉ để thu thập thông tin. Có thể bắt đầu bằng một đoạn Tin Mừng ngắn: đọc chậm, chú ý câu đánh động mình, hỏi Chúa đang nói gì, rồi thưa lại với Người và chọn một việc cụ thể để sống. Cách đơn giản ấy đã nối việc đọc với cầu nguyện và hành động. Khi gặp đoạn khó, đừng vội giải thích theo ý riêng; hãy hỏi giáo lý viên hoặc tham khảo chú giải đáng tin cậy của Hội Thánh.

Một cách đơn giản để cầu nguyện với Kinh Thánh là: đọc chậm, suy nghĩ, thưa chuyện với Chúa, rồi chọn một điều để sống. Đừng cố đọc thật nhiều cho "có thành tích". Một câu Lời Chúa được hiểu và đem ra sống còn quý hơn nhiều trang đọc vội.

Đừng để phần "Cách đọc và cầu nguyện với Lời Chúa" chỉ nằm trong giờ học. Hãy mang nó vào lời cầu nguyện: thưa với Chúa điều mình vừa hiểu, điều mình còn thắc mắc và điều mình thấy khó sống. Giáo lý trở nên sống động khi kiến thức dẫn tới đối thoại với Thiên Chúa và từ cuộc đối thoại ấy nảy sinh một lựa chọn cụ thể.

★Gợi ý

Từ hôm nay, hãy tập mở Kinh Thánh mỗi ngày. Bắt đầu bằng một Tin Mừng, chẳng hạn Máccô hoặc Luca. Khi gặp ký hiệu như Ga 3,16, hãy tự tra thay vì chờ người khác tìm giúp. Đọc chậm một đoạn ngắn, chọn một câu đánh động và thưa với Chúa bằng lời của mình. Kinh Thánh sẽ dần từ một cuốn sách "khó mở" trở thành tiếng nói quen thuộc trong hành trình đức tin.

Thăng Trầm

MẢNH VỤN SUY TƯ 31: NGHĨA TRANG … BUỒN

Ngày lễ các đẳng linh hồn, tôi đi viếng đất thánh sau lưng giáo xứ của tôi. Trời thu lành lạnh, có chút gió và mưa. Đường nhỏ đi vào bên trong nghĩa trang ướt nước mưa, hai bên lối toàn là những nấm mồ…

Nơi đây thật yên tịnh, thỉnh thoảng phía xa trong, tôi thấy vài chiếc xe, trong nghĩa trang lúc nào cũng có đường làm sẵn để cho xe chạy vào, người ta ngừng xe gần nơi chôn cất thân nhân.

Tôi thường nghe nói câu thơ "người buồn cảnh có vui đâu bao giờ", nhưng hôm nay tôi lại nghĩ bụng, mình đổi câu thơ này cho hợp tình hợp cảnh "cảnh buồn người có vui đâu bao giờ". Cảnh buồn không phải vì trời u ám mưa rơi, hoặc vì là nơi người ta từ giả cõi đời và bị chôn dưới lòng đất này, mà buồn vì họ thật sự cô đơn.

Tháng 11 là tháng Giáo Hội dành riêng để tưởng nhớ đến các đẳng linh hồn, thế mà trong nghĩa trang này, tôi chỉ thấy vài bó hoa đặt trên phần mộ. Chỉ một mình tôi đến nơi này cầu nguyện. Người ta hình như không biết rằng đi viếng đất thánh trong vòng 8 ngày đầu của tháng 11… thì sẽ được đại xá dành cho các đẳng? Chắc là vậy rồi, vì tôi chẳng thấy ai vào đây.

Hôm nay trong Thánh Lễ đông người hơn ngày thường, tôi ngỡ người ta sẽ viếng nghĩa trang sau Thánh Lễ, nhưng kỳ thật, mọi người đều ra về, chỉ còn mình tôi lẩn thẩn đi vào đây.

"Cảnh buồn" thật đấy, buồn cho những người đã nằm xuống nơi đây, mà chẳng thấy ai đến viếng phần mộ. Trong Thánh Lễ cũng chẳng nghe linh mục rao lễ người ta xin cho các đẳng. Thật là tội nghiệp họ.

Trong những đám tang, người nhà thường đọc lời "ca tụng" người thân đã qua đời; rồi thì người ta nói rằng họ đã lên Thiên đàng rồi. Ôi chao! một sự lầm lẫn đáng buồn. Chắc hẳn là vì họ nghĩ như thế cho nên không ai xin lễ cho, không ai viếng đất thánh. Tôi đã nhắc nhở vài người trong giáo xứ, họ ngạc nhiên về vấn đề đại xá, nhưng rồi hình như họ không tin lời tôi nói, vì vậy họ ra về ngay sau Thánh Lễ.

Còn cái buồn nào hơn là bị người ta lãng quên? ở thế gian này, bị lãng quên cũng còn có ngày nguôi ngoai, nhưng mà… linh hồn ở nơi luyện tội mà bị người nhà lãng quên thì thật là buồn. Khi còn sống những người này có lẽ đã đem đến cho người thân nhiều niềm vui và hạnh phúc. Nhưng khi chết rồi thì … hết, hết

bởi vì không ai còn nhớ tới nữa. Vài tháng, cùng lắm là một năm rồi thì đâu vào đấy.

Nhìn sự kiện này, tôi tự nghĩ, mình rồi đây cũng nằm nơi này, dưới ba tất đất hay là thành đống tro tàn, ai sẽ nhớ đến tôi? Nếu bây giờ tôi không cố gắng sống tốt thì thời gian ở luyện tội sẽ "nghìn trùng xa cách", xa cách Thiên đàng, nơi mà Thiên Chúa đang chờ đợi tôi.

Không gì đau khổ cho bằng muốn gặp và ở bên cạnh người mình yêu thương, mà chẳng được, lại chẳng biết đến khi nào mới được "trùng phùng". Linh hồn chúng ta là thế, khi cách xa Thánh Nhan Chúa vì phải thanh tẩy nơi luyện ngục, chắc hẳn nó rất đau khổ, khổ vì khao khát được chiếm trọn Đấng có tên gọi Tình Yêu, khổ vì linh hồn chẳng biết khi nào mới rời khỏi nơi đó.

Giáo Hội nhắc nhở cầu nguyện, xin lễ, viếng nghĩa trang, làm việc làm phúc đức để cầu nguyện cho các đẳng trong tháng 11 mỗi năm. Tuy nhiên, họ phải chịu đau khổ rất lâu nơi luyện ngục, thì việc làm phúc đức này đáng lẽ người ta phải làm trọn năm, nghĩa là luôn luôn cầu nguyện cho những linh hồn nơi luyện ngục.

Thời gian đi rất mau, và khi qua rồi sẽ không bao giờ trở lại; hơn nữa tôi có biết rằng mình sẽ còn sống ở thế gian này bao năm nữa đây?

Người ta thường đo lường cuộc sống bằng số tuổi và nghĩ rằng đến lúc tuổi già rồi mới chết. Và rồi họ cứ mãi mê chạy đuổi theo thế gian… cho đến lúc Chúa đến và bảo "đủ rồi, con phải vĩnh biệt thế gian này". Mà ngày Chúa đến là khi nào? Chẳng ai biết cả, vì Ngài đến như kẻ trộm.

Chớ bao giờ chờ đến già mới nghĩ đến linh hồn mình, chớ bao giờ nghĩ rằng "tận thế" mới đem tôi đi ra khỏi thế gian này. Tôi phải chuẩn bị ngay bây giờ, biết đâu chỉ còn vài ngày nữa thôi… Người ta chết khi sức khỏe còn dồi dào, chết khi đang vui chơi cùng chúng bạn… Bỗng dưng "Thầy Giêsu gọi", thì lúc đó phải "vâng" mà thôi.

Lạy Chúa, xin thương xót những người nằm nơi nghĩa trang này, nhất là những linh hồn bị lãng quên, không ai đoái hoài đến. Ước mong sao những kinh nguyện và những việc làm phúc đức của chúng con rút ngắn lại thời gian dài nơi luyện tội, để các ngài mau về hưởng Ánh Sáng Tôn Nhan Chúa. Amen

Xin Mẹ Maria đến viếng thăm các linh hồn nơi luyện tội để họ được giản khát và được ủi an trong khi chờ ngày hưởng phúc Thiên đàng. Amen

Lucia Tri Ân

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM
THƯ MỤC VỤ 2026

“Mỗi gia đình Công giáo là một cộng đoàn thừa sai”

Kính gửi quý cha, quý tu sĩ nam nữ, và anh chị em tín hữu.

1. Nhân dịp Hội đồng Giám mục Việt Nam họp Hội nghị thường niên kỳ II tại Tòa Giám mục Thái Bình, các giám mục chúng tôi kính gửi đến anh chị em lời chào thân ái. Nguyện xin Thiên Chúa là Cha chúng ta và Chúa Giêsu Kitô ban cho anh chị em ân sủng và bình an (x. Pl 1,2).

Trong Thư Chung 2025, chúng tôi đã đề nghị định hướng mục vụ cho ba năm (2026-2028) là Loan báo Tin mừng, với chủ đề cụ thể cho từng năm. Chủ đề mục vụ năm 2026 là “Mỗi Kitô hữu là một môn đệ thừa sai”, nhằm giúp mỗi người ý thức mình được Chúa Giêsu kêu gọi làm môn đệ và sai đi loan báo Tin mừng. Cũng trong định hướng ấy, chúng tôi đề nghị với anh chị em chủ đề mục vụ năm 2027 là: “Mỗi gia đình Công giáo là một cộng đoàn thừa sai”.

2. Hiến chế tín lý về Hội Thánh gọi gia đình Kitô hữu là Hội Thánh tại gia (x. số 11), một danh xưng gần gũi thân thương nhưng cũng hàm chứa trách nhiệm lớn lao. Nếu Chúa Kitô Phục Sinh đã trao cho Hội Thánh sứ mạng “các con hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ” (Mt 28,19), thì gia đình là Hội Thánh tại gia cũng được tham dự vào chính sứ mạng ấy. Vì thế, Thánh Gioan Phaolô II khẳng định rằng: “Bí tích Hôn nhân làm cho đôi vợ chồng và cha mẹ Kitô hữu trở thành những chứng nhân của Chúa Kitô, thành những thừa sai đích thực của tình yêu và sự sống” (x. Tông huấn Familiaris Consortio, số 54). Cũng theo Thánh Gioan Phaolô II, các gia đình thi hành sứ vụ ấy ở ba bình diện: trong chính gia đình mình, trong cộng đoàn giáo xứ, và trong Hội Thánh phổ quát (x. Sứ điệp Ngày thế giới truyền giáo 1994).

3. Mỗi gia đình Công giáo thi hành sứ vụ loan báo Tin mừng trong chính gia đình mình qua việc vợ chồng sống trọn vẹn ý nghĩa của giao ước hôn nhân đã ký kết trước mặt Thiên Chúa và Hội Thánh; qua việc giáo dục và thông truyền đức tin cho con cái, để con cái “ngày càng khôn ngoan, cao lớn, và đầy ơn nghĩa trước mặt Thiên Chúa và người ta” (Lc 2,52). Hội Thánh ngày nay đề cao tính hiệp hành, và tính hiệp hành ấy cần được thể hiện ngay trong đời sống gia đình qua việc vợ chồng, cha mẹ và con cái lắng nghe nhau, cùng nhau phân định thánh ý Thiên Chúa, giúp nhau đi trên Đường Giêsu, là Đường Sự Thật và Sự Sống (x. Ga 14,6), và cùng với Chúa Giêsu tiến về Chúa Cha.

Đồng thời, các gia đình Công giáo tham gia vào sứ vụ loan báo Tin mừng trong cộng đoàn giáo xứ của mình, qua việc làm chứng về vẻ đẹp của hôn nhân Công giáo và đồng hành với các gia đình khác, nhất là trong thời đại ngày nay, khi đời sống hôn nhân và gia đình đang trải qua cuộc khủng hoảng trầm trọng.

Ngoài ra, gia đình Công giáo còn tham gia tích cực vào sứ mạng của Hội Thánh phổ quát bằng việc đến với anh chị em lương dân. Gia đình Công giáo được mời gọi sống hài hòa với các gia đình lương dân trong cùng khu xóm, thăm viếng và chia sẻ với họ những khó khăn trong đời sống, và khi có thể, mạnh dạn giới thiệu cho họ biết về Chúa Giêsu và Tin mừng của Ngài.

4. Khi chu toàn những điều trên, gia đình Công giáo thể hiện giáo huấn của Chúa Giêsu: "Các con là muối đất" (Mt 5,13), vừa giữ cho ơn gọi hôn nhân - gia đình không bị hư hoại, vừa giới thiệu vẻ đẹp của Tin mừng tình yêu và sự sống. Tuy nhiên, chúng ta đừng quên rằng ngay sau khi dạy "Các con là muối đất", Chúa Giêsu đã đưa ra lời cảnh báo: "Nếu muối nhạt đi, thì làm sao cho nó mặn lại được? Nó chẳng còn ích gì, chỉ còn ném ra ngoài cho người ta chà đạp thôi" (Mt 5,13). Chính vì thế, để gia đình Công giáo thực sự là muối đất, chúng tôi kêu gọi anh chị em:

5. Hãy làm cho gia đình mình thành nhà cầu nguyện. Trước bàn thờ Chúa được đặt ở vị trí trang trọng trong gia đình, các thành viên nên dành một thời gian nhất định mỗi ngày để cùng cầu nguyện, đọc Lời Chúa, lần chuỗi Mân Côi. Cùng với lời cầu nguyện xin ơn bình an cho gia đình, chúng ta cũng cầu nguyện cho những người đau khổ thiếu thốn và cho công cuộc loan báo Tin mừng. Việc cầu nguyện trước và sau bữa ăn cũng là thói quen đạo đức truyền thống cần duy trì. Những giây phút cầu nguyện trong gia đình và những hình thức đạo đức bình dân có sức loan báo Tin mừng mạnh hơn bất kỳ việc dạy giáo lý và bài giảng đạo nào (x. Tông huấn Niềm vui của tình yêu, số 288).

6. Hãy làm cho gia đình mình thành ngôi trường giáo dục đức tin. Việc truyền đạt đức tin trong gia đình không phải là một nhiệm vụ chỉ dành riêng cho giáo xứ hay cho các lớp giáo lý. Cha mẹ là những người rao giảng Tin mừng đầu tiên và không thể thay thế đối với con cái mình (x. Hiến chế tín lý về Hội Thánh, số 11). Đức Thánh Cha Phanxicô nhấn mạnh rằng cha mẹ phải là những chủ thể tích cực của việc dạy giáo lý; chính đời sống cầu nguyện, lòng đạo đức và gương sáng của cha mẹ có sức giáo dục đức tin cho con cái một cách đặc biệt (x. Tông huấn Niềm vui của tình yêu, số 287-288). Ngài cũng khuyên các gia đình nên trân trọng và cử hành những ngày kỷ niệm để tạ ơn Thiên Chúa, giúp gia đình nuôi dưỡng ký ức, củng cố tình yêu và truyền lại đức tin cho con cái (x. Tông huấn Niềm vui của tình yêu, số 226).

7. Với các hội đoàn và phong trào phục vụ gia đình, hãy quan tâm hơn nữa đến việc đồng hành, nâng đỡ và đào tạo các gia đình. Hãy tạo những cơ hội để các gia đình gặp gỡ, cầu nguyện, chia sẻ, nâng đỡ nhau và cùng nhau thực thi những việc bác ái, truyền giáo. Ước mong mỗi hội đoàn và phong trào trở thành người bạn đồng hành với các gia đình, nhất là những gia đình trẻ, những gia đình di dân, những gia đình ly hôn, và những gia đình đang xa rời đời sống đức tin.

8. Với các linh mục, đặc biệt là các cha xứ, hãy dành một vị trí ưu tiên cho mục vụ gia đình. Xin các cha quan tâm việc giáo dục giới tính cho người trẻ, việc chuẩn bị hôn nhân, đồng hành với các đôi vợ chồng trẻ, thăm viếng những gia đình đang gặp khó khăn, khuyến khích việc cầu nguyện, đọc Lời Chúa và sống đức tin trong gia đình. Đồng thời, các cha nên mời gọi và đào tạo những gia đình trưởng thành trong đức tin để họ có thể đồng hành với những gia đình khác. Một giáo xứ có nhiều gia đình sống đạo chắc chắn sẽ là một cộng đoàn gắn kết trong tình hiệp thông, hăng hái tham gia vào công việc chung, và nhiệt thành trong sứ vụ loan báo Tin mừng.

Với anh chị em thuộc các tu hội đời và các hội dòng sống đời thánh hiến, chúng tôi xin nhắc lại lời mời gọi của Thánh Gioan Phaolô II: “Trong khi luôn tôn trọng sâu sắc đặc sủng riêng và nguồn gốc nguyên thủy của mỗi đoàn sủng, xin hãy xem việc tông đồ hướng tới các gia đình như một trong những nhiệm vụ ưu tiên, một nhiệm vụ càng trở nên cấp bách hơn trong hoàn cảnh hiện nay” (x. Tông huấn Familiaris Consortio, số 74).

9. Kết thúc Thư Mục vụ này, chúng tôi mời anh chị em cùng dâng lời cầu nguyện:

Lạy Chúa Giêsu, Mẹ Maria và Cha Thánh Giuse,
Nơi các Ngài, chúng con chiêm ngắm vẻ đẹp của đời sống gia đình.
Xin giúp chúng con biết thể hiện vẻ đẹp ấy trong gia đình chúng con.
Xin Thánh gia nâng đỡ ủi an những khi chúng con gặp gian nan thử thách.
Xin chữa lành những thương tích vì ích kỷ, bất hòa và chia rẽ của chúng con.
Xin làm cho các gia đình chúng con thực sự là những Hội Thánh tại gia,
là nhà của hiệp thông và cầu nguyện,
là trường dạy đức tin và những giá trị Tin mừng,
để gia đình chúng con trở thành những cộng đoàn loan báo Tin mừng.
Lạy Thánh gia Nadaret, chúng con tin tưởng phó thác nơi các ngài.
Xin đoái thương nhận lời chúng con cầu xin. Amen.

Làm tại Tòa Giám mục Thái Bình, ngày 24 tháng 9 năm 2026

BÁO CÁO CÁC QUỸ CỦA GIÁO ĐOÀN

QŨY GIÚP ƠN GỌI LINH MỤC TU SĨ

Giáo Xứ Takatori-Kobe	5.000 yen
Vườn rau Tình Thương Tokyo	1.000 yen
Cô Ngọc (Fujisawa)	3.000 yen
Tổng kết tháng này	9.000 yen
Tiền còn lại	30.000 yen

QŨY GIÚP TRẺ EM BỊ NHIỄM HIV-AIDS TẠI VN

Vườn Rau Tình Thương Tokyo	1.000 yen
Cô Ngọc (Fujisawa)	3.000 yen
AC Hà-Văn (Fujisawa)	10.000 yen
Chị Thanh Nga (Takatori, Kobe)	5.000 yen

QŨY GIÚP THỰC HIỆN TỜ PVLC

Giáo Xứ Takatori (Kobe)	20.000 yen
CĐ/CG Tokyo	30.000 yen
CĐ/CG Fujisawa	15.000 yen
CĐ/CG Hamamatsu	5.000 yen
CĐ/CG Yamato	10.000 yen
CĐ/CG Isesaki-Gunma	10.000 yen
CĐ/CG Kawagoe	5.000 yen
CĐ/CG Kaizuka-Kawasaki	5.000 yen
CĐ/CG Mizonoguchi	5.000 yen
CĐ/CG Himeji	15.000 yen
CĐ/CG Kawaguchi (tháng 9 và 10)	20.000 yen
Bà con Công Giáo Vùng Kamata	4.000 yen
Cô Khương (Atsugi, Kanagawa-Ken)	1.000 yen
Qúy Sơ Dòng MTG Nha Trang, CĐ Fukuoka	20.000 yen
Qúy Sơ Dòng Phanxicô Khiết Tâm Đức Mẹ Okinawa	10.000 yen

RAO HÔN PHỐI

Vinh Sơn NGUYỄN DUY THĂNG
Sinh ngày: 17/11/2000
Con Ông: Vinh Sơn Nguyễn Duy Phiến
Và Bà: Maria Nguyễn thị Tuyên
Thuộc Giáo Xứ Thượng Điền, Giáo Phận Thái Bình
Hiện trú tại Kawaguchi, Saitama, Nhật Bản

Muốn kết hôn với:

Maria ĐỖ THỊ NGỌC ÁNH
Sinh ngày: 05/10/2000
Con Ông: Đỗ Văn Cương (chết)
Và Bà: Phạm thị Nụ
Quê quán ở Vũ Phúc, Hưng yên
Hiện trú tại Kawaguchi, Saitama, Nhật Bản

PHÂN ƯU

Được tin buồn: **Bà Maria Madalna VŨ THỊ UYÊN,** Thân mẫu của anh Trần Minh Hải (nguyên trưởng Ban Đại Diện CĐ/CG Yamato), và là nhạc mẫu của chị Loan, đã được Chúa gọi về với Ngài vào lúc 17g00 ngày Chúa Nhật 18 tháng 10 năm 2026, tại Kobe, Nhật Bản, hưởng thọ 92 tuổi.

Xin thành kính phân ưu với quý anh chị Hải-Loan cùng toàn thể tang quyến. Nguyện xin Thiên Chúa, Đấng giàu lòng thương xót, sớm đưa linh hồn Maria Madalena về hưởng nhan thánh Chúa trên thiên đàng.

Giáo Đoàn Công Giáo Việt Nam tại Nhật
Liên CĐ Công Giáo Đức Mẹ La Vang
Liên CĐ Công Giáo Miền Tây
Cộng Đoàn Công Giáo Yamato
Giáo Xứ Takatori, Kobe
Nhóm Chia Sẻ Lời Chúa Tokyo

Chúc Mừng

Được tin vui: ngày 24 tháng 10 vừa qua:

Sơ Maria Pia LÊ THỊ THU HƯỜNG,

Dòng Truyền Giáo Thánh Gioan Thánh Sử, đã khấn trọn đời tại nhà nguyện của Hội Dòng tại Koganei, Tokyo.

Xin chân thành chúc mừng và cầu xin Chúa ban cho sơ hạnh phúc, thánh thiện, nhiệt thành và trung tín trong cuộc sống tận hiến.

Giáo Đoàn Công Giáo Việt Nam tại Nhật
Gia Đình Linh Mục, Tu Sĩ Việt Nam tại Nhật.

Chúc Mừng

Được tin vui: ngày 03 tháng 11 vừa qua:

Sơ Têrêsia PHẠM THỊ KIỀU,

Dòng Đức Mẹ Dâng Mình, đã khấn trọn đời tại nhà nguyện của Hội Dòng tại Nibuno, Himeji, Hyogo-Ken.

Xin chân thành chúc mừng và cầu xin Chúa ban cho sơ hạnh phúc, thánh thiện, nhiệt thành và trung tín trong cuộc sống tận hiến.

Giáo Đoàn Công Giáo Việt Nam tại Nhật
Gia Đình Linh Mục, Tu Sĩ Việt Nam tại Nhật.

ĐỊA CHỈ CÁC LINH MỤC VIỆT NAM TẠI NHẬT

GIÁO PHẬN SAPPORO

Lm Phanxicô Assisi Trần Thanh Lam OFM
Francisco Sapporo Shudoin 〒065-0011
2-2-20 Kita11 Jo,Higashi-Ku,Sapporo-Shi, Hokkaido
Email:thanhlamofm@yahoo.com

GIÁO PHẬN AKITA

Lm Gioan Trần Nam Phong SVD
Catholic Akita Church
1-48 Senshumeitocho,Akita-Shi 〒010-0875
Tel.018-832.3254; Email: phongtransvd@gmail.com

GIÁO PHẬN NIGATA

Lm Phanxicô Xavie Từ Đăng Phúc SVD
Catholic Niigata Cathedral 〒951-8106
656 Higashiohatadori,1Bancho; Chuo-Ku, Niigata
Email: tudangphuc@yahoo.com

GIÁO PHẬN SENDAI

Lm Đaminh Nguyễn Cao Trí Sch. P.
Catholic Nodamachi
2-7-1 Nodamachi Fukushima-Ken 〒960-8055
Email: caotri77@yahoo.com

GIÁO PHẬN SAITAMA

Lm Gioakim Nguyễn Quốc Định
Email: gktanik@gmail.com
Lm Phêrô Đậu Phát Tài SC
Catholic Honjo Church; 〒367-0054
1-3-28 Chiyoda, Honjo-Shi, Saitama-Ken
Tel.0495-22.3741; Email. dauphattai625@gmail.com
Lm Gioan Baotixita Nguyễn Quang Thuận
Catholic Omiya Church; 〒330-0803
2-350 Takahana, Omiya-Ku,Saitama-Shi
Tel. 048-641.2935. Email: asukathuan@yahoo.co.jp
Lm Anrê Dũng Lạc Đặng Trung Tín SC
Catholic Honjo Church; 〒367-0054
1-3-28 Chiyoda,Honjo-Shi, Saitama-KenTel.
0495-22.3741; Email: dunglactin@gmail.com
Lm Gioan Baotixita Nguyễn Quốc Toản
Catholic Isesaki Church; 〒372-0042
24-4 Chuo-Cho, Isesaki-Shi, Gunma-Ken
Tel: 0270-25.0276; Email : Toan1216@yahoo.co.jp

GIÁO PHẬN TOKYO

Lm Phaolô Ngân Nguyễn Thành Ân SJ
Email: pntansj@gmail.com
Lm Giuse Ngô Quang Định
Catholic Kodaira Church
2-32-10 Onumacho, Kodaira, Tokyo 〒187-0001
Tel. 042-343.9981; Email: nqdinh@vesta.dti.ne.jp
Lm P.M. Nguyễn Hữu Hiền
Catholic Meguro Church;
4-6-22Kamiosaki Shinagawa-Ku,Tokyo 〒141-0021
Tel. 03-5435.8416; Fax.03-3491.6527;
Cell.09016562693; pmnguyenhuuhienjp@gmail.com
Lm Micaer Nguyễn Minh Lập SDB
Salesio Seminary: 〒182-0033
3-21-12 Fujimi-Cho, Chofu-Shi, Tokyo
Tel.042-482.3117; Fax.042-489.7645;
Email: mi_nobito@yahoo.co.jp
Lm Joseph Nguyễn Thanh Nhã SJ
Catholic KojimachiChurch
6-5-1 Kojimachi, Chiyoda-ku, Tokyo; 〒102-0083
Email: josephnhasj@gmail.com
Lm Đaminh Cao Sơn Thân SJ
Jesuit Residence 〒177-0044
4-32-11 Kamishakuji, Nerima-Ku Tokyo
Email: sitakata61@gmail.com
Lm Đaminh Nguyễn Văn Thế SJ
SJ House 〒102-0094
7-1 Kioi-Cho, Chiyoda-Ku,Tokyo
Email: dominicothesj@gmail.com;
dominicthe@gmail.com
Lm Gioankim Nguyễn Xuân Tiến SC
Catholic Goi Church
2430 Goi, Ichihara-Shi, Chiba-Ken 〒290-0081
Tel.043-621.3830; Email: tienssc@hotmail.com

GIÁO PHẬN YOKOHAMA

LM Phêrô Hoàng Đức Năng, MF
Catholic Futamatagawa Church
2-2-36 Futamatagawa, Asahi-Ku
Yokohama-Shi, Kanagawa-Ken 〒241-0821
Tel:045-391.6296:Email:hoangducnang@gmail.com
LM Giuse Trần Văn Nghiệp, MF
Catholic Yamate Church: 〒231-8652
44 Yamatecho, Naka-Ku, Yokohama-Shi,
Kanagawa-Ken
Tel. 045-641.0735; Email: lukhachmf@gmail.com
Lm Phanxicô Xavie Phạm Đình Sơn
Catholic Ueda Church
2-2-1 Tokida, Ueda-Shi,Nagano-Ken 〒386-0018
Tel. 0268-22.9106; Email: phamdson@gmail.com
Lm Gioan Baotixita Mai Tâm
Catholic Atsugi Church; 〒243-0014
2-7-11 Asahi-Cho, Atsugi-Shi, Kanagawa-Ken Tel.
046-228.4164; Email: jbmaitam@yahoo.com
Lm Phaolô Hà Minh Tú MF
Catholic Hodogaya Church
8-41 Kasumidai. Hodogaya-Ku.
Yokohama. Kanagawa 〒240-0014
Tel. 045-331.2317; Email: pbaoloc@gmail.com;

GIÁO PHẬN NAGOYA

Lm Phêrô Trần Đức Điểm SVD
Shingenkai House; 〒466-0835
11-15 Minami Yama-Cho; Showa-Ku, Nagoya-Shi,
Aichi-Ken
Email:ducdiem2001@yahoo.com
Lm Gioan Đàm Xuân Lộ
Catholic Kanazawa Church; 〒920-0962
1-1-54 Hirosaka, Kanazawa-Shi, Ishikawa-Ken
Tel. 076-264.2536; Email: damxlo@yahoo.com
Lm Phêrô Hoàng Minh Mẫn SVD
Catholic Hirabari Church
116 Nishikumi, Akaike-Cho
Nagoya-Shi, Aichi-Ken 〒470-0126
Email: manhoang@nifty.com
Lm Phaolô Lê Đình Vĩnh Toàn, MSC
Catholic Fukui Church
3-chōme-2-3 Hōei, Fukui-Ken 〒910-0004
Email: incordejesu14@gmail.com
Lm Antôn Vũ Khánh Tường SVD
Divine Word Seminary; 〒466-0823
70-9 Yagumo-cho, Showa-ku, Nagoya-shi Tel:
052-832-2082, Email: vktuong@gmail.com

GIÁO PHẬN KYOTO

Lm Têphanô Nguyễn Văn Năng CMF
Catholic Fushimi Church; 〒612-0889
5-312 Fukakusa-naobashi, Fushimi-Ku, Kyoto
Tel: 075-641.0610;
Email: vannang2612@gmail.com

Lm Phaolô Trần Xuân Như Ý CMF
Catholic Fushimi Church; 〒612-0889
5-312 Fukakusa-Naobashi, Fushimi-Ku, Kyoto
Email: nhuy20186@gmail.com

GIÁO PHẬN OSAKA

Lm Đaminh Lưu Vĩnh Cửu
2-7-11 Konakashima;
Amagasaki-Shi, Hyogo-Ken; 〒661-0972

Lm Emmanuel Trần Văn Bình OFMConv
Catholic Nigawa Church: 〒663-8006
4-2-11 Danjo-Cho, Nishinomiya-Shi, Hyogo-Ken
Tel. 0798-51-0176; Fax. 0798-51.9863;
Email: fr_vanbinh@yahooco.jp

Lm Giuse Ngô Văn Thành
Catholic Imabari Church; 〒794-0028
1-2-1 Kitahorai-Cho,Imabari-Shi, Ehime-Ken
Tel.0898-2.2348;Email:josephthanh.ngo@gmail.com

Lm Phêrô Phan Ngô Xuân Thoại OP
Catholic Tamatsukuri Church
2-24-22 Tamtsukuri, Chuo-Ku, Osaka-Shi 540-0004
Email: pthoaipop@live.com

Lm Đaminh Nguyễn Quốc Thuần
Catholic Yakatamachi Church; 〒640-8151
3-33 Yakatamachi, Wakayama-Shi Wakayama-Ken
Email: domthuan@gmail.com

GIÁO PHẬN NAGASAKI

Lm Augustinô Phạm Nguyên Hoàng Tú CM
Nagasaki Catholic Center
10-34 Ueno-machi Nagasaki-shi 〒852-8113
Email: phamnguyenhoangtu@gmail.com

GIÁO PHẬN FUKUOKA

Lm Giuse Nguyễn Thành Hv SVD
Catholic Imari Church: 〒848-0031
117-2 Ipponmatsu,Niricho,Hachiyakarami, Imari-Shi
Tel.0955-235521;Email:hynguyensvd@hotmail.co.jp

Lm Phêrô Phạm Hồng Phương CM
Sei Vincenshio Senkyokai
636-12 Ogori,Ogori-Shi, Fukuoka-Ken 〒838-0141
Tel. 0942-72.3256; Email:
pherophuong18@gmail.com

Lm GB Phạm Văn Thuyên CM
Sei Vincenshio Senkyokai
636-12 Ogori,Ogori-Shi, Fukuoka-Ken 〒838-0141
Tel. 0942-72.3256;
Email: vanthuyenkontum@gmail.com

GIÁO PHẬN HIROSHIMA

Rev. G.B. Phan Đức Định SJ
Catholic Ube Church; 〒755-0033
1-1-59 Kotoshibacho,Ube-shi, Yamaguchi,
Email: jbdinhsj@gmail.com

Lm Phêrô Hoàng Đức Lợi
Catholic Okayama Minami Church; 〒702-8035
14-28 Fukuhama-Cho, Minami-Ku,Okayama-Shi,
Okayama-Ken;Email: prhdloi2002@gmail.com

Lm Giacôbê Nguyễn Ngọc Long
Hiroshima Cathedral
4-42 Noboricho, Naka-Ku; Hiroshima 〒730-0016
Email: jamengoclong@gmail.com

Lm Gioan Nguyễn Quang Thuần
Catholic Hikari Church; 〒743-0013
4-6-1 Chuo, Hikari-Shi,Yamaguchi-Ken
Tel.083-371.0792; Email: kojunjohn@yahoo.com.au

Linh Mục Gioakim Nguyễn Minh Toàn SJ
Catholic Yamanashi Church
4 Kamevama-Cho.Hiroshima-Shi 〒753-0089
Email: gioakimtoansj@gmail.com

GIÁO PHẬN OITA

Lm Antôn Bùi Duy Thủy SDB
Miyazaki Shudoin; 〒880-0878
110 Yamato MachimMiyazaki-Shi, Miyazaki-Ken
Email: takeibuisdb@gmail.com

Lm Phêrô Phạm Hoàng Trinh
Catholic Nakatsu Church; 〒871-0057
1283-1 Sannocho;Nakatsu-Shi, Oita-Ken
Tel.0979222259; Email:maranathapeter@yahoo.com

GIÁO PHẬN KAGOSHIMA

Lm Phaolô Phạm Minh Anh
Catholic Yoshino Church; 〒892-0871
3216-53 Yoshino-Cho,Kagoshima-Shi
Tel. 099-243.3768; Email: paul_scs@yahoo.com

Lm Giuse Nguyễn Hồng Tâm
Catholic Kanoya Church; 〒893-0001
14-1 Komaejocho, Kanoya-Shi, Kagoshima-Ken
Tel099443-3733; Email: nguyentam776@yahoo.com

Lm Gabriel Dương Văn Quốc Tiến
Catholic Mizobe Church; 〒899-6404
3616-4 Fumoto,MizobeCho,KirishimaShi,KagoshimaKen
Tel.0995582994,Email: gabrielquoctien@yahoo.com

GIÁO PHẬN NAHA

Lm Peter Chanel Phạm Văn Chế
Catholic Miyakojima Church; 〒906-0013
156-1 Shimozato Hirara, Miyakojima, Okinawa
Tel. 098-937.7064;
Email: peterchanelche70@yahoo.com

Giuse Bùi Đức Dũng
Catholic Asato Church
3-7-2 Asato, Naha-Shi, Okinawa-Ken 〒902-0067
Email: josbddung@gmail.com

Lm Gioakim Phan Đình Hoài
Catholic Awase Church
1-5-1 Tobaru, Okinawa-Shi, 〒904-2164
Email: joachimhoai@yahoo.com

Cha Phanxicô Xavie Nguyễn Đức Tiến
Catholic Ishigaki Church
67 Okawa, Ishigaki-Shi 〒907-0022
Email: ductien76@yahoo.com

Lm Bosco Dương Trung Tín
Catholic Shuri Church
4-60 Sakiyama, Shuri, Okinawa 〒903-0814
Email: bosco.tudohanhphuc@yahoo.com

Lm Micae Nguyễn Xuân Vinh
Catholic Nago Church
2-1-20 Onishi, Nago-Shi, Okinawa-Ken 〒905-0018
Email: glory200679@yahoo.com

CÔNG TÁC NƯỚC NGOÀI

Lm Phanxicô Xavie Trần Văn Hoài OFMConv
Email: fxhoai@yahoo.com

Lm Anrê Trương Quốc Hùng
Email: truongquochungsvd@gmail.com

Lm Gioan Baotixita Phạm Nghĩa Phú SDB
Email: jblphu@yahoo.com

Lm Bernard Phạm Hữu Quang pss
Email: phamquang9@yahoo.com

Lm Gioan Baotixita Nguyễn Sinh Sắc
Email: sinhsac2003@yahoo.com

Lm Phêrô Nguyễn Văn Toàn SJ
Email: toansjvn@gmail.com

CHƯƠNG TRÌNH THÁNH LỄ TIẾNG VIỆT CỦA CÁC CỘNG ĐOÀN

31/10 : 19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Thế SJ)
01/11 : 10g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Komatsu, Ishikawa-Ken (Cha Lộ MM)
11g00 : Thánh Lễ tại Nguyện Xá Chofu, Tokyo (Cha Hiến)
11g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ota, Gunma-Ken (Cha Quốc Định)
11g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Iwaki, Fukushima-Ken (Cha Trí Sch.P.)
12g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kariya, Aichi-Ken (Cha Tường SVD)
13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ichinomiya, Aichi-Ken (Cha Điểm SVD)
13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kokura, Fukuoka (Cha Thuyên CM, Cha Phương CM)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Taniyama, Kagoshima-Ken (Cha Minh Anh)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kusatsu, Kyoto (Cha Năng CMF)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Gotanjo, Aichi-Ken (Cha Nhật SVD)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Nigawa, Osaka (Cha Binh OFM Conv.)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kita 11 Jo (Cha Lam OFM)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Hiến, Cha Nhã SJ)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kurume (Cha Thuyên CM, Cha Phương CM)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kasukabe, Saitama-Ken (Cha Quốc Định)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kanazawa-Ken (Cha Lộ MM)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chính Tòa Tamatsukuri, Osaka (Cha Sắc)
16g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fujisawa, Kanagawa-Ken (Cha Tâm MF)
02/11 : 18g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Akune, Kagoshima-Ken (Cha Minh Anh)
19g30 : Thánh Lễ cầu cho các linh hồn tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Nhã SJ)
07/11 : 16g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Yakushima, Kagoshima-Ken (Cha Minh Anh)
19g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fukui, Fukui-Ken (Cha Vĩnh Toàn MSC)
19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fushimi, Kyoto (Cha Năng CMF)
19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Nhã SJ)
08/11 : 11g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Seto, Aichi-Ken (Cha Điểm SVD)
12g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Yamato, Kanasawa-Ken (Cha Hiến)
12g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Toyama, Toyama-Ken (Cha Lộ MM)
13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chính Tòa Tokyo (Đức Cha Tokyo)
13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Shike, Iwate-Ken (Cha Trí Sch.P.)
13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Miyakonojo, Miyazaki-Ken (Cha Thủy SDB)
13g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Seishin Toyota, Aichi-Ken (Cha Tường SVD)
13g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Daimyo, Fukuoka (Cha Thuyên CM, Cha Phương CM)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Higashimatsuyama, Saitama-Ken (Cha Ân SJ)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kichijoji, Tokyo (Cha Thân SJ)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kakegawa, Shizuoka-Ken (Cha Nghiệp MF)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ogaki, Gifu-Ken (Cha Vĩnh Toàn MSC)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Tetori, Kumamoto (Cha Thuyên CM, Cha Phương CM)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Shizuoka, Shizuoka-Ken (Cha Phi MF)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ueda, Nagano-Ken
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Oyama, Tochigi-Ken (Cha Tài SC)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Đức Cha Lembo và quý cha VN)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Miyonokuchi, Kanagawa-Ken (Cha Tú MF)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Yamato-Takada, Nara-Ken (Cha Năng CMF)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Handa (Cha Điểm SVD)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chính Tòa Tamatsukuri, Osaka (Cha Sắc)
16g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Narashino, Chiba-Ken (Cha Tiến SC)
14/11 : 16g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Taniyama, Kagoshima-Ken (Cha Minh Anh)
19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Thế SJ)
15/11 : 10g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kawaguchi, Saitama-Ken (Cha Nhã SJ)
10g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chofu, Tokyo (Cha Angel SDB)
12g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Tajimi (Cha Tường SVD)
13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Aomori, Aomori-Ken (Cha Trí Sch.P.)
13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Anjo, Aichi-Ken (Cha Điểm SVD)
13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kawagoe, Saitama-Ken (Cha Tài SC)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Saga, Fukuoka (Cha Thuyên CM, Cha Phương CM)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Isahaya, Nagasaki (Cha Tú CM)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Tobe, Yokohama (Cha Tú MF)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fushimi, Kyoto (Cha Năng CMF)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Hofu, Yamanashi-Ken (Cha Quang Thuần)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Hachioji, Tokyo (Cha Ân SJ)

14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Izumi, Kagoshima-Ken (Cha Quốc Tiến)
15g00 : Thánh Lễ tại Trung Tâm Mục Vụ Okayama (Cha Lợi)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Yukuhashi, Fukuoka (Cha Thuyên CM, Cha Phương CM)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kanazawa, Kanazawa-Ken (Cha Lộ MM)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Nhã SJ)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kakegawa, Shizuoka-Ken
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Matsumoto, Nagano-Ken
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chính Tòa Tamatsukuri, Osaka (Cha Sắc)
17g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Namihara, Osaka (Cha Hiến)
18g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Mizumaki, Kitakyushu (Cha Thuyên CM)

16/11: 18g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Akune, Kagoshima-Ken (Cha Minh Anh)

21/11 : 19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Nhã SJ)
19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fushimi, Kyoto (Cha Năng CMF)
19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Tsuchiura, Ibaraki-Ken (Cha Tài SC)

22/11 : 11g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Takatori, Kobe (Cha Bình OFM Conv.)
11g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ota, Gunma-Ken (Cha Ân SJ)
12g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Komaki (Cha Điểm SVD)
12g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fukui, Fukui-Ken (Cha Vĩnh Toàn MSC)
12g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Atsugi, Kanagawa-Ken (Cha Tâm MF)
13g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Daimyo, Fukuoka (Cha Thuyên CM, Cha Phương CM)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Imabari, Ehime-Ken (Cha Thành)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Tawaramachi, Nagasaki (Cha Tú CM)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chính Tòa Sendai (Cha Dominic Trí Sch.P.)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fukuchiyama, Kyoto (Cha Năng CMF)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Nanzan, Nagoya (Cha Hiến, Cha Nhật SVD)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Sendai, Kagoshima-Ken (Cha Quốc Tiến)
14g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chofu, Tokyo (Cha Lập SDB)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Thế SJ)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Mitakabara, Shizuoka-Ken (Cha Phi MF)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Numazu, Shizuoka-Ken (Cha Năng MF)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Joso, Ibaraki-Ken (Cha Tài SC)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chính Tòa Tamatsukuri, Osaka (Cha Sắc)
15g30 : Thánh Lễ tại nhà chung Thánh Tâm Chúa Giêsu Okayama (Cha Lợi)
16g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Mizumaki, Fukuoka (Cha Thuyên CM, Cha Phương CM)
16g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kofu, Yamanashi-Ken

23/11 : 18g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Akune, Kagoshima-Ken (Cha Minh Anh)

28/11 : 19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Thế SJ)

29/11 : 11g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kamata, Tokyo (Cha Ân SJ, Cha Hiến)
12g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kariya (Cha Tường SVD)
13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ chính tòa Kagoshima-Ken (Cha Minh Anh)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Shibushi, Kagoshima-Ken (Cha Hồng Tâm)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ogaki
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Nhã SJ)

05/12 : 19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Thế SJ)

06/12 : 10g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Komatsu, Ishikawa-Ken (Cha Lộ MM)
11g00 : Thánh Lễ tại Nguyện Xá Chofu, Tokyo (Cha Lập SDB)
11g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Koriyama, Fukushima-Ken (Cha Trí Sch.P.)
11g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ota, Gunma-Ken (Cha Quốc Định)
12g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kariya (Cha Tường SVD)
13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kokura, Fukuoka (Cha Thuyên CM, Cha Phương CM)
13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ichinomiya, Aichi-Ken (Cha Điểm SVD)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kasukabe, Saitama-Ken (Cha Quốc Định)
14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Gotanjo, Aichi-Ken (Cha Nhật SVD)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kameoka, Kyoto (Cha Năng CMF)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Nigawa, Osaka (Cha Hiến, Cha Bình OFM Conv.)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kita 11 Jo (Cha Lam OFM)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Nhã SJ)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kurume, Fukuoka (Cha Thuyên CM, Cha Phương CM)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Komagane, Nagano-Ken
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kanazawa, Ishikawa-Ken (Cha Lộ MM)
15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chính Tòa Tamatsukuri, Osaka (Cha Sắc)
16g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fujisawa, Kanagawa-Ken